

1301
2^b
52

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ

ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ ΒΑΛΟΥΚΛΗ

κατὰ τὰ ἔτη 1922—1929

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Τύπος Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑ

1929

1305

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ

ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ ΒΑΛΟΥΚΛΗ

κατὰ τὰ ἔτη 1922—1929

Handwritten: 2^b
52

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Τύποις Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑ

1929

ΠΡΟΣ ΤΗΝ
ΓΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΩΝ ΕΝΟΡΙΩΝ ΚΑΙ
ΤΑΣ ΕΦΟΡΟΕΠΙΤΡΟΠΑΣ ΤΩΝ ΕΝΟΡΙΩΝ ΤΗΣ ΡΩΜΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ἐκλεγέντες εὐμενεῖ ὑμῶν ψήφῳ ἐλεγκταὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ καὶ ἀποπερατώσαντες τὴν ἀνατεθεῖσαν ἡμῖν ἐντολὴν ὑποβάλλομεν διὰ τῆς παρούσης ἡμῶν ἐκθέσεως τὸ πρόβλημα εἰς ὃ ὁμοφώνως κατελήξαμεν ἐπὶ τῆς πολυσχιδοῦς καὶ πολυπλόκου ταύτης διαχειρίσεως.

Πρὶν ἢ ὅμως προβῶμεν εἰς τὴν ἐξιστόρισιν τῶν πορισμάτων ἐπὶ τῆς ἐξελέξεως θεωροῦμεν καθήκον ἡμῶν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν τῆς ἐντίμου ἀντιπροσωπείας τὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας παρενέβαλεν ἡ Ἐφορεία εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐντολῆς ἡμῶν.

ΔΙΑΦΩΝΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΕΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ἡ ἐκλογὴ ἡμῶν ὡς ἐλεγκτῶν μᾶς ἐκοινοποιήθη τὴν 10ην Σεπτεμβρίου 1927 δι' ἐπιστολῆς τῆς τέως Ἐφορίας, ἐχούσης οὕτω :

« Ἡ τέως Ἐφορεία τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ προάγεται ἵνα ἀναγγείλῃ ὑμῖν ὅτι
» κατὰ τὴν διεξαχθεῖσαν χθὲς ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐνοριῶν
» ἐκλογὴν νέας Ἐφορίας τῶν εἰρημένων Νοσοκομείων ἐξελέγη ταυτοχρόνως καὶ τριμελῆς
» Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ κ. κ. Γ. Ἀμπάζογλου, (*) Γ. Μαδυτινοῦ καὶ Ε.
» Πανταζίδου.

Συγχαίροντες ὑμᾶς ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ ταύτῃ οὐδαμῶς ἀμφιβάλλομεν ὅτι προφρόνως θέλετε ἀποδεχθεῖ καὶ τελεσφόρως ἐκπληρώσει τὰ ὡς ἄνω ἀνατεθέντα ὑμῖν καθήκοντα».

(*) Ὁ κ. Ἀμπάζογλου δὲν ἀνέλαθεν οὔτε ἐξήσκησε τὴν ἐντολὴν ἣτις τοῦ ἀνετέθη.

Μετά τινος ἡμέρας ὅμως ἐλάβομεν παρὰ τῆς νέας Ἐφορίας ἐπιστολὴν ὑπογεγραμμένην παρὰ τῶν κ. κ. Φερμάνογλου ὡς προέδρου καὶ Μιρμίρογλου ὡς γενικοῦ γραμματέως, δι' ἧς προσκαλούμεθα ὅπως «*συνεννοηθῶμεν μετὰ τῆς Ἐφορίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐξελέξεως τῆς διαχειρίσεως τῶν προκατόχων Ἐφοριῶν*». Ἐξενίσθημεν ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι εἰς οὐδὲν μέρος τοῦ κόσμου ἐπιτρέπεται εἰς ἐλεγκτὴν νὰ προσυεννοῖται μὲ τὸ ἄτομον ἢ τὸ ἴδρυμα τὸ ὁποῖον εἶναι ἐντεταλμένος νὰ ἐξελέγξῃ καὶ ἀφ' ἑτέρου διότι ἡ Ἐφορία περιορίζει τὸ πλαίσιον τῆς δικαιοδοσίας ἡμῶν, δικαίωμα τὸ ὁποῖον ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, ἣτις ὅμως δὲν τὸ ἔκαμε.

Εὐγενῶς ὅμως φερόμενοι προσήλθομεν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐφορίας, ἣτις ἐκτὸς ἄλλων μᾶς εἶπεν ὅτι ἐδόθησαν διαταγαὶ ὅπως κλεισθῶσι τὰ βιβλία τὴν 15ην Σεπτεμβρίου 1927 ὁπότε θὰ εἴμεθα ἐλεύθεροι νὰ ἐπιληφθῶμεν τοῦ ἔργου μας. Τῆς ἀπηντήσαμεν ὅτι ἡ ἐξέλεξις γίνεται μὲ κλειστὰ ἢ καὶ μὲ ἀνοικτὰ βιβλία καὶ ἀπήλθομεν. (*)

Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἠννοήσαμεν τὰς προθέσεις τῆς Ἐφορίας ἢ καλλίτερον εἰπεῖν τοῦ κ. Φερμάνογλου καὶ τῶν περὶ αὐτόν. Ἦθελον νὰ μᾶς ἐπιβάλωσι τὴν ἐξέλεξιν μόνον τῶν προκατόχων Ἐφόρων καὶ οὕτω νὰ ἀπαλλαγθοῦν τὸ ταχύτερον ἡμῶν ἢ νὰ μᾶς ἐξαναγκάσωσι νὰ ἔλθωμεν εἰς διαφωνίαν μετ' αὐτῶν καὶ ὀχυρούμενοι ὀπισθεν τοῦ κύρους τῶν νεωστὶ ἐκλεγέντων συναδέλφων αὐτῶν νὰ μᾶς θάλουν εἰς δύσκολον θέσιν καὶ ἐξαναγκάσουν εἰς παραίτησιν.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀπεφύγαμεν τὴν ρῆξιν χωρὶς ὅμως νὰ παραιτηθῶμεν τῶν δικαιωμάτων ἡμῶν.

Μετά τινος χρόνον, τῆ 5 Σεπτεμβρίου 1928 ἐλάβομεν νέαν ἐπιστολὴν ὑπογεγραμμένην παρὰ τῶν κ. κ. Φερμάνογλου, προέδρου, καὶ Μιρμίρογλου, γενικοῦ γραμματέως, διὰ τῆς ὁποίας ἡ Ἐφορία μᾶς προσεκάλεε ὅπως ἐπιληφθῶμεν τῆς ἐξελέξεως τῶν **προκατόχων Ἐφοριῶν**.

Δὲν ἐδώκαμεν καμμίαν ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἐλπίζοντες ὅτι οἱ ἐν λόγῳ ἀξιότιμοι κύριοι θὰ ἠννόουν ἐπὶ τέλους ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ ἐλεγκτῶν διοριζομένων παρὰ τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου ἢ ὅπως κατὰ τελευταία 5 ἔτη παρὰ τῶν ἰδίων καὶ πληρωνομένων παρὰ τῆς Ἐφορίας, εἰς οὓς νὰ δίδουν διαταγὰς καὶ νὰ καθορίζουν τὰ ὄρια τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἀλλὰ περὶ Σώματος Ἀνεξαρτήτου περιβεβλημένου διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, γνωρίζοντος τὰ καθήκοντα καὶ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ καὶ κατὰ συνέπειαν πότε καὶ πῶς πρέπει νὰ ἀρχίσῃ μία ἐξέλεξις διὰ νὰ εἶναι ἀποτελεσματικὴ.

Κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1929 ἐσκέφθημεν ὅτι ἤλθε ἡ κατάλληλος στιγμή διὰ νὰ ἀρχίσωμεν τὸ ἔργον μας.

Ἐπὶ 5 μῆνας ἐξηλέξαμεν χωρὶς νὰ παρεμβληθῇ κανὲν ἐμπόδιον εἰς τὰς ἐρεῦνας μας, εἰς τὰ κεφάλαια τῶν «Προσόδων» καὶ «Δαπανῶν» («ἀγορὰς τροφίμων» καὶ «διαφόρων εἰδῶν» «μισθοδοσίας» καὶ «Διαχειρίσεως κτημάτων», «Ζωοδόχου Πηγῆς», κ. τ. λ.) ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον

(*) Φαίνεται ὅτι ἡ Ἐφορία συνέταξε καὶ ὑπέγραψε πρακτικὸν ἐν τῇ ὁποίᾳ φερόμεθα ὡς ἐηλώσαντες ὅτι δεχόμεθα νὰ ἐξελέγξωμεν τοὺς λογαριασμοὺς μέχρι τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1927. Ὅπως τὸ ἐδηλώσαμεν ἤδη εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐφορίας κ. Φερμάνογλου προτιμῶμεν νὰ υποθέσωμεν ὅτι ὁ κ. Γενικὸς Γραμματεὺς δὲν ἐκράτησε πιστὰς σημειώσεις ἐπὶ τῶν διαμειφθέντων ἐν τῇ συνεδρίᾳ ταύτῃ.

ριον 1922 (*) μέχρι τέλος Ἰουλίου 1929 ὅτε ὅμως ἐφθάσαμεν εἰς τὸ ζήτημα τῶν Μουκαταάδων τῶν Κτημάτων Ταξειμίου καὶ ἐκάμαμε μερικὰς παρατηρήσεις διότι ἐπεβαρύνθησαν ταῦτα ἐτησίως μὲ 650 λ. Τ. ἐπὶ πλέον καὶ ἐζητήσαμεν τὰ δικαιολογητικὰ τοῦ ποσοῦ τῶν λ. τ. 23.345,25 αἱ ὁποῖαι ἐφαίνοντο εἰς τὰ βιβλία ὡς μετρηθεῖσαι εἰς τὸν Νομικὸν Σύμβουλον κ. Σκαρπαθιώτην ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1927 μέχρι τέλους Ἰουλίου 1929 δι' «ἔξοδα μεταγραφῆς τῶν κτημάτων» τινὲς ἐκ τοῦ προσωπικοῦ ἐθορυβήθησαν καὶ ἀνεφέρθησαν εἰς τὸν Κον Γενικὸν Διευθυντὴν καὶ ἐκεῖνος εἰς τὴν Ἐφορίαν λέγων ὅτι οἱ κ. κ. Ἐλεγκταὶ πολὺ ἐμβαθύνουν εἰς τὴν ἐξέλεξιν. Τὴν ἐπαύριον ὁ κ. Γενικὸς Διευθυντὴς μᾶς ἐδήλωσε «ὅτι, κατ' ἐντολὴν ἐνὸς τῶν Ἐφόρων, δὲν ἔχομεν δικαίωμα νὰ ἐξελέγξωμεν εἰμὴ μόνον τὴν διαχείρισιν τῶν προκατόχων Ἐφοριῶν δηλ. μέχρι τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1927 συμφώνως ἄλλως τε καὶ μὲ τὰς ἐπιστολάς ἃς μᾶς ἔστειλε ἡ Ἐφορία».

Παρατηρήσαμεν εἰς τὸν κύριον τοῦτον ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ καὶ αἱ σκέψεις τῆς Ἐφορίας δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι κύρος δι' ἡμᾶς καθορισμοῦ τοῦ πλαισίου τῆς δικαιοδοσίας καὶ ἀρμοδιότητος διὰ τὴν ἐντολὴν ἣτις μᾶς εἶχεν ἀνατεθῆ διότι ἡ μόνη ἀρμοδιὰ διὰ νὰ περιορίσῃ τὰ δικαιώματά μας ἦτο ἡ Γενικὴ Συνέλευσις, ἡ ὁποία ὅμως δὲν τὸ ἔπραξε.

Ἀπετάθημεν τῆ 13 Αὐγούστου 1929 γραπτῶς εἰς τὴν Ἐφορίαν παρακαλοῦντες αὐτὴν ὅπως δώσῃ τὰς ἀπαιτούμενας ὁδηγίας εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν ἵνα δυνηθῶμεν οὕτω νὰ συνεχίσωμεν τὸ ἔργον μας.

Τὴν ἐπαύριον εὐρέθημεν ἀπέναντι 2ας διαταγῆς τῆς Ἐφορίας: «Οἱ κ. κ. ἐλεγκταὶ δὲν ἔχουν δικαίωμα νὰ λάβουν γνῶσιν τῶν πρακτικῶν» (διαταγὴ δοθεῖσα ὀλίγον ἄργα διότι εἶχομεν ἤδη λάβει γνῶσιν τῶν κυριωτέρων). Ὅταν παρατηρήσαμεν εἰς τὸν ὑπάλληλον ἐπὶ τῶν πρακτικῶν ὅτι μᾶς εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξελέγξωμεν τὰς ἐκτάκτους δαπάνας χωρὶς νὰ πιστοποιηθῶμεν ὅτι ὑπάρχει ἡ σχετικὴ ἀπόφασις τῆς Ἐφορίας, τότε εὐρέθημεν ἀπέναντι 3ης διαταγῆς: «ὁ ὑπάλληλος θὰ ἀναγινώσκῃ τὰ πρακτικὰ καὶ οἱ κ. κ. ἐλεγκταὶ θὰ ἀκοῦν ἀπὸ μακρὰν ἀλλὰ δὲν θὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ τὰ ἴδουσι»!!

Ἐγένετο πλέον καταφανὴς ἡ πρόθεσις τῆς Ἐφορίας ὅπως διὰ τῆς κωλυσιεργίας ταύτης μᾶς ἀναγκάσῃ νὰ παραιτηθῶμεν καὶ τοιοῦτοτρόπως ματαιωθῇ ἡ ἐξέλεξις ἣτις θὰ ἔφερον εἰς φῶς πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν ἔπρεπε νὰ μάθῃ τὸ κοινὸν πρὸ τῶν νέων ἐκλογῶν. Ἀπεφασίσαμεν ὅθεν νὰ περιμένωμεν τὴν ἀπάντησιν τῆς Ἐφορίας εἰς τὴν ἐπιστολὴν ἡμῶν.

Μετά μερικὰς ἡμέρας τῆ 20 Αὐγούστου 1929 προσκληθέντες παρουσιάσαμεν ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης παρὰ τῶν κ. κ. Φερμάνογλου, Μιρμίρογλου, Μόσχου, Μαυρομάτη, Δραγῶνη καὶ Σισμάνογλου εἰς ἣν ἀνετέθη ἡ ἐντολὴ «νὰ μᾶς ἀνακοινώσῃ τὰς σκέψεις τῆς Ἐφορίας ἀναφορικῶς τῆς ὑφ' ἡμῶν σταλείσης ἐπιστολῆς».

Ὁ κ. Φερμάνογλος διὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν εἰς τοιαύτας περιστάσεις εὐγλωττίας ἀφοῦ μᾶς εἶπεν ὅτι εἶναι κοινοβουλευτικὸς, ὅτι οἱ κ. κ. Ἐφοροὶ κáμινουν δωρεὰς τὰς ὁποίας δὲν θὰ εὐρωμεν εἰς τὰ βιβλία, ἀφοῦ μᾶς ἐπανέλαβε τὴν γνωστὴν ἐπωδὸν τῶν «ὕψιστων συμφερόντων» καὶ ἄλλα τὰ ὁποῖα δὲν εἶχον οὐδεμίαν σχέσιν μὲ τὸ ἀπασχολοῦν ἡμᾶς ζήτημα, μᾶς ἐδήλωσεν ὅτι κατὰ τὸν Κανονισμόν δὲν ἔχομεν δικαίωμα νὰ ἐξελέγξωμεν εἰμὴ τὴν διαχείρισιν τῶν προκατόχων Ἐφοριῶν δηλ. μέχρι 15 Σεπτεμβρίου 1927. Μᾶς ἔδωσε δὲ νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι ἡ Ἐφορία θεωρεῖ προσβλητικὴν τὴν ἐξέλεξιν.

(*) Ἡ τελευταία ἐξέλεξις ἔγινε μέχρι τέλους 1921.

Ἐδηλώσαμεν εἰς τὸν κ. πρόεδρον ὅτι, καθὼς γνωρίζεις, ἐξηλέγξαμεν μέχρι σήμερον ἔλους τοὺς λογαριασμοὺς μέχρι τέλους Ἰουλίου 1929 χωρὶς νὰ μᾶς ἐμποδίσῃ οὐδεὶς, δὲν μᾶς μένει δὲ εἰμὴ ἡ ἐξέλεξις τῶν δικαιολογητικῶν τῆς ἐκ λιρῶν 23.345.25 δαπάνης τῆς μεταγραφῆς τῶν κτημάτων καὶ τῆς ὁποίας τοὺς λογαριασμοὺς κρατοῦν μερικοὶ τῶν Ἐφόρων. Δὲν πρόκειται ὅθεν περὶ ζητήματος ἀρχῆς ἐὰν δηλ. ἔχωμεν τὸ δικαίωμα νὰ ἐξελέγξωμεν τὰ ἔτη 1928 καὶ 1929 ἀφοῦ ἤδη ἐγένετο τοῦτο, ἀλλὰ νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὴν ἐργασίαν καὶ συγκεκριμένως νὰ ἐξελέγξωμεν τὰ δικαιολογητικά τῆς δαπάνης τῶν 23.345.25 Λ. Τ.

Παρατηρήσαμεν εἰς τὸν κ. Φερμάνογλου ὅτι ἐὰν ὁ ἐν λόγῳ Κανονισμὸς ἦτο ἐν ἰσχύϊ: Ἴον ἢ ὑπόστασις τῆς τε Ἐφορίας καὶ τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ἦτο παράνομος, διότι ἐξελέγημεν παρὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ οὐχὶ παρὰ τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου ὅπως ὀρίζει τὸ 5ον ἀρθρον τοῦ ἐν λόγῳ Κανονισμοῦ.

2ον ὅτι κατὰ τὸ ἴδιον ἀρθρον ἀντ' αὐτοῦ Πρόεδρος ὀφείλει νὰ εἶναι εἰς Μητροπολίτης.

3ον ὅτι καὶ ἡ ἀτομικὴ του θέσις ὡς Ἐφόρου θὰ ἦτο παράνομος διότι τὸ 9 ἀρθρον τοῦ ἰδίου Κανονισμοῦ ὀρίζει σαφῶς ὅτι «τὰ ἐπὶ τριετίαν ἐργασθέντα μέλη εἰσὶν ἐκλέξιμα διὰ μίαν τριετίαν ἀκόμη μόνον» ἐνῶ ὁ κ. Φερμάνογλου ὁ ὁποῖος ἐργάζεται ὡς Ἐφορος ἀπὸ τὸ 1922 ὄχι μόνον ἐξελέγη ἤδη Ἐφορος εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1927 ἀλλὰ ἐτοιμάζεται νὰ λάβῃ μέρος καὶ εἰς τὴν διὰ κλήρου (*) ἀποχώρησιν 7 συναδέλφων αὐτοῦ μετὰ τὴν ἐλπίδα νὰ παραμένῃ ἀκόμη δύο ἔτη.

4ον ὅτι αἱ ληφθεῖσαι ἀποφάσεις κατὰ τὰ ἔτη 1924-1927 θὰ ἦσαν ἄκυροι διότι ἡ Ἐφορία ἀποτελεῖτο ἀπὸ 7 μέλη καὶ αἱ ἀποφάσεις ἐλαμβάνοντο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παρὰ 4-5 μόνον, ἐνῶ τὸ 13ον ἀρθρον τοῦ ἐν λόγῳ Κανονισμοῦ ὀρίζει ὅτι: «εἰς ἀπαρτίαν τῶν μελῶν τῆς Ἐφορίας ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία, σὺν τῷ Πρόεδρῳ ἢ ἐνὶ τῶν ἀντιπροέδρων, καὶ 7 μελῶν».

5ον ὅτι ἐνῶ τὸ 79ον ἀρθρον τοῦ ἐν λόγῳ Κανονισμοῦ λέγει ρητῶς: «ὁ ἐσωτερικὸς Διευθυντὴς τῶν Νοσοκομείων ὀφείλει νὰ εἶναι διδάκτωρ τῆς ἰατρικῆς» ἡ Ἐφορία διώρισε ὡς τοιοῦτον ἓνα Κύριον οὐδεμίαν σχέσιν ἔχοντα μετὰ τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην.

6ον Καὶ ὅτι ὁ ἐν λόγῳ Κανονισμὸς, ἐὰν ἦτο ἐν ἰσχύϊ, ὄχι μόνον δὲν περιορίζει τὰ καθήκοντα ἡμῶν εἰς τὴν ἐξέλεξις τῶν προκατόχων ὅπως διατείνεται ὁ κ. Φερμάνογλου, ἀλλὰ κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ γράμμα αὐτοῦ ἡ ἐξέλεξις τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἐφοριῶν ἐπιβάλλεται διότι τὸ 24ον ἀρθρον λέγει ὅτι: «ἡ ἐξέλεξις διενεργεῖται τὸ τέλος τοῦ ἔτους» καὶ ὄχι εἰς τὸ τέλος τῆς περιόδου τῆς Ἐφορίας, ὅπως θέλει ὁ κ. Φερμάνογλου, τὸ δὲ 7ον ἀρθρον ὀρίζει ὅτι: «μέλος τῆς Ἐφορίας δὲν δύναται νὰ ἐκλεγῇ πρόσωπον διατελοῦν ὑπόλογον διὰ χρῆσιν ἢ διαχειρίσιν Κοινοτικῆς περιουσίας. Κατὰ συνέπειαν ἐὰν δὲν γίνῃ ἡ ἐξέλεξις πρὸ τῶν ἐκλογῶν ἀλλὰ κατόπιν, ὅπως θέλη ὁ κ. Φερμάνογλου, πῶς θὰ ὀρισθοῦν τὰ ὑπόλογα μέλη τῆς Ἐφορίας διὰ νὰ μὴ ἐκλεγῶσιν ἐκ νέου εἰς τὰς νέας ἐκλογὰς;

Πλὴν τούτων προσεθέσαμεν εἰς τὸν κ. πρόεδρον ὅτι ὁ ἐν λόγῳ Κανονισμὸς δὲν δύναται νὰ ἔχῃ Νομικὴν ἀξίαν διότι ἐγένετο ἐπὶ ἄλλων καθεστώτων, οὐδὲ ἠθικὴν τοιαύτην διότι οὐδέποτε ἐγένετο σεβαστὸς ὑπ' ἐκείνων οἵτινες τὸν ἐπικαλοῦνται σήμερον διὰ νὰ ματαιώσωσι

(*) Παράνομος πράξις ἡ ὁποία βασίζεται εἰς ἐν ἐπίσης παράνομον ἔγγραφο.

τὴν ἐξέλεξις, ἀλλὰ καὶ κατερρακώθη τὴν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν διὰ τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ μὲν ὡς Ἐφόρου, ἐνῶ δὲν ἦτο ἐπιτετραμμένον (καὶ ἀργώτερον ὡς προέδρου παρὰ τῶν συναδέλφων αὐτοῦ) ἡμῶν δὲ ὡς Ἐλεγκτῶν παρὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Εἰς παρατήρησιν τοῦ κ. Προέδρου ὅτι ὑπάρχει πρακτικὸν τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐκλογῶν ὑπογεγραμμένον παρ' αὐτοῦ καὶ 4-5 περὶ αὐτὸν ὁμιλῶν διὰ τὸν ἐν λόγῳ Κανονισμὸν, τῷ ὑπεθυμίσαμεν ὅτι ὅταν συνήλθεν ἡ Γενικὴ Συνέλευσις καὶ τινὲς τῶν ἀντιπροσώπων παρεκάλεσαν τὸν Κον. Καζανόβαν νὰ κάμῃ λόγον περὶ τῶν φλεγόντων ζητημάτων τῶν Νοσοκομείων (ζήτημα Νάιλ Βέη) ἐπενέθη ὁ ἴδιος καὶ ἀπήντησεν ὅτι κατὰ τὸν Νόμον καὶ κατὰ τὰς διαταγὰς ἃς ἔλαβε παρὰ τοῦ Πολιτικοῦ τμήματος τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀστυνομίας δὲν εἶχομεν δικαίωμα νὰ θίξωμεν ἕτερον ζήτημα ἀλλὰ μόνον νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἐκλογὴν νέας Ἐφορίας. Ὅταν δὲ μετὰ τὴν ἐκλογὴν ὁ Κον. Φερμάνογλος ἠθέλησε νὰ ἀναγνώσῃ τὸ ἐν λόγῳ πρακτικὸν τὸ ὁποῖον εἶχεν ἤδη προετοιμάσῃ τῷ ἀπήντησεν ὅτι: «ὅπως δὲν ἔχωμεν τὸ δικαίωμα νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ ζητημάτων τῶν Νοσοκομείων, διὰ τοὺς ἰδίους λόγους δὲν ἔχωμεν τὸ δικαίωμα νὰ ὁμιλήσωμεν καὶ περὶ Κανονισμοῦ», καὶ ἡ Συνέλευσις διελύθη.

Κατὰ συνέπειαν τὸ ἐν λόγῳ πρακτικὸν μὴ ψηφισθὲν παρὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως οὔτε νομικὴν οὔτε ἠθικὴν ἀξίαν ἔχει. Ἄλλως τε καὶ τὸ μέρος τοῦ ἄνω μνησθέντος πρακτικοῦ, τὸ ἀφορῶν τὸν Κανονισμὸν ἔγινε καὶ ὑπεγράφη **παρὰ νόμῳ** παρὰ τοῦ ἰδίου κ. Φερμάνογλου καὶ 4—5 μελῶν τῆς Ἐφορευτικῆς τῶν ἐκλογῶν Ἐπιτροπῆς, ἐκ τῶν ὁποίων τρία δὲν ἦσαν κἂν ἀντιπρόσωποι Ἐνοριῶν, ἐν ὑπερβασίᾳ τῆς δικαιοδοσίας τῆς, περιορισμένης εἰς τὴν ἐπίβλεψιν τῆς κανονικῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν **καὶ ὄχι εἰς νομοθέτησιν**.

Πάντως καθὼς ἐξεθέσαμεν ἤδη ὁ τε Κανονισμὸς καὶ τὸ πρακτικὸν τὰ ὁποῖα ἐπικαλεῖται ὁ κ. πρόεδρος δὲν περιορίζουν τὴν δικαιοδοσίαν ἡμῶν εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἐξέλεξις τῶν προκατόχων Ἐφοριῶν ἀλλ' ἐπιβάλλουν καὶ τὴν ἐξέλεξις τῆς διαχειρίσεως τῆς ἐν ἐνεργείᾳ Ἐφορείας. Ἐπεσύραμεν τὴν προσοχὴν τοῦ κ. προέδρου ὅτι τὸ ἀπασχολοῦν ἡμᾶς ζήτημα εἶναι σοβαρώτερον παρ' ὅσον ὑποθέτει, διότι πρόκειται περὶ δαπάνης λ. Τ. 23.345.25, ἡ ὁποία **ἀπὸ δύο ἐτῶν δὲν κατεχωρίσθη εἰς τὰ βιβλία ὡς δαπάνη μετὰ δικαιολογητικά τῆς ἀλλὰ μένει μετέωρος**. Ἐπομένως καὶ ἀπλοῖ ἐνορίται ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ τῇ ζητήσωσιν ἐξηγήσεις, πολλῶν δὲ μᾶλλον ἐλεγκταὶ ἐπὶ τούτῳ ἐκλεγέντες.

Προσεθέσαμεν ὅτι ἀδυνατοῦμεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἡ ὀλομέλεια συντάσσεται μετὰ τὴν γνώμην αὐτοῦ, ὅτι ἡ ἐξέλεξις θίγει τὴν φιλοτιμίαν τῶν κ. κ. Ἐφόρων, ἀφοῦ διαχειρισταὶ Οἰκονομικῶν Καθιδρυμάτων ἐπισήμων καὶ μὴ, ὄχι μόνον δὲν θίγονται ἀπὸ τὴν ἐξέλεξις ἀλλὰ τὴν ἀπαιτοῦσι οἱ ἴδιοι.

Παρακαλέσαμεν ὅθεν τὸν κ. πρόεδρον ὅπως εὐαρεστηθῇ νὰ διατάξῃ ἵνα μᾶς δοθῶσι αἱ δικαιολογητικαὶ ἀποδείξεις τῆς ἐν λόγῳ δαπάνης πρὸς ἐξέλεξις διότι ὁ τε Κανονισμὸς καὶ ἡ λογικὴ αὐτὸ ἀπαιτοῦν.

Ὁ κ. πρόεδρος μᾶς ἀπήντησεν ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐφορείας ἦτο ἀνέκκλητος καὶ μᾶς ἠπειλήσεν ὅτι **ἐὰν θέλῃ δύναται νὰ διατάξῃ εἰς τὸ Γραφεῖον νὰ μὴ μᾶς δοθῇ τοῦ λοιποῦ οὐδεὶς λογαριασμὸς καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν πρὸ τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1927**. Τῷ ἀπηντήσαμεν ὅτι καὶ ἡ ἡμετέρα ἀπόφασις εἶναι ἀνέκκλητος νὰ ἐξακολουθήσωμεν

τὸ ἔργον μας καὶ νὰ ὑποβάλωμεν πρὸ τῶν νέων ἐκλογῶν ἔκθεσιν τῆς διαχειρίσεως τῆς νῦν Ἐφορίας.

Μετὰ δύο ἡμέρας τῆ 22 Αὐγούστου 1929 ὁ ἐκ τῶν Ἐφόρων, Πρόεδρος τῆς κτηματικῆς Ἐπιτροπῆς Κύριος Μαυρομάτης μᾶς προσεκάλεσεν εἰς τὸ ἰδιωτικόν του γραφεῖον ὅπου μᾶς προέτεινεν νὰ συνεργασθῶμεν διὰ τὴν ἐκπόνησιν τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ κτηματικοῦ ζητήματος καὶ συγκεκριμένως ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Νατλ Βέη, μᾶς ὑποσχέθη δὲ συνάμα νὰ μᾶς δώσῃ ὅλα τὰ δικαιολογητικά τῆς δαπάνης τῶν 23.345,25 λιρῶν.

Ἀργότερα ὁ κ. Μαυρομάτης, μεταμεληθεὶς ἴσως, ἀντὶ νὰ μᾶς δώσῃ τὰ ὑποσχεθέντα δικαιολογητικά μᾶς ἔδωκεν ἀντίγραφον ἀποσπάσματος τῆς ἐκθέσεως τῆς Κτηματικῆς Ἐπιτροπῆς τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο παρὰ μία στατιστικὴ τῶν δαπανῶν ἀποτέλεσμα μερικῶν ἀστείων καὶ λελανθασμένων ἀριθμητικῶν πράξεων (ἰδὲ Κεφ. Διαχειρίσεως Κτημάτων).

Λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ χάσωμεν τὸν καιρὸν μας μὲ ἀνωφελεῖς συζητήσεις καὶ ἀντεγκλήσεις μετὰ τῆς Ἐφορείας, διότι ἔχομεν ἱερὸν καθήκον ἀπέναντι τῶν ἐκλεκτῶν ἡμῶν καὶ, κατὰ συνέπειαν, τῆς Ρωμαϊκῆς Κοινότητος νὰ ἐκθέσωμεν τὸ ταχύτερον ἐν ὅλῃ τῇ γυμνότητι αὐτῆς τὴν καταστρεπτικὴν διαχείρησιν τῆς Ἐφορείας, ὄντες δὲ ὑπερβέβαιοι ὅτι πράττοντες οὕτω, δὲν βλέπομεν οὐδόλως τὰ «ὑψιστα συμφέροντα» τῶν Νοσοκομείων μας (καθὼς διατείνεται ὁ Κος Φερμάνογλους καὶ οἱ περὶ αὐτὸν, διὰ νὰ συγκαλύψουν τὴν κατάστασιν καὶ νὰ δικαιολογήσουν τὴν περίεργον συμπεριφορὰν τῶν ἀπέναντι ἡμῶν) ἀλλὰ τουναντίον συντελοῦμεν ὅπως ἡ Κυρίαρχος Κοινότης λάβει ἐγκαίρως τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα διὰ νὰ περιορισθοῦν αἱ συνέπειαι τῆς καταστρεπτικῆς ταύτης διαχειρίσεως, ἠναγκάσθημεν νὰ καταφύγωμεν εἰς τὰ ἀρμόδια ἐπίσημα Τμήματα διὰ νὰ εὐρωμεν τὰ δικαιολογητικά τῶν ἐπισήμων δαπανῶν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν λιρῶν 23.345.25 καὶ δυνηθῶμεν νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸ ἔργον μας.

Καθὼς τὸ ἐκθέτωμεν εἰς τὰ εἰδικὰ Κεφάλαια ἂν καὶ ἐξηλέγξαμεν ὅλους τοὺς λ)σμοὺς τῶν «Προσόδων» καὶ «Δαπανῶν» μέχρι τέλους Ἰουλίου 1929 ἢ διαφωνία μετὰ τῆς Ἐφορείας ἔγεινεν αἰτία ὅπως οἱ ἀριθμοὶ τῶν στατιστικῶν τῶν Προσόδων καὶ Δαπανῶν τῆς ἐκθέσεως ἡμῶν σταματήσουν δυστυχῶς διὰ μερικὰ κεφάλαια μέχρι τῆς 15ης Σεπτεμβρίου 1927, διότι ὁ κ. Φερμάνογλους καὶ μερικοὶ περὶ αὐτὸν θυμωθέντες δὲν μᾶς ἐπέτρεψαν τὴν τελευταίαν στιγμὴν νὰ λάβωμεν τὰς ἀπαιτούμενας σημειώσεις.

ΝΟΣΗΛΕΙΑ

Αἱ πρόσοδοι ἐκ νοσηλείων ἀνέρχονται κατὰ τὰ ἔτη 1922-1928

	Δικαιώμα εισόδου	ἐξ ἀσθενῶν	ἐκ Φρενοβλ.	ἐκ Γηροκομουμένων
	Λ. Τ.	Λ. Τ.	Λ. Τ.	Λ. Τ.
1922	4405,60	28867	12528,65	5126,38
1923	2803,17	21200,82	8193,58	2893,94
1924	2449,10	19226,06	9324,83	4014,70

	Λ. Τ.	Λ. Τ.	Λ. Τ.	Λ. Τ.
1925	1924,30	19904,0350	15513,35	3093,24
1926	2014,80	23427,6650	14308,55	3373,51
1027 (μέχρι 15 Σεπτ.) ἀπὸ 15 Σεπτ. 1927—	1583	18304,91	11847,99	2027
31 Δεκεμ. 1928	2708,30	30938,4375	21854,89	4517,54

Ὁ ἀριθμὸς τῶν νοσηλευθέντων καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν νοσηλείας τῶν δωρεᾶν καὶ ἐπὶ πληρωμῇ νοσηλευθέντων ἀσθενῶν, φρενοβλαβῶν καὶ γηροκομουμένων ἀνῆλθον κατὰ τὰ ἔτη 1922-1927

	Ἡμέραι νοσηλείας				
	Ἀσθενεῖς	Φρενοβλαβεῖς	Γηροκοκούμενοι	Ἐπὶ πληρωμῇ	Δωρεᾶν
	ἄτομα	ἄτομα	ἄτομα	Ἡμέραι	Ἡμέραι
1922	4460	435	272	247,517	49,279
1923	5694	449	332	304,891	34,310
1924	2470	432	305	215,608	43,435
1925	1464	387	304	174,163	47,085
1926	1630	375	290	185,137	34,310
1927 (15 Σεπτ.)	1658	345	263	176,420	31,218

Ἡ ἀναλογία τῶν δωρεᾶν νοσηλευομένων ἢ Γηροκομουμένων εἶναι μεγάλη. Δυστυχῶς εἰς τὰ Νοσοκομεία δέχονται δωρεᾶν μὲ ἀνεξελέγκτους συστάσεις (πιστοποιητικά, ἐπιστολάς, ἐπισκεπτήρια κτλ.) πολλοὺς ἀσθενεῖς οἱ ὁποῖοι ἠμποροῦν νὰ πληρώσουν. Πολλοὶ δὲ γέροντες τοὺς ὁποίους οἱ οἰκεῖοι τῶν (γαμβροὶ, νύμφαι καὶ τέκνα ἀκόμη) δὲν θέλουν νὰ κρατήσουν στὸν οἶκον τῶν προσλαμβάνονται δωρεᾶν στὸ Γηροκομεῖον ἐνῶ οἱ συγγενεῖς τῶν ἠμποροῦν καὶ πρέπει νὰ πληρώσουν ἢ νὰ τοὺς κρατήσουν οἴκαδε.

ΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Οἱ τόκοι διαφόρων καταθέσεων ἀνῆλθον κατὰ ἔτη 1922-1927 :

	Λ. Τ.
1922	13,341,51
1923	9,228,2525
1924	8,983,9975
1925	7,029,0250
1926	17,641,2025
1927 (μέχρι 15 Σεπτ.)	11,324,2275

ΣΥΝΑΞΕΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΟΔΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο συμπεριελήφθησαν αἱ συνάξεις τῶν Ἐκκλησιῶν, τὸ ἀντίτιμον τῶν παλαιορροῦχων, τὰ δικαιώματα κηδεῶν, νομισματικὴ διαφορά, κτλ.

Αί πρόσοδοι αὐταὶ ἀνήλθον κατὰ ἔτη 1922-1927:

1922	Λ. Τ.	8912,5425
1923	»	5399,5625
1924	»	5048,24
1925	»	2961,3950
1926	»	4323,35
1927 (μέχρι 15 Σεπτ.)	»	3153,7175

Ὅλα τὰ δικαιολογητικά εἶναι ἐν τάξει μέχρι τοῦ ἔτους 1929.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΣ

Αἱ διάφοροι ἐπιχορηγήσεις ἀνήλθον κατὰ τὰ ἔτη 1922-1928.

1922	Λ. Τ.	Ὄθωμανικῆς Κυβερνήσεως	Μονοπωλίου Καπνῶν	
1922	Λ. Τ.	639,6250	480	ἀντίτιμον καπνοῦ
1923	»	—.—	480	διὰ τοὺς
1924	»	—.—	480	ἀσθενεῖς
1925	»	—.—	401,60	κ.τ.λ.
1926	»	—.—	120	
1927	»	—.—	—.—	
1928	»	—.—	—.—	

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΜΟΝΗΣ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ

Τὴν Μονὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἀποτελοῦν ὁ φερόνυμος Ναὸς καὶ τὸ παρ' αὐτὸν Ἅγίασμα μετὰ τοῦ ἔξω τοῦ περιβάλλου Νεκροταφείου.

Ἡ διαχείρισις τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς κατὰ τὰ ἔτη 1922-1928 ἀνήλθε :

	Πρόσοδοι	Δαπάναι	Περίσσευμα
	Λ. Τ.	Λ. Τ.	Λ. Τ.
1922	25.763,9650	14.394,60	11.369,3650
1923	18.171,7850	13.348,5075	4.823,2775
1924	15.322,3075	12.701,8525	2.620,4550
1925	13.213,3225	11.446,2075	1.767,1150
1926	14.918,5150	11.903,3725	3.015,1325
1927 (15 Σεπτ.)	13.027,2925	9.783,3550	3.243,9375
Ἀπὸ 15 Σεπτ. 1927- 31 Δεκε. 1928	26.892,7550	23.444,3775	3.448,3775

α) ΠΡΟΣΟΔΟΙ. Αἱ πρόσοδοι τῆς Μονῆς προέρχονται ἀπὸ τὴν κηροπωλησίαν, δικαιώματα ἱεροτελεστιῶν καὶ Νεκροταφείου, Παρακλήσεις, Τρισάγια, Δίσκουσ κτλ.

Ἡ αὔξησις τῶν προσόδων κατὰ τὸ ἔτος 1928 ἀναφορικῶς πρὸς τὰ παρελθόντα ἔτη ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐργασίαν καὶ τὸν ζήλον τῆς Ἐξωραϊστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Μονῆς.

Παρατηρήσαμεν ὅτι αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς εἰς τὸ ταμεῖον τῶν δικαιωμάτων ἐπὶ παρα-

κλήσεων καὶ τρισαγίων αἱ ὁποῖαι παραδίδονται ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τοὺς ἱερεῖς, κρατοῦνται παρ' αὐτῶν. Πρὸς πρόληψιν ἀτόπων εἶνε ἀνάγκη ὅπως αἱ ἀποδείξεις αὐταὶ παραδίδονται κάθε ἑσπέρας εἰς τὸν ἡγούμενον τῆς Μονῆς ὁποῖος θὰ τὰς ἐξελέγῃ καὶ θὰ τὰς προσκολλᾷ εἰς τὸ σχετικὸν διπλότυπον.

β) ΔΑΠΑΝΑΙ. Αἱ δαπάναι ἀντιπροσωπεύουν τοὺς μισθοὺς, ἀμοιβὰς, ἀξίαν τροφοδοτήσεως, θερμάνσεως, φωτισμοῦ καὶ πλυστικὰ τοῦ προσωπικοῦ, τὴν ἀξίαν διαφόρων εἰδῶν, καὶ τὰς ἐπισκευὰς τοῦ Ναοῦ, Ἁγιάσματος καὶ Νεκροταφείου.

Ἡ αὔξησις τῶν δαπανῶν κατὰ τὸ ἔτος 1928, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ παρελθόντα ἔτη προέρχεται κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὰς δαπάνας διὰ τὰ ἔργα ἀνακαινίσεως, καλλωπισμοῦ καὶ συντηρήσεως τοῦ Ναοῦ, Ἁγιάσματος καὶ τοῦ περιβάλλου καθὼς καὶ τοῦ Νεκροταφείου τῆς Μονῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ αἱ ὁποῖαι ἀνήλθον εἰς Λ. Τ. 8082,5650.

Τὰ ἔργα καὶ αἱ δαπάναι αὐταὶ ἔγιναν ἐν τάξει ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ διακεκριμένου ἀρχιτέκτωνος κ. Μ. Λάγγα, Ἐφόρου καὶ μέλους τῆς Ἐξωραϊστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀνεξαρτήτως τῶν ἔργων τούτων, ὁ κ. Μ. Λάγγας ἀνέλαβε ἰδίαις δαπάναις τὴν κατασκευὴν καὶ τοποθέτησιν παραθύρων καὶ θυρῶν μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν εἰς τὸν Ναὸν καὶ Ἁγίασμα τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

Ἐπίσης ὁ κ. Δζαζόπουλος, μέλος τῆς Ἐξωραϊστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀνέλαβεν ἰδίαις δαπάναις τὴν κατασκευὴν δρόμου λιθοστρώτου ἀπὸ τὰ Νοσοκομεῖα εἰς Βαλουκλή.

Ὡς διὰ τοὺς μισθοὺς, ἀμοιβὰς, τροφοδοσίας κτλ. τοῦ προσωπικοῦ, ὁ ἀριθμὸς τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα πληρώνονται καὶ τροφοδοτοῦνται παρὰ τῆς Μονῆς, οἱ μισθοὶ καὶ ἀμοιβαὶ καὶ τὰ ἔξοδα τροφοδοσίας, θερμάνσεως, φωτισμοῦ, κτλ. τοῦ προσωπικοῦ τούτου ἀνήλθον κατὰ τὰ ἔτη 1922-1927:

	Ἀριθ. προσώπων	Μισθοὶ κατ' ἔτος	Διάφ. εἶδη	Τροφοδοτ.
		Λ. Τ.	Λ. Τ.	Λ. Τ.
1922	34	6.603,38.50	750	3.600
1923	33	5.930,36.75	750	3.600
1924	31	6.134,97.50	750	3.600
1925	21	4.929,96	750	3.600
1926	22	4.976,78.50	750	3.600
1927 (15 Σεπτ.)	20	3.933,05	531,25	2.550
15 Σεπ. 1927-31 Δεκ. 1928	21	7.713,51	750	3.875

Οἱ ἀριθμοὶ τῆς ἀξίας τῆς «Τροφοδοσίας» καὶ «Διαφόρων Εἰδῶν» τοῦ προσωπικοῦ τῆς Μονῆς δὲν εἶνε πραγματικοί. Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ὑπολογίζει κατ' ἔτος, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ προσωπικοῦ, εἰς Λ. Τ. 3.600 τὴν ἀξίαν τροφοδοσίας καὶ Λ. Τ. 750 τὴν τῶν διαφόρων εἰδῶν.

Τὸ σημερινὸν προσωπικὸν τῆς Μονῆς εἶνε:

1 Ἀρχιερεὺς μὴ διαμένον ἐν τῇ Μονῇ

Μισθὸς Λ. Τ. 54*

(.) Ὁ Ἀρχιερεὺς πληρώνεται καὶ Λ. Τ. 17-18 μηνιαίως διὰ τὰ μεταβατικὰ τοῦ ἔξοδα.

Μισθός Λ. Τ.
και ἀμειβῆαι

1 Ἡγούμενος - Διευθυντής (λαϊκός)	» 60
1 Γραμματέως	» 40
1 Ταμίας	» 45
2 Ἱερεῖς ἀνά 25 Λ. Τ.	« 50
1 Διάκονος*	» 30
2 Ψάλται	» 80
1 Κανδυλάπτης κατασκευάζων και τὰ Κόλλυβα	» 25
1 Ἐπιστάτης τοῦ Ἱεροῦ ἀγιάσματος	» 12
1 Θυρωρὸς	» 15
1 Ἀργυραμοιβός, ὁ μισθὸς τοῦ προκατόχου ἦτο Λ. Τ.	» 40
(Σήμερον καθήκοντα ἀργυραμοιβοῦ ἐκτελεῖ εἰς νέος ἀνευ μισθοῦ, ὁ ὁποῖος μένει και τροφοδοτεῖται ἐν τῇ Μονῇ)	
1 Κηροποιός	» 15
1 Κλώστρια	» 2
1 Τραπεζάρα	» 10
1 Ξυλουργός (Γηροκομούμενος)	» 7
1 Ὀφιοκομιστής και καθαριστής	» 10
2 Νεκροθάπται	» 25
1 Νυκτοφύλαξ	» 25

Τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Μονῆς ὀργανουμένων κατὰ τὰς σημερινὰς τῆς ἀνάγκας, μερικαὶ θέσεις ἡμποροῦν νὰ καταργηθοῦν χωρὶς νὰ χωλαίνῃ ἡ ὑπηρεσία.

Αἱ θέσεις τοῦ Γραμματέως και ἀργυραμοιβοῦ, καθὼς και αἱ θέσεις τοῦ κηροποιοῦ και βοηθοῦ του εἶναι ἔτι περὶ τὰς (ἴδε κεφάλαιον «Κηροποιεῖον»). Ὅταν ἡ Μονὴ διηυθύνετο ὑπὸ τοῦ ἀρχ. Προϊσταμένου οὗτος εἶχε ἐκτὸς τῆς διευθύνσεως και πνευματικὰ καθήκοντα ἡγουν: λειτουργίας, χοροστασίας, κηδείας, μνημόσυνα, τρισάγια, γάμους, βαπτίσεις. Σήμερον ὁ λαϊκὸς ἡγούμενος-Διευθυντής δὲν ἔχει σχεδὸν καμμίαν ἐργασίαν πληρώνεται δὲ Λ. Τ. 60 μηνιαίως και τροφοδοτεῖται ἐν τῇ Μονῇ. Πρέπει κατὰ συνέπειαν νὰ τῷ ἀνατεθοῦν και τὰ καθήκοντα τοῦ Γραμματέως. Εἰς δὲ τὸν Ταμίαν και τὰ καθήκοντα τοῦ ἀργυραμοιβοῦ.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι σήμερον ὁ ἀργυραμοιβός εἶναι ἀμισθος, ἀλλ' εἶναι ἐπίσης βέβαιον ὅτι μίαν ἡμέραν «διὰ νὰ ἀμειφθῇ διὰ τὰς καλὰς του ὑπηρεσίας» θὰ ἀποφασισθῇ νὰ τῷ δοθῇ μικρὸς τις μισθός ὁ ὁποῖος θὰ ἀυξηθῇ ἀργότερον.

Μὲ τὴν νέαν ὀργάνωσιν θὰ ἔχωμεν οικονομίαν :

Λ. Τ. 480	ἔτησίως ἀπὸ τὸν μισθὸν τοῦ Γραμματέως
» 204	» » » τοῦ κηροποιοῦ και τῆς βοηθοῦ του
» 870	» ἐπὶ τῶν ἐξόδων τροφοδοσίας κτλ. Γραμματέως, Ἀργυραμοιβοῦ, Κηροποιοῦ και τῆς βοηθοῦ του

Τὸ ἔλρον » 1554

(*) Ὁ Ἱεροδιάκονος ἔχει μετατεθεῖ και ζητεῖται ἤδη ἀντικαταστάτης του.

ΠΡΟΣΤΡΙΒΑΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ
ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ

Κατὰ τοὺς Κανονισμοὺς οἵτινες διέπουν τὰς ὑπηρεσίας τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς: «ὁ Ἀρχ. Προϊστάμενος ἔχει τὴν ἀνωτάτην ἐν τῇ Μονῇ ἀρχὴν, τὸ προσωπικὸν Λαϊκοὶ τε και Κληρικοὶ » ἐξαρτῶνται ἀπ' αὐτόν».

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ὁμοίων ἢ θέσεις εἶναι τιμητικὴ και ἀμισθος, «ἔχουν πᾶσαν ἐποπτεῖαν ἐν ἀναφορᾷ και τῇ συνεννοήσει πάντοτε πρὸς τὸν Ἀρχ. Προϊστάμενον ὅστις παραμένει ἢ κορυφὴ τῆς ἀρχῆς τῆς διεπούσης τὰς ὑπηρεσίας τῆς Μονῆς».

Οὕτω ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἀντιθέτως εἰς ὅτι συμβαίνει σήμερον εἰς τοὺς ἄλλους Ναοὺς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, εἶνε οὕτως εἰπεῖν εἰς ὀργανισμὸς ὑφιστάμενος τοῦ Ἡγουμένου, Ἀρχ. Προϊσταμένου.

Τὰ πράγματα ἔβαινον καλῶς ἐν ὄσῳ ὑπῆρχε ἐν τῇ Μονῇ ὡς Ἡγούμενος εἰς Ἀρχ. Προϊστάμενος, διότι τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς σεβόμενα τὸ ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα και τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀρχιερέως ἀνεγνώριζον αὐτόν ὡς ἀρχὴν και ἐν ἀρμονίᾳ συνειργάζοντο μετ' αὐτοῦ.

Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ὅμως 1929, ποῦ ἡ Ἐφορία διώρισε ὡς Ἡγούμενον—Διευθυντὴν ἓνα Λαϊκὸν πρόσωπον, πρώην φροντιστὴν τοῦ Ξενοδοχείου Πέρα Παλάς (διότι ὁ Ἀρχιερεὺς τῆς Μονῆς δὲν μένει ἐν τῇ Μονῇ, ἀλλὰ παρευρίσκεται μόνον μίαν φορὰν τὴν ἐβδομάδα και ὅταν ὑπάρχει ἱεροτελεστία), ἡ κατάστασις ἤλλαξε.

Ὁ Λαϊκὸς Ἡγούμενος—Διευθυντής πιστεύσας σοβαρῶς ὅτι ἔχει ὄλα τὰ προσόντα και δικαιώματα τοῦ Ἡγουμένου Ἀρχιερέως και βασιζόμενος εἰς τὸν προστάτην αὐτοῦ Πρόεδρον τῆς Ἐφορίας κ. Φερμάνογλου θέλει νὰ παίξῃ τὸν ρόλον τοῦ Ἡγουμένου—Ἀρχιερέως και νὰ εἶνε αὐτὸς «κορυφὴ τῆς ἀρχῆς τῆς διεπούσης τὰς ὑπηρεσίας τῆς Μονῆς».

Ἡ Ἐπιτροπὴ φυσικὰ δὲν ἀνέχεται τοῦτο και ἐντεῦθεν αἱ προστριβαὶ και διενέξεις αἱ ὁποῖαι και τὴν θέσιν τῆς Ἐπιτροπῆς δυσχεραίνουσι και τὸν ζῆλον αὐτῆς ψυχραίνουσι.

Ἡ κατάστασις αὕτη δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐξακολουθήσῃ διότι οὐδεὶς Κύριος σεβόμενος ἐαυτὸν θὰ δεχθῇ νὰ ἐργασθῇ ὑπ' αὐτοὺς τοὺς ὄρους ὡς ἐπίτροπος και τοῦτο θὰ εἶνε πρὸς ζημίαν τῶν συμφερόντων τῆς Μονῆς.

Ἐὰν δὲν εἶνε δυνατόν νὰ διορισθῇ ὡς μόνιμος Ἡγούμενος εἰς Ἀρχ.—Προϊστάμενος και νὰ ἀπολυθῇ ὁ νῦν Ἡγούμενος—Διευθυντής (και τοῦτο θὰ ἦτο ἡ καλλιτέρα λύσις), νὰ ἀτεθῇ ἡ διεύθυνσις τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Μονῆς εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν και ὁ νῦν Ἡγούμενος Διευθυντής νὰ παύσῃ νὰ εἶνε Ἡγούμενος ἀλλὰ μόνον Γραμματέως—Διευθυντής τοῦ Γραφείου, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅπως εἶνε εἰς τοὺς ἄλλους Ναοὺς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΚΗΡΟΠΟΙΕΙΟΥ

Ἡ Μονὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς κέκτηται ἴδιον κηροποιεῖον τὸ ὁποῖον ἰδρύθη διὰ νὰ κατασκευάζῃ διάφορα κηρία (ψιλὰ και λαμπάδας) πρὸς τε τὴν ἰδίαν χρῆσιν και διὰ τὰς ἀνάγκας ἄλλων Ἐκκλησιῶν ἢ προσκυνημάτων. Ἀλλ' ὁ κατασκευαζόμενος κηρὸς στοιχίζει ἀκριβὰ και διὰ τοῦτο οὐδεὶς ναὸς προμηθεύεται κηρὸν ἀπὸ τὸ κηροποιεῖον Βαλουκλή.

Ἡ διαχείρισις τοῦ κηροποιείου κατὰ τὰ ἔτη 1922-1927 ἀνῆλθε :

	Δαπάναι	Πρόσοδοι	Κέρδη
	Λ. Τ.	Λ. Τ.	Λ. Τ.
1922	1067,55	1287,90	220,35
1923	887,90	927,83.50	39,93.5
1924	877,48	877,48	---
1925	837,34	837,34	---
1926	810,82	810,82	---
1927 (μέχρι 15 Σεπτ.)	643,43	643,43	---

Εἰς τὸ κηροποιεῖον ἐργάζονται εἰς κηροποιὸς μὲ μισθὸν Λ. Τ. 15 μηνιαίως καὶ μία βοηθὸς (Γηροκομομουμένη) μὲ μισθὸν Λ. Τ. 2 οἱ ὅποιοι καὶ τροφοδοτοῦνται.

Αἱ δαπάναι τοῦ κηροποιείου ἀντιπροσωπεύουν τὸν μισθὸν καὶ τὰ ἔξοδα τροφοδοσίας τοῦ κηροποιοῦ καὶ τῆς βοηθοῦ του, τὴν ἀξίαν τῶν πρώτων ὑλῶν, καυσίμου ὑλης, κτλ.

Τὰ δικαιολογητικὰ τῶν δαπανῶν τούτων εἶνε ἐν τάξει μέχρι τέλους Ἰουλίου 1929.

Οἱ ἀριθμοὶ ὁμοῦ τῶν προσόδων καὶ κατὰ συνέπειαν τῶν κερδῶν εἶνε **θεωρητικοί**.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους διὰ νὰ καθορίσουν τὸ ποσὸν τῶν προσόδων πολλαπλασιάζουν τὸ ποσὸν τοῦ κατασκευασθέντος καὶ καταναλωθέντος κηροῦ (900-1000 σκ.) μὲ ἓνα ἀριθμὸν ἀντιπροσωπεύοντα μίαν ὑποθετικὴν τιμὴν κόστους κηροῦ, ἢ ὅποια ἀλλάσει ἀναλόγως τῆς καταναλωθείσης ποσότητος κηροῦ καὶ οὕτω κλείουν τὰς δαπάνας μὲ ἓνα μικρὸν κέρδος ἢ ἄνευ κέρδους. Διὰ νὰ κλείσουν δὲ εὐκολώτερον τὰς δαπάνας κοινὸν κηρὸν, ὃ ὅποιος πωλεῖται εἰς τὴν ἀγορὰν πρὸς 80-100 γρ. ἢ ὀκτὰ, τὸν ὀνομάζουν ἀγνὸν καὶ τὸν λογαριάζουν πρὸς 120-200 γρ. τὴν ὀκτὰν.

Παραθέτωμεν κατωτέρω τὰς τιμὰς τῆς ἀγορᾶς καὶ τὴν ὑποθετικὴν τιμὴν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ἐλογαριάσθη ὁ κατασκευασθεὶς κηρὸς παρὰ τοῦ κηροποιείου Βαλουκλή.

ΤΙΜΑΙ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

ΤΙΜΑΙ ΒΑΛΟΥΚΛΗ

κηρὸς ψιλὸς
κηρὸς κοινὸς
μὲ ὀλίγον
μελισσοκέρι

κηρὸς ψιλὸς
κηρὸς κοινὸς
μὲ ὀλίγον
μελισσοκέρι

	γρ.	γρ.	γρ.	γρ.
1922 ἢ ὀκτὰ	50	80-100	75	120
1923 »	45	»	60	100
1924 »	55	»	60	150
1925 »	60	»	65	150
1926 »	65	»	69.5	150
1927 »	60	»	70	200

Ὅπως ἐξάγεται ἐκ τῆς ἄνω ἐκθέσεως τὸ κηροποιεῖον ἐργάζεται πρὸς ζημίαν τῶν Νοσοκομείων.

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις ἀναγνωρίζει τοῦτο ἀλλὰ προφασίζεται ὅτι ἐὰν διαλύσῃ τὸ κηροποιεῖον θὰ ἀναγκασθῇ νὰ θέσῃ τὸν Κηροποιὸν ὑπὸ σύνταξιν.

Εἴμεθα τῆς γνώμης ὅτι τὸ κηροποιεῖον πρέπει νὰ παύσῃ νὰ ἐργάζεται καὶ νὰ προμηθεύηται ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἢ ἀναγκαῖα ποσότης κηροῦ ὅπως γίνεται καὶ διὰ τὰς ἄλλας Ἐκκλησίας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ὡς διὰ τὴν θέσιν τοῦ Κηροποιοῦ καὶ τῆς βοηθοῦ του νὰ τοὺς ἀνατεθῇ μία ἄλλη ἐργασία εἰς τὸ Νοσοκομεῖον (Μαγειρεῖον, Ἰματοφυλάκιον, Ἀμαξοστάσιον, κτλ.) ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνάγκη.

Ἐὰν ὁ Κηροποιὸς δὲν δεχθῇ καὶ προτιμήσῃ νὰ ἀποσυρθῇ καὶ νὰ καλλιεργήσῃ τὸν κήπον του, ὅπως διατείνεται ἡ Γεν. Διεύθυνσις, τότε εἶναι προτιμώτερον νὰ τεθῇ ἀμέσως ὑπὸ σύνταξιν καὶ νὰ παύσῃ καὶ ἡ τροφοδοτήσις αὐτοῦ. Ἡ σύνταξις του (8-9 Λ. Τ. μηνιαίως) θὰ πληρώνεται ἀπὸ τὸ ταμεῖον συντάξεων καὶ οὕτω τὸ ταμεῖον τοῦ Νοσοκομείου δὲν θὰ ἐπιβαρύνεται παρὰ μὲ 2-3 Λ. Τ. μηνιαίως.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΔΑΜΑΛΟΣΤΑΣΙΟΥ

Ἡ Διαχείρισις τοῦ Δαμαλοστασίου κατὰ τὰ ἔτη 1922—1927 ἀνῆλθε :

	Δαπάναι	Εἰσπράξεις	Κέρδος
	Λ. Τ.	Λ. Τ.	Λ. Τ.
1922	3660,2875	4448,9175	788,63
1923	4143,9325	4517,0650	373,1325
1924	4025,2875	5218,4450	1193,1575
1925	3964,2750	5026,56	1072,2850
1926	4186	5026,79	840,79
1927 (μέχρι 15 Σεπτ.)	3167,02	3741,41	574,39

Αἱ δαπάναι ἀντιπροσωπεύουν τοὺς μισθοὺς, τὴν τροφοδοσίαν κτλ. τῶν δύο ἐργατῶν τοῦ Δαμαλοστασίου, τὴν ἀξίαν τῆς τροφῆς τῶν ἀγελάδων (8-12 κατὰ τὰ ἔτη 1922-1927), τὴν ἀξίαν τῶν ἀγοραζομένων ἀγελάδων καὶ διάφορα ἄλλα ἔξοδα.

Αἱ εἰσπράξεις ἀντιπροσωπεύουν τὴν ἀξίαν τοῦ παραχθέντος γάλακτος καθὼς καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ κρέατος τῶν μόσχων ἢ ἀγελάδων αἱ ὅποιοι σφάζονται.

Ἡ ἀξία κρέατος, γάλακτος καὶ ὠῶν καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς ἀγορᾶς τῶν εἰδῶν τούτων παρὰ τοῦ Νοσοκομείου.

Ὅμα τὰ σχετικὰ δικαιολογητικὰ εἶνε ἐν τάξει μέχρι τοῦ ἔτους 1929.

Ἡ παραγωγή γάλακτος καὶ ὠῶν κατὰ τὰ ἔτη 1922—1927 ἀνῆλθε :

	Γάλα	ἀξία	ὠὰ	ἀξία
	σκ.	Λ. Τ.	—	Λ. Τ.
1922	16127,50	3690,94	1018	40,72
1923	13622	3074,73	689	20,67
1924	21183	4534,28	—	—
1925	19379	3859,30	—	—
1926	18640	3660,26	—	—
1927 μέχρι 15 Σεπ.	14125	2836,60	—	—

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΛΑΧΑΝΟΚΗΠΩΝ

Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο εὐρίσκομεν ὡς δαπάνην κατὰ τὰ ἔτη 1924, 1925 καὶ 1926.

1924	Λ. Τ.	1000
1925	»	1025,0625
καὶ 1926	»	1000
		<u>3.025.0625</u>

Δὲν πρόκειται περὶ δαπάνης, ἀλλὰ περὶ ζημίας Λ. Τ. 3025,0625 ποῦ ὑπέστησαν τὰ Νοσοκομεία.

Εἰς τὸ Καζλὴ ὑπάρχουν λαχανόκηποι οἱ ἴσοι εἶνε ἰδιοκτησία τῶν Νοσοκομείων καὶ οἱ ὅποιοι ἐνοικιάζοντο πρὸς Λ. Τ. 250 τὸ ἔτος. Τῷ 1920 ἡ Ἐφορία θελήσασα νὰ κάμῃ μίαν ἐπιχείρησιν συνεβλήθη μὲ τὸν κ. Ποριάζογλου διὰ τὴν συνεταιρικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐν λόγῳ λαχανοκήπων ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους :

1ον) Τὸ ταμεῖον τῶν Νοσοκομείων ἐδάνεισε εἰς τὸν κ. Ποριάζογλου Λ. Τ. 1000 διὰ τὴν ἀγορὰν κτηνῶν, σπορᾶς καὶ ἐργαλείων διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν λαχανοκήπων.

2ον) Ἐπίσης τὰ Νοσοκομεία ἀνέλαβον τὴν διατροφήν τῶν ἐργατῶν τῶν λαχανοκήπων στέλλοντες εἰς αὐτοὺς τροφήν ἐκ τῶν Μαγειρείων τοῦ Νοσοκομείου ἐπὶ πιστώσει καὶ εἰς τὴν τιμὴν τοῦ κόστους.

3ον) Ὁ κ. Ποριάζογλος ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῆς καλλιέργειας τῶν λαχανοκήπων καθὼς καὶ τὴν παράδοσιν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον λαχανικῶν μὲ ἔκπτωσιν 10 ο)ο ἐπὶ τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς.

4ον) Μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων (ἡμερομίσθια, τροφοδοσία, καὶ ἄλλων) καὶ τοῦ ἐνοικίου τῶν λαχανοκήπων (250 Λ. Τ. κατ' ἔτος), ἐκ τοῦ κέρδους θ' ἀφαιρεῖτο 15 ο)ο ὡς ἀποθεματικὸν καὶ τὸ ὑπόλοιπον θὰ ἐμοιράζετο πρὸς 50 ο)ο ὅπως καὶ αἱ ζημίαι μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων.

5ον) Διάρκεια Συμβολαίου 5 ἔτη.

Τῷ 1923 ὁ κ. Ποριάζογλος ἠσθένησε βαρῶς, τὸ συμβόλαιον ἠκυρώθη καὶ ἡ Ἐφορία προέβη εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ συνεταιρισμοῦ. Μετὰ τὴν ἔκπτωσιν τῆς ἀξίας τῶν εἰς τοὺς λαχανοκήπους εὐρεθέντων κτηνῶν, ἐργαλείων καὶ λαχανικῶν ἡ προκύψασα ζημία ἀνήλθε εἰς τὸ ἄνω ρηθὲν ποσὸν τῶν Λ. Τ. 3025,0625. Διηρέθη δὲ καὶ ἐνεγράφη εἰς τὰς δαπάνας 3 ἐτῶν διὰ νὰ μὴ ἐπιβαρύνῃ τὸ κεφάλαιον «Δαπάναι» ἐνὸς μόνου ἔτους. Αὐτὸ ἦτο ἐπόμενον. Τὸ συμβόλαιον τοῦτο δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ διότι τὰ Νοσοκομεία δὲν ἦσαν ὀργανωμένα διὰ συνεταιρισμοὺς ἐκμεταλλεύσεως λαχανοκήπων, ἐὰν δὲ δὲν ἠσθένει ὁ κ. Ποριάζογλου αἱ ζημίαι θὰ ἦσαν μεγαλειότεραι.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΚΤΗΜΑΤΩΝ

Τὰ κτήματα τῶν Νοσοκομείων μας ἀνήρχοντο εἰς 258 κομμάτια ἤτοι μερίδια ἀγρῶν, οἰκιῶν, ἐργαστηρίων καὶ χανίων κειμένων ἐν Γαλατᾷ, Πέραν, Βόσπορον, καὶ Πριγκηποννήσους. Ἐκ τῶν κτημάτων τούτων τὰ 186 ἦσαν προσοδοφόρα, τὰ 591 ἀπρόσοδα καὶ τὰ 13 δωρηθέντα ὑπὸ ὄρους.

ΠΡΟΣΟΔΟΙ

Τὰ ἐτήσια ἐνοίκια κατὰ τὰ ἔτη 1922—1929 ἔχουν ὡς ἐξῆς :

1922	Λ. Τ.	101.982,34.59
2923	»	90.319,58.50
1924	»	90.642,79.50
1925	»	87.966,58.00
1926	»	87.820,10.75
1927 (μέχρι 15 Σεπτ.	»	64.365,73.75
1928 (ἀπὸ 15 Σεπτ. 1927 — 31 Δεκ. 1928)	»	130.120,76.00
1929 (μέχρι 31 Ἰουλ.)	»	67.526.84.40

Ἡ ἐξακρίθωσις ἐὰν τὰ ὀρισθέντα ἐνοίκια διὰ τὸ ἐν ἡ διὰ τὸ ἄλλο κτῆμα κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα ἦσαν ἱκανοποιητικὰ, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἐνοίκια τῶν ἐν τῇ ἰδίᾳ κατηγορίᾳ εὐρισκομένων γειτονικῶν κτημάτων, ἡ ἐξακρίθωσις λέγομεν εἶναι δυσχερῆς ἂν οὐχὶ ἀδύνατος μετὰ παρέλευσιν τῶν ἐτῶν.

Ἡ ἐξέλεξις τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐνοικιάσεως τῶν κτημάτων διὰ νὰ εἶναι ἀποτελεσματικὴ ὀφείλει νὰ γίνηται παρὰ τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς τὸ ἀργότερον εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους.

Παρατηρήσαμεν οὐχ' ἦττον ὅμως εἰς τὰ Χρυσοβέργεια Α. καὶ τοῦτο μόνον διὰ τὰ ἔτη 1924-1928 (διότι κατὰ τὰ ἔτη 1922-1923 ὑπῆρχεν ἐνοικιστάσιον) ὅτι εὐθὺς ἅμα παλαιὸς ἐνοικιαστὴς κατέλιπε τὸ διαμέρισμα ἀμέσως ἐνοικιάζετο τοῦτο εἰς ἕτερον μὲ αὐξήσιν 200-300 λιρῶν ἐτησίως ἐνῷ ἀπεναντίας ἡ αὐξήσις ἦτο ἀσήμαντος ὅταν ἀνανεοῦτο συμβόλαιον παλαιοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ὡσαύτως εἰς τὰ Χρυσοβέργεια Β. ἐνῷ τὰ φέροντα περιττὸν ἀριθμὸν διαμερίσματα ἐνοικιάζοντο κατὰ τὸ 1926-1927 πρὸς 960-1000 λίρας, ὑπῆρχε παρόμοιον διαμέρισμα τοῦ ὁποῦ οἱ ἐνοικιαστὴς ἐπλήρωσε μόνον 700 λίρας ἀπὸ τὸ 1924-1927, τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ὑπηρεσία αὕτη ἐχώλαινε.

Εἰς τὸ Κεφάλαιον «Διαχειρίσις Κτημάτων» ὑπάγεται καὶ τὸ κεφάλαιον τῶν καθυστερουμένων ἐνοικίων τὸ ὁποῖον φέρει τίτλον «Ἐπισηφαεῖς ὀφειλαί» αἵτινες ἀνέρχονται κατὰ τὰ ἔτη 1922—1928 :

1923	Λ. Τ.	4001,64
1924	»	1357,73
1925	»	1431,12.80
1926	»	759,24
1927	»	1601,53
1928	»	916
	Λ. Τ.	<u>10067.26.80</u>

Παρὰ τὸν τίτλον ὃν φέρουσι πολλοὶ ἐκ τῶν ὀφειλῶν αὐτῶν δύνανται εὐκόλως νὰ εἰσπραχθῶσιν διότι ἂν μερικοὶ ἐκ τῶν ὀφειλετῶν ἐνοικιαστῶν κατέλιπον τὴν Τουρκίαν πολλοὶ ὅμως εὐρίσκονται εἰς Κων]πολιν καὶ εἶνε εἰς θέσιν νὰ πληρώσουν.

Όταν ήρωτήσαμεν τὸ γραφεῖον περὶ τῶν αἰτιῶν τῆς μὴ εἰσπράξεως τῶν καθυστερουμένων ἐνοικίων, μᾶς ἐδόθη ἢ ἀπάντησις ὅτι ὁ κ. Νομικὸς Σύμβουλος ἦτο πάντοτε ἀοχολημένος εἰς σοβαρώτερα ζητήματα. Διερωτώμεθα διατί δὲν ἀνατίθεται εἰς ἓνα δικηγόρον ἢ εἰσπραξίς τῶν ὀφειλῶν τούτων ἀπέναντι ἀμοιβῆς 10—15 ο)ο πρὶν ἐπέλθῃ παραγραφὴ ἢ οἱ καθυστεροῦντες ἀπολίπωσι ἄλλοι τὴν ζωὴν καὶ ἄλλοι τὴν Κωνσταντινούπολιν.

ΔΑΠΑΝΑΙ

Τὰ ἔξοδα διαχειρίσεως κτημάτων διηρέσαμεν εἰς ἔξοδα «τακτικά» ἦτοι: Κτηματικούς φόρους, ἰτζαρέδες, ἐπισκευὰς, μισθοὺς προσωπικοῦ, συμβόλαια, χαρτόσημα, κ. τ. λ.

Καὶ εἰς ἔξοδα «ἐκτακτα» ἦτοι ἔξοδα μεταγραφῆς κτημάτων καὶ ἕτερα συναφῆ.

Τὰ ἔξοδα τῶν κτημάτων ἔχουσιν ὡς ἑξῆς.

	ΤΑΚΤΙΚΑ λ. Τ.	ΕΚΤΑΚΤΑ λ. Τ.	ΟΛΙΚΟΝ λ.Τ.
1922	23.422,97		23.422,97
1923	24.137,03		24.137,03
1924	22.465,48		22.465,48
1925	22.746,99		22.746,99
1926	19.258,8350	3321,15	22.579,985 (*)
1927 (μέχρι 15 Σεπτ.)	11.386,8950	1319,19	12.706,08 5
(* Ἀπὸ 15 Σεπ. 1927—31 Δεκ. 1928)	45.590,37	17855,95	63.446,32
1929 (μέχρι 31 Ἰουλίου)	19.764,228	20814,682	40.578,91
		<u>43310,972</u>	

α') ΤΑΚΤΙΚΑ ΕΞΟΔΑ

Οὐδεμία παρατήρησις διὰ τὰ τακτικά ἔξοδα γενόμενα ὄλα ἀπέναντι δικαιολογητῶν ἀποδείξεων. Ἐκ τῶν δαπανηθεισῶν μέχρι σήμερον διὰ τὸν καλλωπισμὸν τοῦ Ἐγγάλου Ἐθνικοῦ Χανίου Λ. Τ. 2020,24, ὁ κ. Δραγώνης δὲν εἰσέπραξεν ἀκόμη τὸ ποσὸν Λ. Τ. 1104,68. δαπανηθὲν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, χωρὶς νὰ δηλώσῃ μέχρι σήμερον ἂν σκέπτεται νὰ τὸ ἀπαιτήσῃ.

β') ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΞΟΔΑ

Τὰ ἐκτακτα ἔξοδα ἐκ λιρῶν 43,310.972 ἄρχονται ἀπὸ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1926 καὶ σχετίζονται μὲ τὴν γνωστὴν κτηματικὴν τοῦ Νοσοκομείου μας ὑπόθεσιν, ἢ ὅποια συμπεριελάμβανε δύο σοβαρὰ σημεῖα: 1ον) τὴν ἐπίσημον ἀναγνώρισιν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῶν ἐπ' ὀνόματι τρίτων παρόντων καὶ ἀπόντων ρωμηῶν καὶ Ἑλλήνων εἰκονικῶς ἐγγεγραμμένων κτημάτων ὡς κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὰ Νοσοκομεία καὶ συνεπῶς τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτῶν ἐκ τῆς κατασχέσεως, 2ον) τὴν μεταγραφὴν αὐτῶν «τασχιχη-καίτ» ἐπ' ὀνόματι τῶν Νοσοκομείων μας.

* Ἐπειδὴ τὰ ἐνοίκια ἀντιπροσωπεύουσι τὰ 50 ο)ο τῶν προσόδων τῶν Νοσοκομείων ἐθεωρήσαμεν ἐπιβεβλημένον εἰς ἡμᾶς νὰ ἐνδιατρίψωμεν ἰδιαιτέρως ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ Κτημα-

(*) Εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο συμπεριλαμβάνονται καὶ λ. Τ. 1504 ἀντιπροσωπεύουσαι προκαταβολὴν εἰς Ναῖλ βέην καὶ ἔξοδα τοῦ συμβολαίου. Αἱ πληρωμαὶ αὗται ἂν καὶ γενόμεναι κατὰ τὸ ἔτος 1926 ἔχουν καταχωρηθῆ εἰς ἐκκρεμῆ λογαριασμὸν καὶ ἐνεγράφησαν εἰς τὸν Ἰσολογισμὸν τοῦ 1929.

τικοῦ τούτου ζητήματος παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς Ἐφοριῶν τοσοῦτο μᾶλλον καθόσον τὸ ζήτημα τοῦτο ἀνεστάτωσε πρὸ 2 ἐτῶν τὴν Ρωμαϊκὴν Κοινότητα προκαλέσαν κατὰ τὰς νέας ἐκλογὰς τὴν ἐντολὴν ἡμῶν.

Ἐπὶ τῇ σκοπῇ τούτῃ ἐμελετήσαμεν ἐπισταμένως ἅπαντα τὰ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τηρηθέντα ἐν καιρῷ πρακτικὰ, τὰ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου μεταξὺ τοῦ Ναῖλ βέην καὶ τῆς Ἐφορίας συναφθέντα καὶ ἀνταλλαγέντα συμβόλαια, τὰς σχετικὰς γνωμοδοτήσεις διαφόρων Νομικῶν Συμβουλίων καὶ τὰς ὑποβληθείσας παρὰ τοῦ πρώην Νομικοῦ Συμβούλου κ. Σ. Βαλλιᾶ εἰς τὴν πρώην Ἐφορίαν γνωμοδοτήσεις.

Ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐγγράφων τούτων ἡ γένεσις καὶ ἡ ἐξέλιξις τοῦ σοβαρωτάτου τούτου ζητήματος ἔχουν ὡς ἑξῆς :

Κατὰ Φεβρουάριον 1926 ἡ Ρωσικὴ Τράπεζα (ἐνοικιαστῆς κτήματος ἐν Σουλτὰν Χαμὰν, εἰκονικῶς ἐγγεγραμμένου ἐπ' ὀνόματι Ἑλλήνος ἀπόντος) ἠναγκάσθη νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Ἐμβάλη-Μιλῆ, Λ. Αγ. 800 ἀποτελοῦσας τὰ ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου μέχρι 30 Σεπτ. 1925, δεδουλευμένα ἐνοίκια καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὰ Νοσοκομεία ἐπίσημον διαμαρτυρίαν. Ἡ Ἐφορία ἀπετάθη ἐπὶ τούτοις ἀμέσως δι' αἰτήσεως εἰς τὸν Νομάρχην καὶ διὰ ταυτοσήμων τηλεγραφημάτων εἰς τὰς Ἀνωτέρας Ἀρχὰς τοῦ Κράτους (Ἴδε πρακτικὰ συνεδρίας 25 Φεβρ. 1926.)

Τοῦ Νομάρχου δηλώσαντος ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀπαλλαγῶσι τὰ Νοσοκομεία τῆς εἰς τὸ «Ἐμβάλη Μιλῆ» πληρωμῆς τῶν ἐνοικίων τοῦ ἐν Σουλτὰν Χαμὰμ κτήματος (Ἴδε πρακτικὰ συνεδρίας 11 Μαρτίου 1926), ἀποφασίζεται, συστάσει τῆς Νομικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ τοὺς κ. κ. Μιρμίρογλου, Μόσχον καὶ Βαλλιᾶ, ὅπως ἐπιδιωχθῆ δι' ἀγωγῆς ἢ ἄρσις τῆς κατασχέσεως τῶν ἐνοικίων τοῦ κτήματος τούτου (Ἴδε πρακτικὰ συνεδρίας 18 Μαρτίου 1926).

Μετὰ μερικὰς ἡμέρας, ὑπάλληλοι τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀστυνομίας παραλαμβάνουν ἀπὸ τὰ Γραφεῖα τῆς Ἐφορίας τῶν Νοσοκομείων τοὺς τρεῖς Κώδικας τοῦ Γεν. Κτηματολογίου καὶ ἀποστέλλουν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἐγκαταλελειμμένων Περιουσιῶν. Ἐπὶ τῇ θάσει τούτων ἀρχίζουσι αἱ κατασχέσεις κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὰ Νοσοκομεία ἀλλ' ἐγγεγραμμένων ἐπ' ὀνόματι Ρωμηῶν καὶ Ἑλλήνων ἀπόντων. Ἐπὶ τούτοις ἡ Ἐφορία διορίζει ἀμέσως Ἐπιτροπὴν ἀπὸ τοὺς κ. κ. Καζανόβα, Κιοσέογλου, ἐφόρους, τὸν Νομικὸν Σύμβουλον κ. Βαλλιᾶ καὶ τὸν Γεν. Διευθυντὴν Κον Τσανην ἠτις μετὰ σκέψιν καὶ μελέτην νὰ ὑποδείξῃ τῇ Ἐφορίᾳ τὴν λήψιν τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων πρὸς περιφρούρησιν τῆς Κτηματικῆς Περιουσίας τῶν Νοσοκομείων μας (Ἴδε πρακτικὰ συνεδρίας 25 Μαρτίου 1926).

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τοὺς περὶ ἀντιποίνων καὶ ἐγκαταλελειμμένων περιουσιῶν Νόμους καὶ ἀναλογιζομένη τὴν μεγάλην εὐθύνην τὴν ὅποιαν θὰ ὑπείχε ἡ Ἐφορία ἐὰν δὲν προσέβαινε ἐγκαιρῶς εἰς τὴν λήψιν τῶν ἀπαιτουμένων μέτρων διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς Κτηματικῆς Περιουσίας τῶν Νοσοκομείων ἀπεφάσισε νὰ προβῆ εἰς «διοικητικὰ μέτρα» καὶ συνεβλήθη τῇ 30 Μαρτίου 1926 δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν μετὰ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Μονοπωλίου Καπνῶν Τουρκίας Ναῖλ βέην (Ἴδε ἐπισυννημμένην μετάφρασιν συμβολαίου ὑπ' ἀρ. 1).

Διὰ τοῦ συμβολαίου τοῦτο τὸ ὅποιον ἐπεκυρώθη ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῇ 1ης Ἀπριλίου 1926, ὁ Ναῖλ βέην ἀνελάμβανε τὰς κάτωθι ὑποχρεώσεις:

1ον) Τὴν ἐπίσημον ἀναγνώρισιν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν τῶν ἐν τῇ πρὸ 13 ἐτῶν ὑποβληθέντι εἰς τὸ Κτηματολόγιον καταλόγῳ ἀναφερομένων καὶ εἰκονικῶς ἐγγεγραμμένων ἐπ' ὀνόματι τρίτων κτημάτων, ὡς κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Νοσοκομείου.

2ον) Τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν κατασχεθέντων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐγκαταλειμμένων περιουσιῶν.

3ον) Τὴν μὴ κατάσχεσιν τῶν ὑπολοιπομένων.

4ον) Τὴν ἐγγραφὴν «τασχίχη—καίτ» τῶν ἐν τῇ ἄνω καταλόγῳ ἀναφερομένων κτημάτων ἐπ' ὀνόματι τῶν Νοσοκομείων.

Διὰ τοῦ ἰδίου Συμβολαίου τὰ Νοσοκομεία ἀνελάμβανον ἀπέναντι τοῦ Ναὴλ Βέη τὰς ἐξῆς ὑποχρεώσεις.

1ον) Τὴν καταβολὴν εἰς τὸν Ναὴλ Βέη λόγῳ ἀμοιβῆς: 3 ο) ἐπὶ τῆς ἀξίας (*) τῶν κτημάτων τούτων ἅμα τῇ λήψει ἐξ Ἀγκύρας διαταγῆς πρὸς τὴν Νομαρχίαν, ἢ πρὸς τὴν Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν ἢ πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἐγκαταλειμμένων Περιουσιῶν Σταμποῦλ πρὸς ἀπαλλαγὴν καὶ πρὸς μὴ ἐπέμβασιν ἀπὸ μέρους τῆς τελευταίας εἰς τὴν κατάσχεσιν τῶν κτημάτων, καὶ 2 ο) ἅμα δὲ ἤθελεν ἀρχίσει ἢ ἐπὶ ὀνόματι τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλή ἐγγραφὴ τῶν Κτημάτων τούτων.

Ὁ Ναὴλ Βέης λαθῶν προκαταβολικῶς τὰ ὀδοιπορικά του ἔξοδα ἐκ Λ. Τ. 700 ἀνεχώρησεν εἰς Ἀγκυραν.

Ὡς νὰ μὴ ἐπρόκειτο ὁμοίως περὶ σοβαρᾶς ὑποθέσεως τῶν Νοσοκομείων δηλ. αὐτῆς τῆς τύχης τῶν κτημάτων αὐτῶν, τῶν ὁποίων τὴν διάσωσιν ἀπέβλεπον αἱ διεξαγόμεναι διοικητικαὶ ἐνέργειαι. **15 ἡμέρας μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Συμβολαίου** ἡ Ἐφορία ἀποφασίζει ὅπως ἐὰν ἐντὸς 8 ἡμερῶν δὲν ἐπιστρέψῃ ὁ Ναὴλ βέης ἐξ Ἀγκύρας ἢ δὲν στείλῃ ἐπιστολὴν ἀκυρώσῃ τὸ συμβόλαιον !!! (Πρακτικὰ συνεδρίας 15 Ἀπριλίου 1926). Τῇ 20 Ἀπριλίου ἐν ἐκτάκτῳ συνεδρίῳ τῆς Ἐφορίας ἀναγινώσκειται ἐπιστολὴ τοῦ Ναὴλ βέη δι' ἧς οὗτος λέγει ὅτι ὑπέβαλεν αἰτησὶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ὁποία ἐγένετο δεκτὴ καὶ ὅτι ἐστάλη τεσκερὲς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐγκαταλειμμένων Περιουσιῶν Ἐπιτροπὴν ἣτις ἐρωτᾶται περὶ τῶν λόγων τῶν προκαλεσάντων τὴν κατάσχεσιν. Προσθέτει δὲ ὅτι ἐπειδὴ θὰ δεῖσῃ νὰ παραμείνῃ ἐπὶ 15-20 ἡμέρας ἔτι εἰς Ἀγκυραν ζητεῖ νὰ τῷ ἀποσταλῶσιν ἕτεραι 500 λίραι καθότι τὰ ἐκεῖ ἔξοδα εἶναι μεγάλα. Ἡ Ἐφορία ἀποφασίζει νὰ δηλωθῇ εἰς τὸν Ναὴλ βέη ὅτι νῦν χαριστήθη ἐκ τῶν ἐνεργειῶν του, ὅτι τῷ ἀποστέλλει τὸ αἰτηθὲν ποσόν, ἀλλ' ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐντὸς 15-20 ἡμερῶν δὲν ἤθελεν ἀποπερατώσῃ τὴν ἐντολὴν του ἢ Ἐφορία θὰ θεωρήσῃ τὸ συμβόλαιον ὡς ἄκυρον καὶ θὰ ἐνεργήσῃ δικαστικῶς πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν κτημάτων ἐκ τῆς κατασχέσεως. (Πρακτικὸν συνεδρίας 20 Ἀπριλίου).

Τῇ 20 Μαΐου προσέρχεται ὁ Ναὴλ Βέης εἰς τὴν συνεδρίαν, ἐκθέτει τὰς ἐν Ἀγκύρᾳ ἐνεργείας αὐτοῦ καὶ δηλοῖ ὅτι ἤλθε χθὲς εἰς Κων/πολιν πρὸς παραλαβὴν τοῦ πρὸ 13 ἐτῶν ὑποβληθέντος καταλόγου τῶν κτημάτων εἰς τὸ Ταποῦ καθὼς καὶ τῆς ἐπανειλημμένως ζητηθείσης ἀπαντήσεως τῆς ἐπὶ τῶν Ἐγκαταλειμμένων Περιουσιῶν ἐπιτροπῆς. Ἐπειδὴ δὲ πρό-

(*) -Η ἀξία τῶν Κτημάτων τούτων ἀνέρχεται κατὰ τοὺς ἄρτους τοῦ συμβολαίου εἰς Λ. Τ. 500,000.

κείται νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀγκυραν ὅπως συνεχίσῃ τὰ διαβήματά του ἄτινα ἐλπίζει ὅτι θὰ ἀποπερατωθῶσιν ἐντὸς 15 ἡμερῶν παρακαλεῖ ὅπως τῷ δοθῶσιν τὰ σχετικὰ ἔξοδα. Ἀποφασίζεται ἐπὶ τούτοις (πρακτικὰ συνεδρίας 20 Μαΐου 1926) ὅπως πληρωθῶσιν αὐτῷ λίραι 300 αἰτινες μετὰ τῶν λιρῶν 1200 θέλουσιν ἐκπεσθῆ ἐκ τοῦ ὀλικοῦ ποσοῦ τῆς ἀμοιβῆς του. Ταυτοχρόνως ἀποφασίζεται νὰ ὑπογραφῇ παράρτημα τοῦ συμβολαίου (ἴδε ἐπισυννημμένην μετάφρασιν ἀρ. 2) συνταχθὲν ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ. κ. Καζανόβα, Μιρμίρογλου, Κιοσέογλου, Βαλλιᾶ καὶ Τσάνη δι' οὗ προστίθεται ὁ ὅρος ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν κτημάτων τοῦ Νοσοκομείου ἀποφάσεως, αἱ μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος διαπραγματεύσεις ἤθελον καταλήξῃ εἰς τὸ συμπέρασμα τῆς ἀφ' ἐαυτῆς ἄρσεως τῆς κατασχέσεως ἦτοι τῆς ἀποδοχῆς τῆς ἐγγραφῆς τῶν κτημάτων ἐπ' ὀνόματι τοῦ Νοσοκομείου τὸ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 30 Μαρτίου μετ' αὐτοῦ συναφθὲν συμβόλαιον θέλει καταστῆ ἄκυρον.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 27 Μαΐου ἐπικυροῦται τὸ ἄνω παράρτημα τοῦ συμβολαίου. Ἐν τῇ ἰδίᾳ συνεδρίᾳ ἀναγινώσκειται ἐπιστολὴ τοῦ Ναὴλ βέη ζητοῦντες ὅπως τῷ ἀποσταλῶσιν 400 λίραι. Ἡ Ἐφορία ἀποφασίζει νὰ μὴ τῷ ἀποστείλῃ τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ ἐν ἣ περιπτώσει μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς παρασχεθείσης αὐτῷ προθεσμίας τῶν 15 ἡμερῶν δὲν ἤθελον ἐπιτύχῃ τὰ διαβήματά του γίνῃ σκέψις περὶ ἀκυρώσεως τοῦ συμβολαίου (Πρακτικὰ Συνεδρίας 27 Μαΐου).

Ὁ Ναὴλ βέης ἐξακολουθεῖ τὸ ἔργον του χωρὶς νὰ λάβῃ τὸ αἰτηθὲν ποσόν, ἢ δὲ Ἐφορία ἐν ἀναμονῇ εὐρισκομένη συνιστᾷ διαφόρους Ἐπιτροπὰς Νομικῶν τῶν ὁποίων αἱ γνῶμαι ἀλληλοσυγκρούοντο (Πρακτικὰ Συνεδριῶν 3 καὶ 10 Ἰουνίου 1926) καὶ λαμβάνει διαφόρους ἀποφάσεις ἐπὶ τῇ βάσει ἀνεξελέγκτων εἰδήσεων τῶν ἐφημερίδων περὶ κατασχέσεως ἢ μὴ Ἑλληνικῶν κτημάτων ἄλλοτε μὲν χορηγοῦσα τῷ Ναὴλ βέη μικρὰς προθεσμίας καὶ ἄλλοτε ἀποφασίζουσα νὰ τῷ σταλῇ διαμαρτυρία καὶ νὰ ἀκυρώσῃ τὸ συμβόλαιον. (Πρακτικὰ Συνεδριῶν 17—19—24 Ἰουνίου 1926).

Κατόπιν πολλῶν ἀμφιταλαντεύσεων, ἡ Ἐφορία ἀποφασίζει νὰ χορηγήσῃ τῷ Ναὴλ βέη προθεσμίαν τριῶν μηνῶν καὶ ἀμοιβὴν 3 ο) διὰ τὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀναγνώρισιν τῶν κτημάτων τοῦ Νοσοκομείου καὶ τὴν ἄρσιν τῶν κατασχέσεων, 6 δὲ μῆνας καὶ ἀμοιβὴν 2 ο) διὰ τὴν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Νοσοκομείου ἐγγραφὴν «τασχίχη καίτ» τῶν κτημάτων τούτων. (Πρακτικὰ Συνεδριῶν 1 Ἰουλίου 1926.)

Ἐνῷ διάφορα σχέδια καὶ ἀντισχέδια συμβολαίων ὑποβάλλονται τῇ Ἐφορίᾳ (Πρακτικὰ Συνεδρίας 8-15-22 Ἰουλίου 1926) ὁ Ναὴλ βέης ὑποβάλλει τῇ Ἐφορίᾳ ἀντίγραφον τεσκερὲ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἐγκαταλειμμένων Περιουσιῶν διὰ τῆς ὁποίας δηλοῦται ὅτι «πᾶσα ἐπέμβασις καὶ κατάσχεσις τῶν κτημάτων τῶν Νοσοκομείων» εἶναι παράνομος καὶ ὅτι ἡ μεταβίβασις τῶν ἐν λόγῳ κτημάτων ἐπ' ὀνόματι τοῦ Νοσοκομείου εἶναι ἀπαραίτητος καὶ ἐπιβεβλημένη» (ἴδε ἐπισυννημμένην μετάφρασιν Ἀρ. 3). Ἐπὶ τῇ εἰνε ἀπαραίτητος καὶ ἐπιβεβλημένη» (ἴδε ἐπισυννημμένην μετάφρασιν Ἀρ. 3). Ἐπὶ τῇ ἐπιβίβασι τῆς Ὑπουργικῆς ταύτης ἐντολῆς ἐπιστρέφονται τὰ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐγκαταλειμμένων Περιουσιῶν Ἐπιτροπῆς κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1926 παραληφθέντα 3 βιβλία τοῦ Κτηματολογίου τῶν Νοσοκομείων. Ἀναφερόμενος εἰς τὴν διαταγὴν ταύτην ὁ Ναὴλ βέης

ζητεί όπως τῇ καταβληθῇ τὸ ποσὸν τῆς ἀμοιβῆς του ὡς ἀποπερατώσαντος τὸ πρῶτον μέρος τοῦ συμβολαίου του (Πρακτικὸν Συνεδρίας 5 Αὐγούστου 1926).

Ἐπειδὴ ὁμως παρὰ τῇ Ἐφορῇ ἐγεννήθησαν ἐνδοιασμοὶ περὶ τοῦ ἂν ὁ Ναῦλ θέης ἐξετέλεσε τὸ πρῶτον μέρος τοῦ συμβολαίου του καὶ κατὰ συνέπειαν ἂν ἀπέκτησε δικαιώματα ἐπὶ τοῦ 3 ο)ο τῆς ἀμοιβῆς του, ἡ Ἐφορία ἐπεφυλάχθη νὰ ἀπαντήσῃ τῇ Ναῦλ θέῃ καὶ ἀνέθεσε τὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος εἰς ἐπιτροπὴν ἀπαρτιζομένην ἐκ τῶν διαπρεπῶν νομομαθῶν κ. κ. Στεπὰν Καραγιάν, πρῶην ἀρεοπαγίτου, Ἀλμπέρτου Βουτοίνου, Π. Σκαρπαθιώτη, Γ. Νικολαΐδη, Χ. Θωμαΐδη καὶ Α. Μόσχου (Πρακτικὰ Συνεδριῶν 5 καὶ 22 Αὐγούστου 1926).

Τὸ Νομικὸν τοῦτο Συμβούλιον κατόπιν τριῶν συνεδριῶν κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα, μειονοψηφούντων τῶν κ. κ. Χρ. Θωμαΐδου καὶ Α. Μόσχου, «ὅτι ὁ Ναῦλ θέης διὰ τῶν ἐνεργειῶν του ἐπέτυχε τὴν ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου ἐκδοσιν τῆς ἄνω ὑπουργικῆς ἀποφάσεως καὶ ὅτι ἅμα οἱ ἐνοικιασταὶ διαταχθῶσι παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐγκαταλελειμμένων περιουσιῶν νὰ πληρῶνωσι τοῦ λοιποῦ τὰ ἐνοίκια εἰς τὰ Νοσοκομεία, ὁ Ναῦλ θέης πρέπει νὰ πληρωθῇ τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἀμοιβῆς του». (Ἴδε ἐπισυννημμένην γνωμοδότησιν ἀρ. 4).

Αυστυχῶς ἡ Ἐφορία διαιρεῖται εἰς δύο μερίδας: ἡ μὲν μία συνταχθεῖσα μὲ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου καὶ τὰς συμβουλὰς καὶ γνώμας τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἐφορίας κ. Σ. Βαλλιᾶ συνέστησε τὴν συνέχισιν τοῦ ἔργου τοῦ Ναῦλ θέῃ καὶ ἀποφυγὴν τῶν δικαστηρίων, ἡ δὲ ἑτέρα μερὶς ἢ ἀποτελοῦσα τὴν πλειοψηφίαν βασιζομένη εἰς τὴν γνωμοδότησιν τῶν ἐν τῇ ἄνω Νομικῇ Συμβουλίᾳ μειονοψηφισάντων Νομικῶν κ. κ. Α. Μόσχου καὶ Χ. Θωμαΐδου, εἰς τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Μιρμίρογλου ὅτι ἂν ἀκολουθήσουν τὴν δικαστικὴν ὁδὸν αἱ δαπάναι δὲν θὰ ὑπερβῶν τὰ 200 γρ. καὶ τὰς διαβεβαιώσεις τῶν κ. κ. Μιρμίρογλου καὶ Φερμάνογλου ὅτι ἡ μεταγραφὴ τῶν Κτημάτων τοῦ Νοσοκομείου πρέπει νὰ ἀναβληθῇ δι' ἀργότερον καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ χρῆσις τῆς ὑπουργικῆς ἐντολῆς τῆς κοινοθεσίας παρὰ τοῦ Ναῦλ θέῃ πρὸς μεταγραφὴν τῶν κτημάτων καθότι οὗτος θὰ βασισθῇ εἰς αὐτὸ διὰ νὰ ζητήσῃ ἀμοιβὴν, ἀπεφάνθη ὅτι ὀφείλει νὰ διακόψῃ πᾶσαν σχέσιν μὲ τὸν Ναῦλ θέῃ (Πρακτικὰ Συνεδρίας 11 Σεπτ. 1926).

Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τῆς Ἐφορίας κ. Σ. Βαλλιᾶς βλέπων τὴν ἐσφαλμένην ὁδὸν ἣν ἠκολούθει ἡ Ἐφορία, ὑπέβαλεν αὐτῇ τῇ 30 Σεπτεμβρίου Ὑπόμνημα (Ἐπισυννημμένον ὑπ' ἀρ. 5) δεικνύων τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης ἣν ἀνελάμβανε αὕτη διὰ τῆς σφαιερᾶς διαχειρίσεως τοῦ σοβαροῦ τούτου ζητήματος καὶ παρεκάλει αὐτὴν ὅπως ἐπωφεληθῇ τῆς ὑπουργικῆς ἐντολῆς ἣν ἐκόμισε ὁ Ναῦλ θέης διὰ νὰ κανονίσῃ ἅπαξ διὰ παντὸς καὶ οὕτω ἐξασφαλίσῃ τὴν κτηματικὴν περιουσίαν τῶν Νοσοκομείων μας, τῆς ὁποίας τὸ μέγιστον μέρος κινδυνεύει. Ὁ Νομικὸς ὁμως Ἐφορὸς κ. Β. Μιρμίρογλος ἐπιμένει πάντοτε ὅτι πρέπει νὰ ἀφεθῇ δι' ἀργότερον τὸ ζήτημα τῆς μεταγραφῆς διότι ὁ Ναῦλ θέης βασιζόμενος εἰς αὐτὸ θὰ ζητήσῃ ἀμοιβὴν καὶ ὅτι τὰ κτήματα δὲν διατρέχουν οὐδένα κίνδυνον καὶ ὅτι ἡ Ἐφορία πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν δικαστικὴν ὁδόν. Ἀνατίθεται δὲ εἰς ἐπιτροπὴν ἀποτελομένην ἀπὸ τῶν Νομικῶν κ. κ. Καισαρίδην, Σπαθάρην, Ἀρπατζόγλου, Κολάσην καὶ ἄλλους οὓς θὰ ὑποδείξει ὁ κ. Β. Μιρμίρογλου νὰ μελετήσουν τὸν τρόπον τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν Νοσοκομείων ἀπὸ τοῦ Συμβολαίου Ναῦλ θέῃ (Συνεδρ. 23 καὶ 30 Σεπτ. 1926).

Ἐκ τῶν Νομικῶν τούτων ὁ μὲν κ. Ἀρπατζόγλος ἐδήλωσεν ὅτι τὸ Συμβόλαιον εἶνε

τερατώδες, οἱ δὲ κ. κ. Τσελέντης καὶ Σπαθάρης ἀπεφάνθησαν ὅτι ἐμελέτησαν μόνον τὸ «τυπικὸν μέρος» τοῦ Συμβολαίου Ναῦλ θέῃ καὶ τὸ εὔρον ἐπαχθὲς ὡς δίδον πολλὰ δικαιώματα τῇ Ναῦλ θέῃ καὶ ὅτι κατὰ τὸν Νόμον δύναται νὰ ἀκυρωθῇ (Πρακτικὰς Συνεδρίας 7 Ὀκτωβρίου 1926).

Ἐν τῇ μεταξὺ ὁ Ναῦλ θέης μετέβη εἰς Πρίγκηπον καὶ ἐπέδειξεν εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς τῶν κατασχεθέντων Κτημάτων τσεκερὲ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐγκαταλελειμμένων Περιουσιῶν περὶ καταβολῆς τουντεῦθεν τῶν ἐνοικίων εἰς τὰ Νοσοκομεία (Πρακτικὰ Συνεδρίας 23 Σεπτ. 1926). Ἐκτὸς τούτου κατορθώνει νὰ κοιμίσῃ καὶ δεῦτερον τσεκερὲ τοῦ Ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 22 Σεπτ. 1926 διὰ τοῦ ὁποίου τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο **λαμβάνον ὑπ' ὄψιν** ὅτι τὸ κτήμα τοῦ Σουλτὰν Χαμάτ (Ρωσικῆς Τραπεζῆς) **εἶναι εἰκονικῶς ἐγγεγραμμένον ἐπ' ὀνόματι Ἑλληνοσ ἀπόντος, ἔδιδε ἐντολὴν** εἰς τὸ Τεφερδαράτον **νὰ γίνῃ ἢ μεταγραφὴ διὰ πληρεξουσίου** (Ἴδε ἐπισυννημμένην μετάφρασιν Ἀρ. 6.)

Συνεπεῖα ὁμως τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως τῆς ἀφορώσης τὴν μετὰ τοῦ Ναῦλ θέῃ διακοπὴν τῶν σχέσεων (Συνεδρία 11 Σεπτ. 1926) ἡ Ἐφορία δὲν ἐδέχθη τὸν Ναῦλ θέῃν εἰς ἀκρόασιν ὁπότε οὗτος ἐκοινοποίησεν ἐπίσημον διαμαρτυρίαν ζητῶν νὰ τῇ παραδοθῶσι τὰ ἐπίσημα στοιχεῖα πρὸς ἐκτέλεσιν καὶ τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ Συμβολαίου του ὁδ. τῆς μεταγραφῆς τῶν Κτημάτων εἰς τὸ ἠθικὸν ὄνομα τῶν Νοσοκομείων (Ἴδε Πρακτικὰ Συνεδρίας 21 Ὀκτ. 1926).

Εἰς ἀπάντησιν ἡ Ἐφορία δι' ἐπίσημου ἐγγράφου δηλοῖ αὐτῷ ὅτι ἀπὸ 3 μηνῶν ἔχει διακόψει πᾶσαν σχέσιν μετ' αὐτοῦ, ὅτι δὲν ἀναγνωρίζει οὐδὲν συμβόλαιον καὶ ζητεῖ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ μετρηθέντος αὐτῷ ἐκ Λ. Τ. 1,500 ποσοῦ. Ἀναθέτει δὲ τὴν υπεράσπισιν τῶν συμφερόντων τῶν Νοσοκομείων εἰς τοὺς δικηγόρους Ριφὰτ θέῃ καὶ κ. Α. Μόσχον. (Πρακτικὰ Συνεδριῶν 21 καὶ 28 Ὀκτωβρ. 1926). Ἀργότερον προσετέθη εἰς τούτους ὁ Χ. Θωμαΐδης (Πρακτικὸν Συνεδρίας 20 Ἰανουρίου 1927). Ἀποφασίζει ἐπίσης ὅπως τουντεῦθεν τὸ Κτηματικὸν ζήτημα συζητεῖται ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Νομικοῦ αὐτῆς Συμβούλου κ. Σ. Βαλλιᾶ (Πρακτικὰ Συνεδρίας 4 Νοεμβρίου 1926).

Ἡ Ἐφορία λησμονεῖ οὕτω ὅτι υπεράνω τῶν 5 ἢ 10,000 Λ. Τ. ποῦ θὰ ἐπληρῶνοντο περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον εἰς τὸν Ναῦλ θέῃ, ὑπῆρχε τὸ ζήτημα τῆς μεταγραφῆς τῶν κτημάτων διὰ τῆς ὁποίας ἐσώζετο Κτηματικὴ περιουσία ἀξίας πολλῶν ἑκατοντάδων χιλιάδων λιρῶν, παραμελεῖ τὸ οὐσιώδες τοῦτο ζήτημα καὶ κατέρχεται εἰς δικαστικοὺς ἀγῶνας.

Ἐνώπιον τῆς καταστάσεως ταύτης ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τῆς Ἐφορίας κ. Σ. Βαλλιᾶς ὑπέβαλεν τῇ 16 Μαρτίου 1927 νέον ὑπόμνημα (Ἴδε ἐπισυννημμένον ἀντίγραφον Ἀρ. 7) διὰ τοῦ ὁποίου ὑπεδείκνυε εἰς τὴν Ἐφορίαν τοὺς κινδύνους εἰς οὓς ἦτο ἐκτεθειμένη ἡ κτηματικὴ περιουσία τῶν Νοσοκομείων καὶ τὰς εὐθύνας ἃς ἀνελάμβανε αὕτη διὰ τῆς σφαιερᾶς διαχειρίσεως τοῦ κτηματικοῦ ζητήματος. Τὸ ὑπόμνημα τοῦτο δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῆς Ἐφορίας καὶ ὁ κ. Βαλλιᾶς ὑπέβαλε τῇ 21 Μαρτίου 1927 παραίτησιν καὶ ἐδημοσίευσεν ταύτην διὰ τοῦ τύπου τοῦθ' ὅπερ ἐξηρέθησεν τὴν Ἐφορίαν ἢ ὁποία καὶ προέβη εἰς τὴν παῦσιν του. (Ἴδε Πρακτικὰ Συνεδρίας ^{24 Μαρτ.} 1927).

Ἡ δίκη ἤρχισε καὶ ἐξακολουθεῖ. Ἐν τῇ μεταξὺ ἔγκριτοι ὁμογενεῖς ἔμποροι καὶ τρα-

βαθμὸν ἐπ' αὐτῶν ἢ Ἐφορία ὥστε δταν ἐπιφανῆ μέλη τῆς Κοινωνίας μας ἐζήτουν πληροφορίας περὶ τῆς πορείας τοῦ ζητήματος ἐλάβανον τὴν ἀπάντησιν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο ἀνετέθη εἰς μίαν Ἐπιτροπὴν. Τελευταίως δὲ ἀκόμη τὰ μέλη τῆς Ἐφορίας καὶ μάλιστα τῆς Κτηματικῆς Ἐπιτροπῆς ἠγνόουν τί ποσὸν ἐξεδεύθη διὰ τὴν μεταγραφὴν τῶν κτημάτων καὶ ἐζήτουν νὰ πληροφορηθοῦν ἀπὸ τοὺς Ἐλεγκτάς.

Ἐν τῷ μεταξὺ πρότασις τοῦ Ναῦλ βέη γινομένη τῇ 24 Νοεμβρίου 1927 εἰς τοὺς ἐκ τῶν Ἐφόρων κ. κ. Μ. Λάγγα, Φ. Κέντρον καὶ Κ. Μαυρομάτην νὰ παραιτηθῇ οὗτος τῆς δίκης ἔναντι καταβολῆς Λ.Τ. 7.500 καὶ ἀναλάβῃ τὴν μεταγραφὴν τῶν κτημάτων ἀντὶ ἐτέρων Λ. Τ. 7.500, ἀπορρίπτεται παρὰ τῆς Ἐφορίας. Τὸ δικαστήριον ἐξακολουθεῖ καὶ τὸ ἀκυρωτικὸν ἀκυροῖ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοδικείου. Κατόπιν τοῦτου ἡ Ἐφορία ἀπόφασίζει νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ Ναῦλ βέη ἔναντι Λ. Τ. 9.000 ἵνα παραιτηθῇ οὗτος τῆς δίκης. Ἀντὶ ὅμως ν' ἀναθέσῃ εἰς αὐτὸν καὶ τὴν μεταγραφὴν τῶν Κτημάτων ἐπὶ τῇ θάσει τῆς ὡς ἄνω προτάσεως αὐτοῦ ἔναντι μικρᾶς ἀμοιβῆς τῇ 24 Φεβρ. 1929 μετρᾷ εἰς αὐτὸν τὰς 9,000 λίρας πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ λαβεῖν του καὶ ἐξακολουθεῖ τὰς διατυπώσεις τῆς μεταγραφῆς δι' ἰδίον τῆς μέσων, **καὶ οὕτω συνεχίζεται ἡ τραγωδία τοῦ Κτηματικοῦ Ζητήματος.**

Αἱ διατυπώσεις τῆς μεταγραφῆς ἔγιναν παρὰ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἐφορίας κ. Π. Σκαρπαθιώτου ὑπὸ τὴν θεωρητικὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Προέδρου τοῦ Κτηματικοῦ τῆς Ἐφορίας κ. Μαυρομάτη καὶ τῶν κ. κ. Μιρμύρογλου καὶ Α. Μόσχου. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς διαχειρίσεως τοῦ κτηματικοῦ ζητήματος καὶ συγκεκριμένως τοῦ ζητήματος τῆς μεταγραφῆς ἦσαν καταστρεπτικά διὰ τὰ συμφέροντα τῶν Νοσοκομείων μας ὅπως θὰ τὸ ἴδωμεν κατωτέρω

Ὅταν ἔγινε τὸ Συμβόλαιον Ναῦλ βέη τὰ Κτήματα τῶν Νοσοκομείων διηρέθησαν εἰς δύο μέρη :

1ον) Κτήματα μὴ διατρέχοντα οὐδένα κίνδυνον κατασχέσεως καὶ ὄντα ἐγγεγραμμένα ἐπ' ὀνόματι τοῦ «Ροῦμ Μιλλετή» καὶ ἀνήκοντα εἰς τὸ Νοσοκομεῖον δυνάμει ἐνὸς βακουφικοῦ Τεμεσουκίου τοῦ Σουλτάν Βεγιαζήτ (ἀναμφισβητήτου τίτλου ἰδιοκτησίας) καὶ ἐνὸς Ἰλαμίου. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον τὰ κτήματα ταῦτα **δὲν συμπεριελήφθησαν** οὔτε εἰς τὸν πρὸ 15 ἐτῶν ὑποβληθέντα εἰς τὸν **Τεφτερχανὸν κατάλογον** οὔτε εἰς τὸν **κατάλογον τοῦ Συμβολαίου Ναῦλ βέη**. Τὰ κτήματα ταῦτα ἀποτελοῦνται ἐκ τῶν δύο Χρυσοβεργείων, τῶν πέριξ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας Τριάδος κατὰ τὰς ὁδοὺς Ἰστικλάλ καὶ Σειρά Σιλβή μαγαζίων, τοῦ Ζαππείου Παρθεναγωγείου, καὶ τοῦ Συσσιτίου.

2ον) Κτήματα τὰ ὅποια ἦσαν ἐγγεγραμμένα ἐπ' ὀνόματι Ρωμηῶν καὶ Ἑλλήνων παρόντων καὶ ἀπόντων διὰ τὰ ὅποια ἐθεωρήθη ὅτι **ὑπῆρχεν ὁ κίνδυνος τῆς κατασχέσεως** καὶ τὰ ὅποια **ἔπρεπε ἐν πάσει περιπτώσει νὰ μεταγραφῶσι** ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἠθικοῦ προσώπου τῶν Νοσοκομείων καὶ διὰ τοῦτο τὰ κτήματα ταῦτα **συμπεριελήφθησαν εἰς τὸν κατάλογον** τοῦ Ναῦλ βέη. Ἐκτὸς τούτων 4 κτήματα ἐγγεγραμμένα ἐπ' ὀνόματι τοῦ κ. Βίταλ, Ἄγγλου ὑπηκόου, καὶ τῆς κ. Τζούνη, Ἰταλίδος, συμπεριελήφθησαν εἰς τὸν κατάλογον τοῦ Ναῦλ βέη καίπερ τὰ κτήματα ταῦτα δὲν διέτρεχον τὸν κίνδυνον τῆς κατασχέσεως.

Ἐκ τῶν ἄνω κτημάτων ἡ Ἐφορία μετέγραψεν μέχρι σήμερον εἰς τὸ ἠθικὸν ὄνομα

τῶν Νοσοκομείων τὰ κατωτέρω κτήματα διὰ τὰ ὅποια δὲν ὑπῆρχε οὐδεὶς κίνδυνος κατασχέσεως **καὶ οὐδεμία δυσκολία εἰς τὰς διατυπώσεις τῆς μεταγραφῆς :**

1ον) 2 οἰκίας ἐν Χάλκῃ εἰκονικῶς ἐγγεγραμμένας εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κ. Βίταλ Ἄγγλου ^{οἰκίας} καὶ οἰκόπεδον ἐν Πέραν εἰκονικῶς ἐγγεγραμμένον εἰς τὸ ὄνομα τῆς κ. Τζούνη Ἰταλίδος. Ἄξια Κτηματολογίου Λ. Τ. 11.362

2ον) 2 οἰκίας, 1 ἐργαστήριον καὶ 1 οἰκόπεδον, ἐν Πριγκήπῳ εἰκονικῶς ἐγγεγραμμένα εἰς τὸ ὄνομα **Ρωμηῶν εὐρισκομένων ἐνιαῦθα**. Ἄξια Κτηματολογίου Λ. Τ. 6.180

3ον) Κτῆμα εἰς Σουλτάν Χαμάμ (Ρωσικὴ Τράπεζα) τὸ ὅποιον ἦτο εἰκονικῶς ἐγγεγραμμένον εἰς τὸ ὄνομα Ἑλληνοσ ἀπόντος καὶ διὰ τὸ ὅποιον ὡς ἐξεθέσαμεν ἤδη ὑπῆρχε εἰδικὸς τεσκερὲς κομισθεὶς παρὰ τοῦ Ναῦλ βέη νὰ γίνῃ ἡ μεταγραφὴ διὰ πληρεξουσίου. (ἴδε μετάφρ. ἀρ. 6). Ἄξια Κτηματολογίου Λ. Τ. 51.287

4ον) Τὰ κτήματα Ἁγίας Τριάδος καὶ Σειρά Σιλβή τὰ ὅποια ὡς εἶπομεν ἀνήκον εἰς τὰ Νοσοκομεῖα καὶ ἦσαν ἤδη ἐγγεγραμμένα ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ροῦμ μιλλετή, δυνάμει ἐνὸς τεμεσουκίου (τίτλου ἰδιοκτησίας) καὶ ἐνὸς Ἰλαμίου. Ἄξια Κτηματολογίου Λ. Τ. 185.984
Ἐν ἔλφ Λ. Τ. 254.813

Ἐκ δὲ τῶν ὑπολοιπομένων :

1ον) **Ἐχάθησαν διότι ἐθεωρήθησαν ὡς μαχλούλια** 3 καταστήματα ἐν Σουλτάν Χαμάμ τῶν ὁποίων τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον ἦτο Λ. Τ. 3.900.

2ον) Ἀφοῦ ἔγιναν τὰ ἱμουλαμπέρια «ρουχσατιέδες» καὶ διάφορα ταχικιάτια πρὸς μεταγραφὴν ἐπ' ὀνόματι τῶν Νοσοκομείων καὶ ἐδαπανήθησαν ἀρκετὰ ποσὰ εἰς ἀνεπισήμους ἀμοιβὰς ἢ Ἐφορία κατόρθωσε δυστυχῶς ὅπως 52 κτήματα ἐγγεγραμμένα ἐπ' ὀνόματι Μαρίας Ἰωακείμ (ἀγροί, ἐργαστήρια, οἰκόπεδα καὶ οἰκίαι) **νὰ θεωροῦνται σήμερον μαχλούλια**. Ἀναγκάζεται δὲ ἡ Ἐφορία νὰ κάμῃ σήμερον **νέα διαβήματα καὶ νέας δαπάνας** διὰ νὰ ἀποδεχθῇ τὸ ἐναντίον **χωρὶς νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ προεξοφληθῇ τὸ ἀποτέλεσμα**

3ον) Πλέον τῶν 100 κτημάτων ἐγγεγραμμένων εἰκονικῶς εἰς τὸ ὄνομα Ρωμηῶν καὶ Ἑλλήνων παρόντων καὶ ἀπόντων ἀφέθησαν εἰς τὴν τύχην τῶν ἀφοῦ ἔγιναν τὰ ἱμουλαμπέρια καὶ ρουχσατιέδες αὐτῶν καθότι **δὲν ἠδυνήθησαν νὰ προχωρήσουν εἰς τὰς διατυπώσεις τῆς μεταγραφῆς**.

Ἄλλως τε αἱ διατυπώσεις τῆς μεταγραφῆς τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ ἀναφερομένων κτημάτων καθ' ὃν τρόπον διεξήγοντο παρὰ τῆς Ἐφορίας εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἦσαν καταδικασμένα εἰς ἀποτυχίαν μὴ δυνάμενα νὰ καταλήξουν εἰς τὴν ἐπιδικωκομένην μεταγραφὴν.

Ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς Ἐφορίας, καὶ τῶν μετὰ τοῦ Ναῦλ βέη συναφθέντων συμβολαίων, ἡ Ἐφορία ἐπεζήτησε ν' ἀναγνωρίσῃ ἢ Κυβέρτησιν τὴν κυριότητα τῶν Νοσοκομείων ἐπὶ τῶν Κτημάτων τούτων καὶ τὴν εἰκονικότητα τῆς ἐγγραφῆς τῶν ἐπ' ὀνόματι τρίτων.

Τῆς Κυβερνήσεως ἀναγνωρισάσης τὴν ἀπομιν ταύτην (Ἴδε ἐπισυνημμένην μετάφρασιν τεζκερῆ Αρ. 3.) ἢ μεταγραφῆ τῶν Κτημάτων ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ **χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν** ἐὰν τὰ πρόσωπα ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων ἦσαν ταῦτα ἐγγεγραμμένα ἦσαν παρόντα ἢ ἀπόντα (Ἴδε ἐπισυνημμένην μετάφρασιν τεζκερῆ Αρ. 6.)

Οἱ ἀναλαβόντες ὁμοῦ τὰς διατυπώσεις τῆς μεταγραφῆς παριδόντες τὸ σπουδαῖον τοῦτο σημεῖον, ἐδέχθησαν ὅπως γίνουν διὰ τὰ πρόσωπα ἐφ' ὧν ἦσαν εἰκονικῶς ἐγγεγραμμένα τὰ κτήματα ταῦτα, διάφορα «ταχικαῖα» ἵνα ἐξακριβωθῇ ἐὰν ἦσαν ἀπόντα ἢ οὐ, καὶ ἐνήργησαν ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ μεταγραφῆς ἰδιωτικῶν Κτημάτων Ρωμηῶν ἢ Ἑλλήνων. Οὕτω αἱ διατυπώσεις τῆς μεταγραφῆς εἰσῆλθον εἰς ἀδιέξοδον καὶ ἐσταμάτησαν, ἢ δὲ **τύχη τῶν ἐν λόγῳ Κτημάτων συνεδέθη μὲ τὴν τύχην τῶν προσώπων ἐφ' ὧν εἶναι ἐγγεγραμμένα ταῦτα.**

Ἐν συνόψει ἐκ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ τοῦ Συμβολαίου Ναήλ βέη συμπεριληφθέντων κτημάτων **μεταγράφησαν μόνον 9 κτήματα** ἐπ' ὀνόματι τῶν Νοσοκομείων καὶ τὰ ὑποληφθέντα 170 ἄλλα μὲν ὡς ἄνω εἴρηται ἔγιναν **μαχλούλια** ἄλλα δὲ ἔμειναν ἐκτεθειμένα εἰς σοβαροὺς κινδύνους κατασχέσεως αὐτῶν ἢ τῶν ἐνοικίων των.

Ἄς ἐκθέσωμεν τώρα πόσα ἐδαπανήθησαν ἀπὸ τὸν Φεβρουάριον 1926 μέχρι τέλους Ἰουλίου 1929 διὰ τὴν μεταγραφὴν καὶ τὰ συναφῆ.

ΠΡΩΗΝ ΕΦΟΡΙΑ

Ἔτος 1926

1ον) Διάφορα ἔξοδα μουαμελέδων κτημάτων τῶν ὁποίων ἐξόδων τὰ 4)5 ἀντιπροσωπεύουσιν ἀνεπισημοὺς ἀμοιβὰς καὶ δαπάνας τῶν ὁποίων ἢ ἐξέλεγχις εἶναι ἀδύνατος διότι ἐπληρώθησαν ἔναντι ταμειακῶν ἀποδείξεων

Λ. Τ. 1408,16

2ον) Εἰς τὸν πρώην Μ. Πρωτοσύγκελον διὰ δαπάνην κτημάτων, συνωδὰ ἀποφάσει 14 Φεβρουαρίου 1926 **(χωρὶς νὰ ὑπάρχη τοιαύτη ἀπόφασις)**

Λ. Τ. 150

3ον) Ἐξοδα εἰκονικῶν ἐγγράφων καὶ καταθέσεως τίτλων

Λ. Τ. 100,80

4ον) Ὑπόθεσις Ναήλ βέη :

α) Προκαταβολὴ εἰς Ναήλ βέη 1504

β) ἀμοιβὴ νομικοῦ Σ. Καραγιάν

150

διὰ τὴν γνωμοδότησιν.

γ) διάφορα ἔξοδα.

12,19

Λ. Τ. 1666,19

Ἔτος 1927 (μέχρι 15 Σεπτεμ.)

1ον) Ἐξοδα μουαμελέδων κτημάτων τῶν ὁποίων τὰ 4)5 ἀντιπροσωπεύουσιν ἀνεπισημοὺς ἀμοιβὰς καὶ δαπάνας τῶν ὁποίων ἢ ἐξέλεγχις εἶναι ἀδύνατος διότι ἐπληρώθησαν ἔναντι ταμειακῶν ἀποδείξεων.

Λ. Τ. 736,41

2ον) Ἐξοδα πληρεξουσίων ἐγγράφων, συμβολαιογραφικὰ κτλ.

Λ. Τ. 68,78

Εἰς μεταφορὰν

Λ. Τ. 4.130,34

	Ἐκ μεταφορᾶς	4.130,34
3ον) Ὑπόθεσις Ναήλ βέη :		
α) Προκαταβολὴ εἰς δικηγόρον Ριφὰτ βέην	250	
β) ἐκτύπωσις λαϊχὰ δικηγόρων ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀνάγκης εἰς 50 ἀντίτυπα καὶ τὸ ἀντίτιμον τῶν ὁποίων δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπιβαρύνῃ τὸ ταμεῖον τοῦ Νοσοκομείου	42,40	
γ) Διάφορα δικαστικὰ ἔξοδα.	221,60	
	<hr/>	514
		<hr/>
		4644,34

ΝΥΝ ΕΦΟΡΙΑ

15 Σεπτ. 1927-31 Δεκεμβρίου 1928

1ον) Διάφορα ἔξοδα μουαμελέδων κτημάτων ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 3)5 ἀντιπροσωπεύουσιν ἀνεπισημοὺς ἀμοιβὰς ἢ δαπάνας τῶν ὁποίων ἢ ἐξέλεγχις εἶναι ἀδύνατος

Λ. Τ. 4582,89

2ον) Εἰς δικηγόρον Χ' Ριφὰτ βέη. (Ὑπόθεσις Ναήλ βέη)

Λ. Τ. 250

3ον) Ἐξοδα διαφόρων πληρεξουσίων ἐγγράφων καὶ δικαστικὰ

Λ. Τ. 436,81

4ον) Ἐξοδα μεταγραφῆς κτημάτων :

Ποσὸν τὸ ὅποιον φαίνεται ἐκ τοῖς βιβλίοις ὡς μετρηθὲν εἰς τὸν νομικὸν σύμβουλον κ. Π. Σκαρπαθιώτην ἀπὸ τῆς 16 Σεπτ. 1927 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1928

Λ. Τ. 12586,25

(Αἱ γινόμεναι δαπάναι ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τούτου δὲν κατεχωρίσθησαν εἰς τὰ βιβλία ὡς δαπάναι μὲ τὰ δικαιολογητικά των, τῆς Ἐφορίας, κρατούσης τοὺς λ)σμοὺς τούτους ἐκκρεμείς)

1 Ἰανουαρίου 1929 μέχρι 31 Ἰουλίου 1929

2ον) Ὑπόθεσις Ναήλ βέη :

α) εἰς δικηγόρον Ριφὰτ βέη ὑπόλοιπον ἀμοιβῆς 500

β) » » Κ. Χ.Θωμαΐδην 400

γ) ὁ κ. Α. Μόσχος δὲν ἐδέχθη ἀμοιβὴν

151,62

δ) Διάφορα ἔξοδα

9000

ε) Εἰς Ναήλ Βέη διὰ νὰ παραιτηθῇ τῆς δίκης

10051,682

3ον) Ἐξοδα μεταγραφῆς κτημάτων :

Ποσὸν τὸ ὅποιον φαίνεται ἐν τοῖς βιβλίοις ὡς μετρηθὲν εἰς τὸν νομικὸν Σύμβουλον κ. Π. Σκαρπαθιώτην ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρ. μέχρι 31

Εἰς μεταφορὰν

Λ. Τ. 32.551,972

Ἐκ μεταφοράς Λ. Τ. 32.551,972
10759

Ἰουλίου 1929.

(Αἱ γινόμεναι δαπάναι ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τούτου δὲν κατεχω-
ρίσθησαν εἰς τὰ βιβλία ὡς δαπάναι μὲ τὰ δικαιολογητικά των,
τῆς Ἐφορίας κρατούσης τοὺς λ)μοὺς τούτους ἐκκρεμεῖς.)

Τὸ ὄλον Λ. Τ. 43310,972

Ἐδαπανήθησαν ἐν συνόψει:

α) Δι' ὑπόθεσιν Ναύλ βέη

Λ. Τ. 12481,872

β) διὰ διάφορα ἔξοδα μουαμελέδων κτημάτων συναφῶν μὲ
τὴν μεταγραφὴν.

Λ. Τ. 7483,85

γ) Μετρηθέντα εἰς κ. Π. Σκαρπαθιώτη ἀπὸ τῆς 16 Σεπτ.
1927 μέχρι 31 Ἰουλίου 1929 διὰ τὴν μεταγραφὴν

Λ. Τ. 23.345,25

Λ. Τ. 43310,972

Ὡς ἐξεθέσαμεν ἀνωτέρω ἡ δαπάνη τῶν 7,483,85 ἐγένετο κατὰ 3)5 ἔναντι ταμεια-
κῶν ἀποδείξεων καὶ ἡ ἐξέλεγχξις εἶναι ἀδύνατος.

Ὡς διὰ τὸ ποσὸν τῶν 23,345,25 Λ. Τ. εἶναι δυσεξήγητον πῶς ἡ Ἐφορία
κρατῆ ἀπὸ δύο ἔτη τοὺς λογαριασμοὺς ἐκκρεμεῖς καὶ δὲν τοὺς καταχωρεῖ εἰς τὰ βι-
βλία ἀφοῦ ἔχει ἤδη καταχωρίση ἄλλας ἐπίσης ἀνεπίσημους ἀμοιβὰς καὶ
δαπάνας.

Ἀκριβῶς ἐπειδὴ παρατηρήσαμεν εἰς τὸν κ. Γενικὸν Διευθυντὴν τὸ ἄτοπον τῆς πρά-
ξεως καὶ ἐζητήσαμεν νὰ ἐξελέγξωμεν τοὐλάχιστον τὰ δικαιολογητικά τῶν ἐπισήμων δαπα-
νῶν ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ποσοῦ, ἐπενέθη ὁ κ. Ν. Φερμάνογλους καὶ μὲ μερικὰ «διότι» καὶ
«ἐπειδὴ» ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐννοίας μᾶς ἐδήλωσε ὅτι δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ ἐξελέγ-
ξωμεν παρὰ μόνον τὴν διαχείρισιν τῶν προκατόχων Ἐφοριῶν καὶ ἡρνήθη νὰ μᾶς δώσῃ τὰ
ἐν λόγῳ δικαιολογητικά.

Τοῦτο ὅμως δὲν μᾶς ἤμπόδισε νὰ εὑρωμεν εἰς τὸ ἀρμόδιον Τμῆμα αὐτὰ τὰ ὅποια
ἤρνεῖτο νὰ μᾶς δώσῃ ἡ Ἐφορία.

Ἰδοῦ τὸ ἀποτελέσμα τῶν ἐρευνῶν εἰς ἃς προέβημεν :

Ἐκ τοῦ ἐν λόγῳ ποσοῦ τῶν

Λ. Τ. 23,245,25

**Ἐδαπανήθησαν εἰς ἐπίσημα δικαιώ-
ματα μεταγραφῆς τῶν κτημάτων:**

α) **Κτήμα Σουλτὰν Χαμὰν (Ρωσικὴ τράπεζα)**

Τασχίχη—Καῖτ
Μούλκ μπεδελη
Ταχρίρ οὐτζρετή

Λ. Τ. 205,15
» 205,15
» 307,73

Κατάστιχον Ταποῦ Ἰσταμποῦλ Σουλτὰν
χαμὰμ ἀρ. 4)2.

718,03

6) **Κτήματα Ταξείμ Σειρά Σηλβή :**

Τασχίχη—Καῖτ
Ἴνσαὰτ οὐτζρετή

Λ. Τ. 741,17.5) Ταποῦ Φερίκιοῦ μασασή—Κατάστιχον
» 741,17.5) ἀρ.105 ἀρ. ἀποδείξ. 12321 καὶ 12322
1482,35) 7 Ἀπριλίου 1929

γ) **Οἰκία Κας Δζούνη :**

Τασχίχη Καῖτ Λ. Τ.

12,37) Ταποῦ Φερίκιοῦ μασασή Κατάστιχον ἀρ.
100 ἀρ ἀποδείξεως 4357.

δ) **Οἰκόπεδον κας Δζούνη :**

Τασχίχη—Καῖτ καὶ
ἄλλα ἔξοδα

Λ. Τ. 156,84) Ταποῦ Φερίκιοῦ μασασή Κατάστιχον ἀρ.
102 ἀποδείξ. 11032 Φεβρουορ. 1928

ε) **Οἰκίαι ἐν Χάλκῃ**

(κ. Βίταλ καὶ 1 οἰκία
καὶ 1 ἐργαστήριον

(κ. Νομικοῦ) 1 οἰκία
καὶ 1 οἰκόπεδον (κ.

Καλ. Τσαούσογλου) ἐν
Πριγκήπη (ἀξίας Ταποῦ Λ. Τ. 10867)

Τὰ ἐπίσημα ἔξοδα δὲν ὑ-
περβαίνουν (*) Λ. Τ. 200

**Ἐξοδα πληρεξουσίων
Χαρτόσημα διὰ τίτλους**

**καὶ διαφόρους μονα-
μελέδες ἐπίσημα δικαι-
ώματα καὶ χαρτόσημα**

τῶν ἰλμουχαμπερίων ὄλων

τῶν κτημάτων

Λ. Τ. 1000

Τὸ ὄλον ἐπίσημα

3569,59

Ὡστε ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν Λ. Τ. 23.345,25
τὰ ἐπίσημα ἔξοδα διὰ τὰ μεταγραφέντα κτήματα, χαρ-
τόσημα τίτλων, ἔξοδα πληρεξουσίων καὶ χαρτόσημα
τῶν ἰλμουχαμπερίων ὄλων τῶν κτημάτων ἀνέρχονται εἰς

ΕΠΙΣΗΜΑ

ΑΝΕΠΙΣΗΜΑ

Λ.Τ. 3569,59

Καὶ τὰ ἀνεπίσημα τὰ δαπανηθέντα εἰς μουχ-
τάριδες δι' ἰλμουχαμπέρια (70 ἰλμουχαμπέρια δι' ὅλα
τὰ κτήματα μετεγραφέντα καὶ μὴ) καὶ διάφοροι ἀνεπί-
σημοὶ ἀμοιβαὶ διὰ τὰ κτήματα ποῦ μετεγράφησαν (42

εἰς μεταφορὰν Λ.Τ. 3569,59

(*) Ἐθεωρήσαμεν περιττὸν νὰ ἐκδράμωμεν μέχρι τῶν Πριγκηποννήσων διότι ἡ ἀξία τῶν Κτημάτων δὲν
ἦτο μεγάλη.

Εἰς τὴν ἰδίαν ἐκθεσιν διὰ νὰ ἐξάρουν τὸ ἔργον αὐτῶν ὁμιλοῦν περὶ 170 κτημάτων προσθέτοντες ὅτι «αἱ διατυπώσεις αὐτῶν εὐρίσκονται ὑπὸ διεκπεραιώσιν» καὶ ἀφίνου οὕτω νὰ ὑπεννοηθῇ ὅτι θὰ διεκπεραιωθῶν προσεχῶς.

Ἄλλα καθὼς ἐξεθέσαμεν ἤδη ἄλλα μὲν ἐκ τῶν κτημάτων τούτων ἔγιναν ἤδη μαχλούλια, ἄλλα θεωροῦνται σήμερον ὡς τοιαῦτα καὶ ἐσταμάτησαν αἱ διατυπώσεις τῆς μεταγραφῆς καὶ δι' ἄλλα πλέον τῶν 100 δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ σήμερον οὐδεμία πρᾶξις ἐπειδὴ εἶναι ἐγγεγραμμένα ἐπ' ὀνόματι Ἑλλήνων παρόντων καὶ ἀπόντων καὶ Ρωμηῶν ἀπόντων. Κατὰ συνέπειαν ποίων κτημάτων καὶ ποῖαι «διατυπώσεις εὐρίσκονται ὑπὸ διεκπεραιώσιν»; μήπως ἡ Κτηματικὴ Ἐπιτροπὴ ὀνομάζει διατυπώσεις ὑπὸ διεκπεραιώσιν τὰ μερικὰ ἰλμουχαμπέρια καὶ ρουχσατιέδες ποῦ ἔκαμε καὶ τὰ ὁποῖα μένουσιν εἰς τὸ Ταπού;!

Ἐπίσης πάντοτε διὰ νὰ μειώσουν τὴν κακὴν ἐντύπωσιν ποῦ θὰ ἄφιναν τὰ καταστρεπτικὰ ταῦτα ἀποτελέσματα καὶ νὰ θεωρηθῇ ὡς κατόρθωμα τῆς Κτηματικῆς Ἐπιτροπῆς ἡ γενομένη μεταγραφὴ μερικῶν κτημάτων, ὁ Πρόεδρος αὐτῆς μᾶς ἐδήλωσε ὅτι τὰ ἔγγραφα ποῦ ἦσαν εἰς τὴν κατοχὴν τῶν Νοσοκομείων διὰ τὰ κτήματα τὰ εὐρισκόμενα περὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος (Ταξιμὶ καὶ Σειρὰ Σιλβῆ καὶ Χρυσοβέργεια) δὲν ἔχουν οὐδεμίαν ἀξίαν!! ἦσαν «σιγαρόχαρτα». Καὶ ὅτι μὲ πολλοὺς κόπους κατόρθωσαν νὰ πάρουν τίτλους ἰδιοκτησίας.

Ἀποροῦμεν πῶς ὁ κ. Πρόεδρος ἐκφέρει τοιαύτας γνώμας. Ὅλοι ὅσοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὰ Κοινοτικά γνωρίζουν ὅτι ἡ ἰδιοκτησία τῶν Νοσοκομείων ἐπὶ τῶν κτημάτων τούτων ἐθασιζέτο ἐπὶ ἐνὸς (Τεμεσουκίου), ἀδιαφιλονικήτου τίτλου ἰδιοκτησίας.

Ἀργότερον ὅταν ἐπωλήθη τὸ γήπεδον τοῦ «Ταλιμχανὲ» εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἔγινε ἓνα «ἰλάμη» καὶ δύο χάρται διὰ τοῦ ὁποίου ὁ μὲν «Ταλιμχανὲς» ἐπωλεῖτο εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐναντι Α. Τ. χρ. 15.000 τὰ δὲ κτήματα τῆς Ἁγίας Τριάδος (Ταξιμὶ, Σειρὰ Σιλβῆ καὶ Χρυσοβέργεια) ἔμειναν εἰς τὸ ὄνομα ὡς καὶ πρότερον τοῦ «Ροῦμ μιλλετή».

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγράφων τούτων ἦτοι τοῦ ἐν λόγῳ τεμεσουκίου καὶ ἰλαμίου ἡ Ἐταιρία τῶν Γηπέδων Ταξιμίου ἔλαβε ἤδη τοὺς τίτλους ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν γηπέδων τούτων. Πῶς εἶναι κατὰ συνέπειαν δυνατὸν τὰ ἴδια ἔγγραφα νὰ εἶναι δι' ἡμᾶς «σιγαρόχαρτα».

Πάντως ἐὰν ὁ κ. Πρόεδρος ἐξήταξε ἓνα ἐκ τῶν νεωστὶ ληφθέντων τίτλων διὰ τὰ κτήματα ταῦτα θὰ συμφωνοῦσε μεθ' ἡμῶν ὅτι τὰ ἔγγραφα ποῦ ἦσαν εἰς τὴν κατοχὴν τῶν Νοσοκομείων ἦσαν ἀδιαφιλονίκητα, διότι θὰ ἔβλεπε ὅτι εἰς τὴν στήλην (Σενετὴν σεμπέμπη ἰτασή) λέγεται: «Ὁ τίτλος ἐξεδόθη ἐπὶ τῇ βάσει ἐνὸς τεμεσουκίου Ρετζέπ 1923 καὶ ἐνὸς ἰλαμίου μὲ δύο χάρτας 21 Ρετζέπ 1317.»

Ἐπίσης ὁμιλοῦν περὶ κληρονομικοῦ φόρου ὁ ὁποῖος θὰ ἐπληρώνητο καὶ δὲν ἐπληρώθη κτλ. κτλ. Οὔτε ὑπῆρξε οὔτε εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ τοιοῦτον ζήτημα διὰ τὰ κτήματα, ὡς τὰ ἀσχολοῦντα ἡμᾶς, τῶν ὁποίων οἱ ρουχσατιέδες ἐλήφθησαν πρὸ τῆς 1 Ἰουνίου 1928, ἡμερομηνίας τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐν λόγῳ κληρονομικοῦ φόρου. Ἄλλως τε ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κτηματικῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἔχει διὰ νὰ πιστοποιηθῇ ὅτι ὑπὸ

ταυρούτους ὄρους δὲν ὀφείλεται τοιοῦτος φόρος παρὰ νὰ λάβῃ γνώσιν τῆς γνωμοδοτήσεως τῶν 7 Νομικῶν (Ἴδε γνωμοδότησιν ἀρ. 8).

Οἱ κ. κ. Ἀντιπρόσωποι τῶν Ἐνοριῶν ἠμποροῦν νὰ εἶναι βέβαιοι ὅτι δὲν κατορθώθη τίποτε τὸ ἐξαιρετικὸν παρὰ τῆς Ἐφορίας εἰς τὰς μέχρι τοῦδε γενομένας διατυπώσεις τῆς μεταγραφῆς. Δι' ὅσα κτήματα παρουσιάσθησαν ἐμπόδια, ὅπως τῆς Μαρίας Ἰωακείμ, αἱ διατυπώσεις ἐσταμάτησαν. Δι' ἐκεῖνα ποῦ ἔπρεπε νὰ πληρωθῇ «ἰντικάλ χαρτζῆ» διότι ἦσαν ὑπὸ ὄρους ἐγγεγραμμένα (ὅπως ἡ οἰκία Ἀραβανοπούλου) ὁ φόρος οὗτος ἐπληρώθη. Διὰ τὰ ἄλλα κτήματα τῶν ὁποίων ἤρχισαν αἱ διατυπώσεις δὲν ὑπῆρξε ποτε, διὰ τοὺς λόγους ποῦ ἐξεθέσαμεν ἤδη, ζήτημα κληρονομικοῦ φόρου. Κατὰ συνέπειαν τὰ ἀδῶμενα παρὰ μερικῶν Ἐφόρων περὶ τοῦ ζητήματος τούτου δὲν ἔχουν ἄλλον σκοπὸν παρὰ νὰ δικαιολογήσουν τὴν γενομένην σπατάλην.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶναι τις Νομικὸς ἢ εἰδικὸς ἐπὶ τῶν Κτηματικῶν ὑποθέσεων διὰ νὰ κρίνῃ τὴν κατάστασιν, διότι τὰ ἀποτελέσματα καὶ οἱ ἀριθμοὶ ἀποδεικνύουν σαφῶς ὅτι τὸ Κτηματικὸν ζήτημα διεχειρίσθη ἐπιζημίως διὰ τὰ συμφέροντα τῶν Νοσοκομείων.

Καὶ ἡ πρόφην καὶ ἡ νῦν Ἐφορία εἶναι ὑπόλογοι καὶ ὑπεύθυνοι διὰ τὴν κατάστασιν ταύτην.

Ἡ μὲν πρόφην Ἐφορία εἶναι ὑπεύθυνος διότι δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν οὔτε τὴν γνωμοδότησιν τοῦ πρώτου Νομικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ τῶν ἐπιφανῶν Νομικῶν κ.κ. Στεπᾶν Καραγιάν, πρόφην ἀρεσπαγίτου, Ἀλμπέρτου Βουτσίνου, Π. Σκαρπαθιώτου καὶ Γ. Νικολαΐδου, (Ἴδε ἐπισυνημμένην γνωμοδότησιν ἀρ. 4) οὔτε τὰς συμβουλὰς καὶ γνωμοδοτήσεις τοῦ Νομικοῦ αὐτῆς Συμβούλου κ. Σ. Βαλλιᾶ (Ἴδε Πρακτικὰ Συνεδριῶν 19 καὶ 24 Ἰουνίου 1926 καὶ ἐπισυνημμένας γνωμοδοτήσεις ἀρ. 5 καὶ 7) ἀλλ' ἐνεκολλώθη τὰς θεωρίας τῶν ἐν τῷ Νομικῷ Συμβουλίῳ μειονοψηφισάντων Νομικῶν.

Οὕτω ἀντὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρὰ τοῦ Ναὴλ βέη κομισθειῶν ὑπουργικῶν ἐντολῶν νὰ προβῇ ἀμέσως εἰς τὰς ἀπαιτούμενας διατυπώσεις διὰ τὴν μεταγραφὴν τῶν κτημάτων, ἡ Ἐφορία παρημέλησε τὸ οὐσιῶδες καὶ ζωτικὸν τοῦτο ζήτημα καὶ ἔχασε πολῦτιμον καιρὸν (ἐν ἔτος) εἰς ἀτελευτήτους συζητήσεις καὶ δικαστικοὺς ἀγῶνας ὡς ἂν νὰ μὴ ἐπρόκειτο περὶ αὐτῆς ταύτης τῆς ὑποστάσεως μεγάλου μέρους τῆς κτηματικῆς περιουσίας τῶν Νοσοκομείων μας, ἀλλὰ περὶ ἀπλοῦ ζητήματος πληρωμῆς ἢ μὴ πληρωμῆς ἀμοιβῆς εἰς τὸν Ναὴλ βέην.

Ἡ εὐθύνῃ ὅμως βαρύνει περισσότερον τὸν Νομικὸν Ἐφορον κ. Β. Μιρμίρογλου, διότι ἀντὶ ὅπως ἦτο καθήκον τοῦ ὡς Νομικοῦ μέλους τῆς Ἐφορίας νὰ διαφωτίσῃ τοὺς μὴ νομικοὺς Ἐφόρους ὑποδεικνύων εἰς αὐτοὺς ἀφ' ἐνὸς μὲν τὸ περίπλοκον τῶν διατυπώσεων τῆς μεταγραφῆς καὶ ἀφ' ἑτέρου τοὺς κινδύνους εἰς τοὺς ὁποίους ἦτο ἐκτεθειμένον μέγα μέρος τῶν κτημάτων καὶ τὰς ζημίας ἃς θὰ ὑφίσταντο τὰ Νοσοκομεία μας ἐὰν δὲν ἐγένετο ἡ ἔγκαιρος μεταγραφὴ αὐτῶν, ἀπ' ἐναντίας ἐπέμενε πάντοτε νὰ σταλοῦν διαμαρτυραὶ καὶ νὰ ἐπιδιωχθῇ δικαστικῶς ἡ λύσις τοῦ ζητήματος, δηλῶν ὅτι αἱ δαπάναι δὲν θὰ ὑπερέβαινον τὰ 200 γρόσια (Ἴδε Πρακτικὰ Συνεδριῶν 3, 19 καὶ 24 Ἰουνίου καὶ

11 Σεπτεμβρίου 1926), και μετά του κ. Φερμάνογλου διεβεβαίουν τους συναδέλφους αυτών ότι η μεταγραφή των κτημάτων έπρεπε ν' αναβληθῆ δι' αργότερον και να γίνῃ μετά τὴν λήξιν τοῦ δικαστικοῦ ἀγῶνος, ὅτι διὰ τῆς ἀναβολῆς οὐδένα κίνδυνον θὰ διέτρεχον τὰ κτήματα και ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ χρῆσις τῆς παρὰ τοῦ Ναῆλ βέη κοιμισθείσης ὑπουργικῆς ἐντολῆς καθότι ἡ τοιαύτη χρῆσις θὰ ἐνίσχυε τὴν περὶ ἀμοιβῆς ἀπαίτησιν τοῦ Ναῆλ βέη και οὕτω μὲ τὰς διαβεβαιώσεις ταύτας παρέσυσσαν τὴν Ἐφορίαν. (Πρακτικὰ Συνεδριῶν 11, 23 και 30 Σεπτ. 1926 και 20 Ἀπρ. 1927).

Ἡ νέα Ἐφορία ὑπέχει μεγαλητέρας εὐθύνας τῆς προκατόχου Ἐφορίας διότι ἐνῶ εὐρίσκετο ἐνώπιον τοσοῦτον σοβαροῦ ζητήματος, τοῦ τῆς μεταγραφῆς, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐκρίνετο ἡ τύχη τῆς κτηματικῆς περιουσίας τῶν Νοσοκομείων μας, —ζητήματος τὸ ὁποῖον εἶχε προκαλέσει τὰς νέας ἐκλογὰς και τὴν ἐκλογὴν αὐτῆς—οὔτε κἀν ἔλαβε τὸν κόπον νὰ μελετήσῃ σοβαρῶς τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἀνέθεσε ἀπλῶς τὴν διαχείρισιν αὐτοῦ εἰς μίαν ὑποεπιτροπὴν τῆς ὁποίας Νομικὰ μέλη ἦσαν μετὰ τοῦ κ. Μιρμίρογλου και οἱ δύο μειονοψηφίσαντες Νομικοὶ ἐν τῷ πρώτῳ Νομικῷ Συμβουλίῳ ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἰς ἐξελέγη και Ἐφορος, και οἱ ὁποῖοι ὡς ἦτο ἐπόμενον ἠκολούθησαν τὰς παλαιὰς αὐτῶν θεωρίας.

Ἡ νέα Ἐφορία ἀπέρριψε τὸν ἐν τῷ μεταξὺ προταθέντα ἐπωφελεῖ συμβιβασμὸν δι' οὗ ἀνελάμβανε ὁ Ναῆλ θέης ὑπὸ καλοῦς ὄρους τὴν μεταγραφὴν τῶν κτημάτων, ὡς ἄνω εἴρηται, και ἐπλήρωσε αργότερον εἰς τὸν ἴδιον Ναῆλ βέην Λ. Τ. 9.000 ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ νὰ παραιτηθῆ οὗτος τῆς δίκης. Ἐξηκολούθησε δὲ ἀμελετήτως μέσον τοῦ Νομικοῦ αὐτῆς Συμβούλου Π. Σκαρπαθιώτου τὰς διατυπώσεις τῆς μεταγραφῆς τῶν κτημάτων και ἐγένετο οὕτω πρόξενος τῶν μεγάλων ζημιῶν τὰς ὁποίας ὑπέστησαν ἤδη και θὰ θὰ ὑποστοῦν τὰ Νοσοκομεία μας.

Ἡ εὐθύνη ὅμως βαρύνει περισσότερον τὸν Πρόεδρον τῆς Κτηματικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Κ. Μαυρομάτην και τοὺς Νομικοὺς Ἐφόρους κ. κ. Α. Μόσχον και Β. Μιρμίρογλου, οἱ ὁποῖοι διεχειρίσθησαν τὸ ζήτημα τῆς μεταγραφῆς.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐφορίας κ. Ν. Φερμάνογλου δὲν εἶναι ὀλιγώτερον ὑπεύθυνος διότι ἐπέτρεψε νὰ διαχειρίζεται τοσοῦτον σοβαρὸν ζήτημα παρὰ 3-4 μόνον προσώπων και νὰ δαπανηθοῦν ἐπὶ δύο ἔτη πολλαὶ χιλιάδες λιρῶν χωρὶς νὰ καταχωρισθοῦν εἰς τὰ βιβλία και χωρὶς νὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς καταστάσεως ἢ ὀλομέλεια τῆς Ἐφορίας παρὰ μόνον μετὰ δύο ἔτη ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 19 Σεπτεμβρίου 1929.

ΤΡΟΦΟΔΟΣΙΑ

Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο συμπεριελήφθησαν ὅλαι αἱ δαπάναι τροφοδοσίας τῶν ἀσθενῶν, φρενοβλαδῶν, γηροκομουμένων καθὼς και τοῦ προσωπικοῦ ἐν γένει.

Αἱ δαπάναι διὰ τὰ ἔτη 1922-1928 ἀνῆλθον :

1922	Λ. Τ.	88679,95
1923	»	74163,4075
1924	»	96703,5775

1925	»	88520,1875
1926	»	86280,0375
1927	»	63545,0125
Ἀπὸ 15 Σεπτ. μέχρι 31 Δεκ. 1928	»	116002,5875

Τὰ τροφοδοτούμενα πρόσωπα και αἱ ἡμέραι ἐνδiciaitῆσεως ἀνέρχονται :

	(**)	(**)	(**)	(**)	(*)	(***)
	Ἀσθενεῖς	Φρενοβλαβεῖς	Γηροκομ.	Πρόσωπ.	Ἐξαιρετ.	ὀλικὸν ἡμέραι ἐνδiciaitῆσεως
1922	383	260	171	302	17	1133 413.372
1923 (****)	489	278	213	334	21	1335 469.920
1924	220	273	218	276	19	1006 367.284
1925	140	260	208	226	12	846 308.498
1926	157	244	200	223	10	834 304.307
1927 (15 Σεπτ.)	168	234	176	210	10	808 208.567

Ἡ ἐνδiciaitῆσις τῶν ἀσθενῶν, φρενοβλαδῶν κτλ. και τοῦ προσωπικοῦ ἂν και ἐβελτιώθη κατὰ τὰ 2 τελευταῖα ἔτη δὲν εἶναι ὁμως καλῆ.

α) ΑΡΤΟΣ

Ὁ ἄρτος παρασκευάζεται ἐντὸς τοῦ Νοσοκομείου.

Αἱ καταναλωθεῖσαι ποσότητες κατὰ τὰ ἔτη 1922-1928 ἐνέρχονται

1922	ὄκ.	210,015	Ἄξια Λ. Τ.	23,813
1923		214,393		26,846
1924		163,670		27,439
1925		132,769		28,863
1926		129,536		24,595
1927		88,476		16,300
1928		118,866		

Παρατηρήσαμεν μεγάλας ἀνωμαλίας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν κατασκευῆς ἄρτου.

(*) Τὰ ἐξαιρετικὰ πρόσωπα ἀντιπροσωπεύουν τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἐσωτερικοῦ Διευθυντοῦ και τὰ τέκνα ἢ ἀδελφοὺς μερικῶν ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τὰ ὁποῖα μένουσιν και ἐνδiciaitῶνται ἐν τῷ Νοσοκομείῳ.

(**) Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀσθενῶν, φρενοβλαδῶν, γηροκομουμένων και προσωπικοῦ δεικνύει τὸν ἀριθμὸν προσώπων τὰ ὁποῖα ἐτροφοδοτήθησαν καθ' ἕλρον τὸ ἔτος. Π. χ. 12 ἀσθενεῖς ἐκ τῶν ὁποίων ὁ καθεὶς ἔμεινε ἐπὶ ἕνα μῆνα ἐν τῷ Νοσοκομείῳ λογαριάζεται ὡς 1 πρόσωπον μείναν ἐπὶ ἕν ἔτος (365 ἡμέρας).

(***) Ὅπως ὁ καθορισμὸς τῶν προσώπων γίνεται παρὰ τοῦ Κεντρικοῦ Γραφείου κατὰ μῆνα τὰ προκύπτοντα κλάσματα παρουσιάζουσιν τὰς μικρὰς διαφορὰς ποῦ παρατηροῦνται εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν ἐνδiciaitῆσεως.

(****) Ἐτος 1923 Παραδοχῆ τοῦ νέου Ἡμερολογίου (352 ἡμέραι.)

Κατά τὰ ἔτη 1922 καὶ 1923 αἱ ἀποδόσεις εἰς ἄρτον σημειοῦνται εἰς τὰς μηνιαίας καταστάσεις καὶ τὰ βιβλία εἰς **135** κιλ. ἄρτου κατὰ σάκκον ἀλεύρου τῶν **72 κιλῶν**, ἀποδόσεις ἢ ὅποια δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι πραγματικῆ, ἄλλως ὁ ἀρτοποιὸς τοῦ Νοσοκομείου θὰ ἐθεωρεῖτο ὡς εὐεργέτης τῆς ἀνθρωπότητος. Ἀπὸ τὸν τελευταῖον μῆνα τοῦ 1923 μέχρι τῶν πρώτων μηνῶν τοῦ 1929 αἱ ἀποδόσεις κατέρχονται εἰς τὴν πραγματικότητά καὶ κυμαίνονται ἀπὸ 92-100 κιλὰ ἄρτου κατὰ σάκκον ἀλεύρου τῶν 72 κιλῶν.

Ἀνεξαρτήτως αὐτοῦ παρατηρήσαμεν καὶ μεγάλας διαφορὰς ἐπὶ τῶν ἀποδόσεων ἰδίου ἀριθμοῦ καὶ ἰδίας ποιότητος σάκκων ἀλεύρων.

Παραθέτομεν ὡς παράδειγμα μερικὰς ἐκ τῶν πολλῶν.

Ἐνθ' τὸν Σεπτέμβριον 1922	201	σάκ. ἀλεύρου τῶν 56 δκ.	ἀπέδωσαν 18578 δκ.	ἄρτου
Τὸν Μάρτιον	» 206	»	» μόνον 18043	»
καὶ τὸν Μάϊον	» 205	»	» μόνον 18214	»
ἐπίσης ἐνθ' τὸν Σεπτ.	» 201	»	ἀπέδωσαν 18578	»
» τὸν Αὐγ.	» 221	»	» μόνον 18600	»
ἐπίσης » τὸν Ἰαν. 1923	220	»	ἀπέδωσαν 19492	»
» τὸν Δεκ.	» 234	»	» μόνον 17116	»
» τὸν Ἰουλ. 1924	179	»	» 13555	»
» τὸν Ἀπρ.	» 173	»	» 13520	»

Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Αἱ διαφοραὶ αὗται ἐξακολουθοῦν μέχρι τέλους 1928, δὲν ἐξηγοῦνται δὲ οὔτε ἀπὸ τὴν ποιότητα τῶν ἀλεύρων, οὔτε ἀπὸ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ ἀρτοποιοῦ διότι αἱ συγκρίσεις ἔγιναν κατ' ἔτος ἐπὶ τῆς βάσει τῆς ἰδίας ποιότητος ἀλεύρων καὶ ὁ ἀρτοποιὸς ἦτο πάντοτε ὁ ἴδιος.

Ἐζητήσαμεν ἐξηγήσεις ἀπὸ τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν ἢ ὅποια, **μὴ οὔσα εἰς θέσιν νὰ τὰς δώσῃ** ἐζητοῦσε ἐπὶ ἓνα μῆνα νὰ ἀνεύρη τὸν πρώην ἐπιστάτην τοῦ ἀρτοποιείου.

Ἠναγκάσθημεν νὰ ἀποτανωθῶμεν γραπτῶς εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν, ἢ ὅποια εἰς ἀπάντησιν μᾶς ἔδωσε μετὰ 10 ἡμέρας ἐπιστολὴν διὰ τῆς ὁποίας ὁ κ. ἐσωτερικὸς Διευθυντὴς τῶν Νοσοκομείων ἐκθέτει ὅτι : «Τὸ βάρος ἐκάστου ἄρτου εἶχεν ὀρισθῆ εἰς 167 1)2 δρ. ἀλλ' ὁ » προκάτοχός του διὰ λόγους οικονομίας τὸ ὑπεβίβασεν, **ἄγνωστον ἀπὸ ποίαν χρονολογίαν** εἰς 150-155 δρ. χωρὶς νὰ ὑπολογίσῃ καὶ εἰς τὰς **μηνιαίας καταστάσεις κατὰ τὴν » πραγματικότητα**, καὶ ὅτι ἀπὸ τὴν 1 Ἰουνίου 1928 οἱ ἄρτοι παρεσκευάσθησαν καὶ » ὑπελογίσθησαν πρὸς 150 δρ. καὶ ὅτι ἐντεῦθεν προσέρχεται ἡ διαφορά». Ὁ κ. ἐσωτερικὸς Διευθυντὴς παρουσιασθεὶς ἐπανελάβε προφορικῶς τὰς ἰδίας ἐξηγήσεις προσθέτων ὅτι δὲν γνωρίζε ἐὰν οἱ ἄρτοι εἶχαν βάρος 150 ἢ 155 δρ., καὶ ὅτι πάντως **οἱ ἀριθμοὶ τῶν καταστάσεων δὲν εἶναι πραγματικοί**, καὶ ὅτι ἐκεῖνος δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ παράσχη ἄλλας ἐξηγήσεις.

Ἀνεφέρθημεν ἐκ νέου γραπτῶς εἰς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν εἰς τὴν ὁποίαν παρατηρήσαμεν ὅτι αἱ γραφαὶ καὶ προφορικαὶ ἐξηγήσεις τοῦ κ. Ἐσωτερικοῦ Διευθυντοῦ **ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνονιν δεκταί**, θὰ ἦσαν ἀνεπαρκεῖς, 1ον) διότι δὲν ὁμιλοῦν διὰ τὰς ἐξογκωμένας ἀποδόσεις τὰς ὁποίας παρατηρήσαμεν κατὰ τὰ ἔτη 1922-1923,

2ον) Δὲν ἐξηγοῦν τὰς παρατηρηθείσας διαφορὰς κατὰ τὰ ἔτη 1922-1927 ἐπειδὴ αἱ

διαφοραὶ αὗται παρατηροῦντο ἐπὶ ἄρτου ἰδίου πάντοτε βάρους. Κατὰ συνέπειαν εἴτε οἱ ἄρτοι εἶχαν βάρος 150 δρ. ἢ 167 1)2 δρ. ἢ 155 δρ., ἢ ἀναλογία τῶν διαφορῶν μένει ἡ ἴδια.

Αἱ ἐξηγήσεις τοῦ κ. ἐσωτερικοῦ Διευθυντοῦ τείνουν μόνον νὰ ἐξηγήσουν τὴν πτώσιν τῶν ἀποδόσεων μετὰ τὸν Μάϊον 1928, ζήτημα διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἐζητήσαμεν ἐξηγήσεις.

Δυστυχῶς **αἱ ἐξηγήσεις αὗται εἶναι ἀπαράδεκτοι** διότι δὲν εἶναι ποτὲ δυνατὸν νὰ παραμελήσωμεν τοὺς ἐπισήμους ἀριθμοὺς τῶν βιβλίων καὶ μηνιαίων καταστάσεων καὶ νὰ βασισθῶμεν **εἰς ἀριθμοὺς τοὺς ὁποίους μᾶς δίδει τώρα ὁ κ. ἐσωτερικὸς Διευθυντής**.

Ἄν δεχθῶμεν πρὸς στιγμὴν ὅτι οἱ ἀριθμοὶ τῶν μηνιαίων καταστάσεων δὲν ἦσαν πραγματικοὶ χωρὶς νὰ τὸ **ἀντιληφθῆ ἐπὶ τόσα ἔτη** οὔτε ἡ Γεν. Διεύθυνσις οὔτε τὸ λογιστήριον, τότε μᾶς ἐπιβάλλεται νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι τὸ βάρος τῶν ἄρτων δὲν ἦτο οὔτε 167 1)2 οὔτε 150-155 ὅπως διατείνεται ὁ κ. ἐσωτερικὸς Διευθυντής (χωρὶς νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ μᾶς εἴπῃ ἐὰν ἦσαν 150 ἢ 155 δρ.) ἀλλ' ὀλιγώτερον, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν παραχθέντων ἄρτων, ὁ ἀριθμὸς τῶν σάκκων ἀλεύρων, αἱ ποσότητες τῶν ἐξαχθέντων ἐκ τῆς ἀποθήκης καὶ καταναλωθέντων ἀλεύρων καὶ ἄλλων τροφίμων οἱ ὁποῖοι δεικνύονται εἰς τὰς ἰδίας μηνιαίας καταστάσεις καὶ τὰ βιβλία δὲν εἶναι ἐπίσης πραγματικοὶ καὶ τότε...

Ἀπάντησιν μέχρι τοῦδε δὲν ἐλάβομεν.

Μόνον ὑπάλληλος τῆς Γεν. Διεύθυνσεως λησμονήσας ὅτι ἡ Γεν. Διεύθυνσις δὲν ἦτο κατ' ἀρχὰς εἰς θέσιν νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις καὶ ἀνεζητοῦσε τὸν πρώην ἐπιστάτην διὰ νὰ τὰς ζητήσῃ, ἐπεχείρισεν νὰ μᾶς πείσῃ ὅτι οἱ ἀριθμοὶ τῶν μηνιαίων καταστάσεων ποὺ στέλλει τὸ Νοσοκομεῖον εἰς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν δὲν εἶναι πραγματικοὶ μόνον καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἄρτον, καὶ ὅτι ἂν καὶ οἱ ἄρτοι εἶχαν βάρος 150-155 δρ. εἰς τὰς ἐν λόγω καταστάσεις ἐδείκνυον 167 1)2 διὰ νὰ μὴ μάθῃ τὸ προσωπικὸν τοῦ Νοσοκομείου ὅτι ἠλαττώθη ἡ ποσότης τοῦ ἄρτου !!

Παρατηρήσαμεν ὅτι αἱ ἐξηγήσεις αὗται δὲν θὰ ἦσαν ἀστείαι, μόνον ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ἀποκρύψουν ἀπὸ τὴν Ἐφορίαν καὶ τὴν Γεν. Διεύθυνσιν τὸ πραγματικὸν βάρος τῶν ἄρτων. Ἄλλ' ἦταν ὁ ἀρτοποιὸς καὶ 4-5 ἐργάται τοῦ φούρνου γνωρίζουν ὅτι τὸ βάρος τοῦ ἄρτου κατῆλθε ἀπὸ 167 1)2 εἰς 150 δρ. εἶναι πολὺ εὐκολώτερον εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Νοσοκομείου νὰ τὸ μάθῃ τὸ ἑσπέρας ἀπ' αὐτοὺς μετὰ τὴν ἐργασίαν ὅταν συνάζονται καὶ ὁμιλοῦν παρὰ ἀπὸ τὰς μηνιαίας καταστάσεις αἱ ὁποῖαι ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν ἐσωτ. Διευθυντὴν καὶ ἀποθηκάριον καὶ στέλλονται εἰς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν.

Ἀπεδείχθη οὕτω ὅτι ἡ παρασκευὴ ἄρτων γίνεται ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιβλέψεως, ἐκ μέρους τῆς ἐσωτερικῆς Διεύθυνσεως, ὅτι τὸ **λογιστήριον καταχωρεῖ εἰς τὰ βιβλία τὰς μηνιαίας καταστάσεις καταναλώσεως ἄρτων, τροφίμων καὶ ἄλλων εἰδῶν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξελέγξεως**, καὶ ὅτι οἱ ἀριθμοὶ τῶν βιβλίων οἱ δεικνύοντες κατ' ἔτος τὴν **ποσότητα καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ καταναλωθέντος ἄρτου εἶνε λελανθασμένοι**.

Διὰ τοὺς ἰδίους λόγους **δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ βασισθῶμεν εἰς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἰδίων καταστάσεων καὶ βιβλίων ὅσον ἀφορᾷ καὶ τὰ ἄλλα τρόφιμα**.

6) ΤΡΟΦΙΜΑ

Ἐπεχειρήσαμεν νὰ ἐξελέγξωμεν τὰς τιμὰς ἀγορᾶς τῶν τροφίμων **ἐπὶ τῆς βάσει ἐπισημοῦ στατιστικῆς** τῶν τιμῶν τῆς Ἀγορᾶς **τὴν ὁποίαν ἐπρομηθεύθημεν**. Δυστυχῶς

δμως ήτο αδύνατον διότι έλοι σχεδόν οί λ)σμοί άγοράς έλαιου, φασουλίων, έρεβύνθων, μπιζελίων, έρύζης και λοιπών δέν δεικνύουν ούτε τó είδος ούτε τήν ποιότητα του έμπορεύματος άλλ' άπλως: π. χ. 500 όκ. φασούλια 40 γρ.=20.000 γρ.

Είναι μία έλλειψις ή όποία εάν εξακολουθήση ή εξέλεγχξις θα είναι πάντοτε αδύνατος.

Άνεξαρτήτως τής εξέλεγχσεως τής τιμής τής άγοράς των τροφίμων ύπάρχει και τó ζήτημα τής παραλαβής και εξέλεγχσεως αυτών υπό τήν άποψιν ποιότητος και ποσότητος, τó όποϊον είναι σοβαρόν.

Δυστυχώς με τó σημερινόν σύστημα προμηθείας τροφίμων, ή άγορά και παραλαβή αυτών δέν είναι δυνατόν νά γίνεται υπό συνεχή εξέλεγχξιν.

Παρατηρήσαμεν εις τó βιβλίον άποθήκης τροφίμων και άλλων ειδών, σχεδόν κάθε 8-10 ήμέρας άγοράζονται τρόφιμα και κατά συνέπειαν σχεδόν κάθε 8-10 ήμέρας γίνεται παραλαβή τροφίμων. Δέν είναι κατ' άκολουθίαν ούτε εις τήν Έξελεγκτικήν Έπιτροπήν δυνατόν νά επιβλέψη έκ του πλησίον τās πράξεις τής παραλαβής και νά εξέλεγχξή τήν ποσότητα και ποιότητα των έν λόγω τροφίμων, εξέλεγχξις ή όποία είναι άπαραίτητος.

Διά νά όμιλήσωμεν διά μερικά μόνον είδη τά όποια ήμποροϋν νά μένουν εις τήν άποθήκην χωρίς νά φθαροϋν, τó Νοσοκομείον έχει ανάγκη κατ' έτος περίπου:

3500	όκ.	Βουτύρου	4000	όκ.	Κρομμύων
22000	»	Γεωμήλων	5000	»	Μακαρονίων
2000	»	Έλαιού	6000	»	Όρύζης
2500	»	Έλαιών	800	»	Τυροϋ
1200	»	Έρεβύνθων	4000	»	Φασολίων
4500	»	Ζαχάρεως	600	»	Φακής

Άντι έκαστον των ειδών τούτων νά άγοράζεται κάθε 15-25 ήμέρας και νά γίνεται κάθε 8-10 ήμέρας παραλαβή τροφίμων, εάν ήγοράζοντο τó ελάχιστον κάθε 3 μήνας τά αναγκαία διά μίαν τριμηνίαν τρόφιμα, θα ήτο εύκολον εις τούς κ.κ. Έφόρους και Έλεγκτάς νά παρευρίσκονται έκ περιτροπής δύο τρεις ήμέρας κάθε τριμηνίαν εις τήν παραλαβήν αυτών εις Βαλουκλή και νά εξέλεγχουν τήν ποσότητα και ποιότητα των τροφίμων.

Η επιτήρησις τής παραλαβής των τροφίμων παρ' άνωτέρας αρχής επιβάλλεται άκόμη περισσότερο διότι τά ίδια πρόσωπα ποϋ παραλαμβάνουν σήμερον τά τρόφιμα και ύπογράφουν και στέλλουν εις τήν Γενικήν Διεύθυνσιν τās άποδείξεις παραλαβής, τά ίδια εξαγουν τρόφιμα έκ τής άποθήκης και τά παραδίδουν εις τά διάφορα τμήματα πρὸς κατάναλωσιν, ύπογράφουν δέ και τās μηνιαίας καταστάσεις καταναλώσεως ποϋ στέλλονται εις τήν Γεν. Διεύθυνσιν. Εϊδομεν δέ εις τó Κεφάλαιον «Άρτος» πῶς κρατοϋνται αϊ έν λόγω καταστάσεις.

Διά νά μή μάς παρατηρηθή ότι ή οικονομική κατάσταση του Νοσοκομείου δέν επιτρέπει τήν άγοράν τροφίμων και διάφορων ειδών χονδρικώς, έμελετήσαμεν διά τά 3 τελευταία έτη τήν αξίαν των άγορασθέντων ειδών και τās πληρωμάς ποϋ έγιναν και παρατηρήσαμεν ότι με τó σημερινόν σύστημα προμηθείας τροφίμων και άλλων ειδών μόνον 10 ο)ο επί τής

αξίας των μένουσν άπλήρωτα εις τó τέλος τής τριμηνίας. Τήν ίδίαν αναλογίαν παρατηρήσαμεν και εις τó τέλος του έτους.

Κατά συνέπειαν ή οικονομική κατάσταση των Νοσοκομείων δέν έμποδίζει τήν προμηθειαν τροφίμων και άλλων ειδών χονδρικώς διά τās ανάγκας μίας τριμηνίας, άπ' εναντία- υπό τιοϋτους όρους έλοι οί έμποροι όμογενεις και ξένοι θα κάμουν προθύμως πίστωση εις Έδρυμα ως τά Νοσοκομεία μας άφου υπό τούς ίδιους όρους προμηθεϋουν έμπορεύματα και εις άπλους παντοπώλας.

Όσον άφορᾷ τήν εξέλεγχξιν τής καταναλώσεως τροφίμων επί τή βάσει του έδεσματολογίου παρατηρήσαμεν αρκετάς διαφοράς. Δυστυχώς όμως δέν ήμποροϋμεν νά βασισθώμεν εις τούς αριθμούς των μηνιαίων καταστάσεων καταναλώσεως τροφίμων διότι, όπως είδωμεν διά τόν άρτον, δέν είναι πραγματικοί. Η εξέλεγχξις τής καταναλώσεως τροφίμων διά νά είναι αποτελεσματική πρέπει νά γίνεται άπροόπτως και έφ' όσον εκτελοϋνται αϊ πράξεις αϋται.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΙΔΗ

Εις τó κεφάλαιον τούτο συμπεριλαμβάνονται αϊ δαπάναι άγοράς καυσίμου ύλης, φαρμάκων, ύφασμάτων, πετρελαίου, σάπωνος, κριθής, σόδας κτλ.

Αϊ δαπάναι κατά τά έτη 1922-1928 άνήλθον:

Έτος	Λ. Τ.	Άξία
1922	Λ. Τ.	38571,50
1923	»	26967,0675
1924	»	33606,23
1925	»	29160,6825
1926	»	32944,5675
1927 (μέχρι 15 Σεπτ.)	»	23430,7450
Άπό 15 Σεπτ. 1927 μέχρι 31 Δεκ. 1928	»	44094,34

Έξητάσαμεν έλα τά δικαιολογητικά των έν λόγω δαπανών τά όποια είνε έν τάξει, δυστυχώς όμως διά μερικά είδη (σάπων, κριθή κτλ.) ή εξέλεγχξις των τιμών άγοράς είναι αδύνατος διότι όπως εις τά τρόφιμα οί λ)σμοί δέν περιλαμβάνουν τó είδος και τήν ποιότητα του έμπορεύματος.

Όσον άφορᾷ τήν άγοράν και παραλαβήν των «διάφορων ειδών» ή ίδια παρατήρησις ως και διά τά τρόφιμα. Έκτός του γαιάνθρακος και μερικων άλλων ειδών τά όποια άγοράζονται χονδρικώς, έλα τά άλλα και αϋτός άκόμη ό σάπων και ή κριθή άγοράζονται κάθε μήνα.

Θεωροϋμεν καθήκον ήμῶν όπως εξάρωμεν ότι ή παραλαβή του γαιάνθρακος έγινε κατά τó 1929 έν πλήρει τάξει διότι ό κ. Γιαννακάκης ανέλαβε νά επιβλέψη προσωπικώς όλας τās πράξεις τής παραλαβής.

ΓΕΝΙΚΑ ΑΝΤΙΜΙΣΘΙΑ

Εις τó κεφάλαιον τούτο καταχωροϋνται οί μισθοί του προσωπικού τής Γεν. Διευθύνσεως και των Νοσοκομείων, συμπεριλαμβανομένων και των μισθών του προσωπικού τής Ζωοδόχου Πηγής, Κηροποιείου, Άρτοποιείου, Δαμαιοστασίου και Διαχειρίσεως Κτημάτων καθώς και των επιδομάτων επί τή πρώτη του έτους.

Οὕτω οἱ μισθοὶ ἀνῆλθον κατὰ τὰ ἔτη 1922-1927:

	Γεν. Διευθυνσις Νοσοκομείων	Ἐσωτερ. Διευθυνσις καὶ Γραφεῖα	Ἰατρ. Σῶμα	Λοιποὶ	Σύνολον
	Λ. Τ.	Λ. Τ.	Λ. Τ.	Λ. Τ.	Λ. Τ.
1922	13848	3787	4338,14	29048,63	51021,77
1923	12909	3457,24	4542,85	31026,57	51935,66
1924	12135	3578,60	4285,30	27357,27	47356,17
1925	11700	3469,50	3979,90	25383,37	44532,77
1926	11675	3609	4455	27340,60	47079,60
1027 (μέχρι 15 Σεπτ.)	8170	2237	3612,50	20120,26	34139,76

Σήμερον οἱ μισθοὶ τῶν κυριωτέρων θέσεων εἶναι οἱ ἑξῆς :

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Γενικὸς Διευθυντὴς κ. Α. Τσάνης	Λ. Τ. 250 (*)
Γενικὸς Γραμματεὺς κ. Α. Τσαούσης	» 85 (**)
Λογιστὴς κ. Δ. Θεραπειανδὸς	» 140
Τμηματάρχης κτημάτων κ. Β. Βεῖζαδῆς	» 120
Βοηθὸς Λογιστοῦ κ. Κρυωνᾶς	» 80
Φροντιστὴς κ. Κοντογιάννης	» 65
Εἰσπράκτωρ κ. Καραμανλῆς	» 90
» κ. Ε. Μπουσάκας	» 70

ἘΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ἐσωτερικὸς Διευθυντὴς κ. Ε. Τσουρούκογλου	Λ. Τ. 140 (***)
---	-----------------

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΩΜΑ

ΑΡΧΗΓΟΙ ΙΑΤΡΟΙ

κ. κ. Τ. Σγουρδαῖος	Λ. Τ. 15
Μ. Κουρεμένος	» 15
Θ. Κεσίσογλου	» 15
Δ. Βαρσάμης	» 16
Ν. Πρινάρης	» 20
Β. Κῶνος	» 15
Γ. Ζηλιανάκης	» 50
Η. Ἀλεξιάδης	» 15
Α. Κουκούλης	» δὲν πληρώνεται
Εὐγενίδης	» » »
Α. Παπακων(τίνου)	» 62

ΒΟΗΘΟΙ ΙΑΤΡΟΙ καὶ ΕΠΙΜΕΛΗΤΑΙ

Α. Γιαννόπουλος	Λ. Τ. 50
Α. Ἀνανιάδης	» 20
Σ. Στεφανόπουλος	» 50
Η. Ἡλιάδης	» 30
Τ. Τριανταφυλλίδης	» 30
Σ. Νικολαΐδης	» 30
Γ. Μαυρομάτης	» 30
Τ. Ἡλιόπουλος	» 30

Οὕτω ὁ μισθὸς τῶν ἀρχηγῶν ἰατρῶν μόλις ἀντιπροσωπεύει τὰ μεταβατικὰ των ἔξοδα εἰς τὰ Νοσοκομεία. Εἶναι δὲ συγκριτικῶς ὀλιγώτερος καὶ ἀπὸ τὰ μεταβατικὰ τοῦ προέδρου τῆς Ἐφορίας κ. Ν. Φερμάνογλου (Λ. Τ. 143 κατὰ τὸ ἔτος 1928), καὶ τοῦ

(*) Ὁ κ. Γενικὸς Διευθυντὴς πληρώνεται μηνιαίως καὶ Λ. Τ. 10-15 ὡς μεταβατικὰ.

(**) Ὁ κ. Γενικὸς Γραμματεὺς κατακλίνεται καὶ ἐνδιαίτηται τὸ ἑσπέρας ἐν τῇ Γηροκομίᾳ.

(***) Ὁ κ. Ἐσωτερικὸς Διευθυντὴς μετὰ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ ἔχουν ἰδιαίτερον διαμέρισμα ἐν τῇ Νοσοκομίᾳ ὅπου μένουσιν καὶ ἐδιαίτηνται.

Ἀρχ. Προϊσταμένου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ὁ ὁποῖος ἂν καὶ παρευρίσκειται ἐν Βαλουκλή ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος καὶ ὅταν ὑπάρχουν ἱεροπραξίαι, πληρώνεται, ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ του καὶ λ. Τ. 17-18 τὸν μῆνα ὡς μεταβατικὰ.

ἘΞΟΔΑ ΓΕΝΙΚΑ

Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο συμπεριλαμβάνονται τὰ ἔξοδα τηλεφώνων, φωτισμοῦ τοῦ Κεντρικοῦ Γραφείου, ἔντυπα, γραφικὴ ὕλη, μεταβατικὰ τοῦ προσωπικοῦ κτλ.

Τὰ ἔξοδα ταῦτα ἀνῆλθον κατὰ τὰ ἔτη 1922-1927.

1922	Λ. Τ.	5107,92
1923	»	5902,9050
1924	»	4684,9425
1925	»	4253,3425
1926	»	5191,5525
1927 (μέχρι 15 Σεπτ.)	»	5557,3125

Τὰ σχετικὰ δικαιολογητικά μέχρι 1929 εἶναι ἐν τάξει.

Τὸ μόνον ποῦ θεωροῦμεν καθήκον ἡμῶν νὰ τονίσωμεν, διότι ἡ θέσις τοῦ Ἐφόρου εἶναι τιμητικὴ καὶ ἄμισθος, εἶναι ὅτι ἀπὸ τὸ 1924 μέχρι τοῦ 1927 ὁ κ. Φερμάνογλου, ὡς ἔφορος καὶ ἀπὸ τοῦ 1927 καὶ ἀργότερον ὡς πρόεδρος τῆς Ἐφορίας, ἔλαβε ἀπέναντι ἀποδείξεων τὰ ἑξῆς ποσά :

1924	Λ. Τ. 39.50	διὰ μεταβατικὰ εἰς τὰ Νοσοκομεία
1925	» 53.50	» »
1926	» 57	» »
1927	» 125	διὰ μεταβατικὰ εἰς τὰ Νοσοκομεία, δικηγόρους διὰ τὸ ζήτημα Ναήλ βέη καὶ εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας διὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1927.

1928 Λ. Τ. 143 διὰ μεταβατικὰ εἰς τὰ Νοσοκομεία.

Ἐπίσης ἐπληρώθησαν ὡς ἀμοιβαὶ εἰς τοὺς ἐλεγκτὰς :

1922	Λ. Τ. 100
1923	Λ. Τ. 100
1925	Λ. Τ. 75 ἀπέναντι 200 διότι ὁ κ. Ἐλεγκτὴς ἀσθενήσας δὲν ἠμπόρσεν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ἔργον του.

ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο συμπεριλαμβάνονται μόνον αἱ δαπάναι διὰ ἐπισκευὰς (ἔργα καλωπιτισμοῦ καὶ συντηρήσεως) τῶν Νοσοκομείων.

Αἱ δαπάναι κατὰ τὰ ἔτη 1922-1929 ἀνῆλθον :

1922	Λ. Τ.	7055,3175
1923	»	4790,4175
1924	»	1853,50
1925	»	2263,7225
1926	»	4445,8575
1927 (μέχρι 15 Σεπτ.)	»	3889,7850

από 15 Σεπτ. 1927 μέχρι 31 Δεκεμ. 1927	Λ. Τ.	8039,58
1929 (31 Ιουλίου)	»	2513,07

Τὰ σχετικά δικαιολογητικά εἶνε ἐν τάξει.

Κατὰ τὴν περίοδον τῆς νῦν Ἐφορίας ἐγίναν τὰ κάτωθι ἔργα :

Ἐπιδιόρθωσις δαπέδου ἰσογείου τοῦ Φρενοκομείου.

Ἐπισκευὴ Ναοῦ Ἁγίου Χαλαλάμπους.

Ἐπισκευὴ Σουβάδων Χρυσοβεργείων.

Ἐπιδιορθώσεις Μηχανοστασίου καὶ μηχανημάτων πλυντηρίου καὶ καθάρισμα μεγάλου λέβητος.

Μετατροπὴ Ζαφειροπουλείου εἰς Νεκροστάσιον.

Ἀνεξαρτήτως τῶν ἔργων τούτων, ὁ κ. Δραγώνης, Ἐφορος, ἀνέλαβεν ἰδίαις δαπάναις τὴν ἐγκατάστασιν τηλεφώνου εἰς τὰ Νοσοκομεία. Ἐπίσης ὁ κ. Γιαννακάκης Ἐφορος, ἀνέλαβεν ἰδίαις δαπάναις τὴν ἐπισκευὴν τῆς ὁδοῦ ἀπὸ τὴν πύλην τῶν Τοίχων Γεδῆ-Κουλέ μέχρι τῶν Νοσοκομείων καθὼς καὶ τὰ ἐργατικά διὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν τοῦ δαπέδου τοῦ ἰσογείου τοῦ Φρενοκομείου.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ

Τὰ ἔξοδα ἀσφαλιστρῶν ἀφοροῦν μόνον τὰ ἀσφάλιστρα διὰ τὰ Νοσοκομεία καὶ ἀνήλθον κατὰ τὰ ἔτη 1922-1927:

1922	Λ. Τ.	1197,86
1923	»	1225,69
1924	»	1207,68
1925	»	1158,47
1926	»	793,32
1927 (μέχρι 15 Σεπτ.)	»	357,3175

Οὐδὲν τὸ ἰδιαιτέρον εἰς τὰς δαπάνας ταύτας.

ΥΔΡΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ ΚΑΙ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο συμπεριλαμβάνονται ἔλα τὰ ἔξοδα ἀγορᾶς διαφόρων εἰδῶν διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Μηχανοστασίου: μηχανέλαιον, κτλ.

Αἱ δαπάναι αὗται ἀνήλθον κατὰ τὰ ἔτη 1922-1927 :

1922	Λ. Τ.	1044,3750
1923	»	1403,16
1934	»	937,7950
1925	»	947,6650
1926	»	721,61
1927 (μέχρι 15 Σεπτ.)	»	430,86

Τὰ σχετικά δικαιολογητικά μέχρι τέλους Ἰουλίου 1929 εἶναι ἐν τάξει.

ΤΟΚΟΙ ΔΑΝΕΙΩΝ

Τὸ κεφάλαιον τοῦτο συμπεριλαμβάνει τοὺς τόκους τῶν δανείων τῶν Καταστημάτων, οἱ ὅποιοι ἀνήλθον κατὰ τὰ ἔτη 1922-1927 :

1922	Λ. Τ.	2036,3750
1923	»	2842,1450
1924	»	2783,7050
1925	»	2077,2450
1926	»	1298,55
1927 (μέχρι 15 Σεπτ.)	»	760,6575

ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

Κατὰ τὸν Κανονισμόν τοῦ Ταμείου Συντάξεων, τὸ Ταμεῖον τῶν Νοσοκομείων καταβάλλει κάθε μῆνα ἴσον ποσὸν μὲ τὰ κρατούμενα ποσοστὰ ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων διὰ τὰ καταρτισθῆ τὸ ἀπαιτούμενον κεφάλαιον διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν μισθῶν τῶν συνταξιούχων ὑπαλλήλων. Ἐπίσης δίδει εἰς τοὺς συνταξιούχους ὑπαλλήλους 75 ο)ο ἐπὶ τοῦ ἐπιδόματος τὸ ὁποῖον λαμβάνουν ἐκ τοῦ Ταμείου Συντάξεων ὅταν δὲν ὑπερβαίνει τοῦτο τὰς Λ. Τ. 10 καὶ 50 ο)ο ὅταν εἶναι περισσότερον ἀπὸ Λ. Τ. 10.

Τὰ οὕτως καταβληθέντα ποσὰ εἰς τὸ Ταμεῖον συντάξεων ἀνέρχονται κατὰ τὰ ἔτη 1922-1927 εἰς :

1922	Λ. Τ.	1208,7050
1923	»	1124,3575
1924	»	1735,6775
1925	»	1716,0950
1926	»	1717,7925
1927 (μέχρι 15 Σεπτ.)	»	1223,0025

ΠΡΟΒΛΕΨΙΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΤΗΝΩΝ

Κατὰ τὰ ἔτη 1922-1928 ἐνεγράφη ποσὸν Λ. Τ. 30 διὰ τὴν ἀπόσβεσιν τῆς ἀξίας τῶν κτηνῶν τοῦ Δαμαλοστασίου. Ἡ δαπάνη αὕτη εἶναι θεωρητικὴ καὶ ἔπαυσε νὰ καταχωρεῖται εἰς τὰ βιβλία ἀπὸ τὸ ἔτος 1929.

ΑΠΟΣΒΕΣΙΣ ΑΞΙΑΣ ΚΤΙΡΙΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Ἐπίσης κατὰ τὰ ἔτη 1922-1928 ἐνεγράφετο ὡς δαπάνη κατ' ἔτος Λ. Τ. 600 διὰ τὴν ἀπόσβεσιν τῆς ἀξίας τῶν κτημάτων. Ὅταν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν τὴν ἀξίαν τῶν κτιρίων καὶ Καταστημάτων ἢ ἀπόσβεσιν τῶν μὲ τὰς ἐν λόγῳ ἐτησίαις ἐγγραφὰς τῶν 600 Λ. Τ., δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ παρὰ μετὰ πολλοὺς αἰῶνας. Ἡ δαπάνη αὕτη ἔπαυσε νὰ ἐγγράφεται εἰς τὰ βιβλία ἀπὸ τὸ 1929.

ΧΟΡΗΓΗΜΑΤΑ

Εἰς Ὀρφανοτροφείον Ἀρρηνῶν

Τὰ χορηγήματα αὐτὰ ἀνέρχονται κατὰ τὰ ἔτη 1922-1927:

1922	Λ. Τ.	2630,20
1923	»	1134,76
1924	»	1155,18

1925	Α.Τ.	1264,55
1926	»	1286,55
1927 (μέχρι 15 Σεπτ.)	»	925,4750

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τὰ ποσὰ τὰ ἐγγεγραμμένα εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο δίδονται ὡς βραβεῖα εἰς Νοσοκόμους καὶ ἀνῆλθον κατὰ τὰ ἔτη 1922-1927:

1922	Α. Τ.	10,56
1923	»	13,71
1924	»	14,79
1925	»	12,18
1926	»	68,39
1927 (μέχρι 16 Σεπτ.)	»	47

ΔΑΠΑΝΑΙ ΔΙΑ ΤΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο συμπεριλαμβάνονται οἱ μισθοὶ τῶν σοφῆρ, ἔξοδα ἀγορᾶς βενζίνης διὰ τὰ αὐτοκίνητα τῶν νοσοκομείων, τῶν ὁποίων αἱ δαπάναι ἀνῆλθον κατὰ τὰ ἔτη 1922-1927.

1922	493
1923	45
1924	28.50

Τὰ αὐτοκίνητα ἔπαυσαν νὰ ἐργάζονται ἀπὸ τὸ 1923.

ΕΦΟΡΕΙΑ

Κατὰ τὰ ἔτη 1922-1929, τὰς κατὰ καιρὸν Ἐφορείας ἀπετέλουν οἱ ἑξῆς κύριοι:

1922

† ὁ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Πρόεδρος	Κ. ΠΑΠΑΣ, ἀρχιτέκτων
ΑΜΒΡ. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ,	Ν. ΑΠΕΡΓΗΣ, μηχανικὸς
Α. ΚΑΖΑΝΟΒΑΣ,	Β. ΜΙΡΜΙΡΟΓΛΟΥΣ, δικηγόρος
Γ. ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ, ἱατρὸς	ΧΑΡ. ΚΙΟΣΕΟΓΛΟΥΣ,
ΣΤ. ΜΑΝΑΗΛΟΓΛΟΥΣ, ἱατρὸς	Ι. ΖΑΠΡΑΪΔΗΣ,
Μ. ΦΑΚΑΤΣΕΛΗΣ, ἱατρὸς	ΘΡΑΣ. ΨΑΘΗΣ,
Γ. ΣΩΤΡΟΠΑΣ, ἱατρὸς	ΔΗΜ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.
Ν. ΦΕΡΜΑΝΟΓΛΟΥΣ, ἱατρὸς	

1923-15 Σεπτ. 1927

Α. ΚΑΖΑΝΟΒΑΣ, Πρόεδρος	Κ. ΠΑΠΑΣ, ἀρχιτέκτων (*)
Ν. ΦΕΡΜΑΝΟΓΛΟΥΣ, ἱατρὸς	Β. ΜΙΡΜΙΡΟΓΛΟΥΣ, δικηγόρος
ΣΤ. ΜΑΝΑΗΛΟΓΛΟΥΣ, ἱατρὸς	ΧΑΡ. ΚΙΟΣΕΟΓΛΟΥΣ
Μ. ΦΑΚΑΤΣΕΛΗΣ, ἱατρὸς	

(*) Ὁ κ. Παπᾶς παρητήθη τῇ 7 Ἰουλίου διαφωνήσας μετὰ τῆς πλειοψηφίας τῆς Ἐφορείας, ἣ ὁποία ἐπέμενε νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν δικαστικὸν ἀγῶνα εἰς τὸ ζήτημα Ναῦλ βέη.

Ἡ νῦν Ἐφορεία ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς κυρίους:

Ν. ΦΕΡΜΑΝΟΓΛΟΥΣ, ἱατρὸν	Δ. ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗΝ
Β. ΜΙΡΜΙΡΟΓΛΟΥΣ, δικηγόρον	Μ. ΛΑΓΓΑ, ἀρχιτέκτονα,
Α. ΜΟΣΧΟΝ, δικηγόρον	Σ. ΛΟΥΖΗΝ, μηχανικόν,
Κ. ΜΑΥΡΟΜΑΤΗ,	Σ. ΛΕΟΝΤΙΑΔΗΝ, ἱατρὸν (*)
Χ. ΔΡΑΓΩΝΗ,	ΑΔΚ. ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΑΔΗΝ, ἱατρὸν
Σ. ΣΙΣΜΑΝΟΓΛΟΥΣ,	ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΝ,
Φ. ΚΕΝΤΡΟΝ,	Μ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ.

Πρόεδρος αὐτῆς εἶναι ὁ κ. Φερμάνογλου καὶ γραμματεὺς ὁ κ. Μιρμίρογλου. Συνεδριάζει ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος, κάθε Πέμπτην. Ἡ Ἐφορεία διαιρεῖται εἰς δύο κυριώτερας ὑποεπιτροπὰς: τὴν Κτηματικὴν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Κ. Μαυρομάτη καὶ τὴν οἰκονομικὴν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Σ. Σισμάνογλου. Αἱ δύο αὗται ὑποεπιτροπὰὶ συνεδριάζουν ἐπίσης ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος, συνήθως δὲ κάθε Δευτέραν ἢ μία καὶ κάθε Τρίτην ἢ ἄλλη.

Κατὰ συνέπειαν κάθε μέλος τῆς Ἐφορείας διὰ νὰ παρακολουθῇ τὰ ζητήματα εἶνε ὑποχρεωμένον νὰ παρευρίσκειται εἰς τὰς συνεδρίας τουλάχιστον δις τῆς ἐβδομάδος, πράγμα τὸ ὁποῖον εἶναι δύσκολον ἂν ὄχι ἀδύνατον ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας τοῦ βίου. Τιοιουτρόπως ἂν καὶ ἡ Ἐφορεία ἀποτελεῖται ἀπὸ 14 μέλη, μόνον μερικὸι Ἐφοροὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐργασία τὸ ἐπιτρέπει παρευρίσκονται τακτικῶς εἰς ἕλας τὰς συνεδρίας καὶ ἀκολούθως αὐτοὶ διαχειρίζονται τὰ ζητήματα.

Τὰ μέλη τῆς Ἐφορείας διαιροῦνται εἰς προνομιούχους Ἐφόρους τοὺς ὁποίους εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν ὀνομάζουν «παράγοντας» —οἱ εἶνε οἱ 4-5 οἱ ὅποιοι διαχειρίζονται ἕλα τὰ ζητήματα καὶ τῶν ὁποίων αἱ διαταγαὶ ἐκτελοῦνται ἀμέσως καὶ ὅταν ἀκόμη πρόκειται περὶ δαπανῶν—, καὶ εἰς μὴ προνομιούχους οἱ ὅποιοι καὶ μίαν πληροφορίαν ἀκόμη ἂν ζητήσουν ἀπὸ τὴν Γεν. Διεύθυνσιν δὲν τοῖς δίδεται, πρὶν ἢ ζητηθῇ ἢ ἄδεια ἢ εἰδοποιηθῶν οἱ προνομιούχοι Ἐφοροὶ. Ἐκτὸς τούτου τὰ μέλη τῆς Κτηματικῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἀνέχονται τὴν ἀνάμειξιν εἰς τὰ κτηματικὰ ζητήματα τῶν μελῶν τῆς Οἰκονομικῆς καὶ τανάπαλιν. Ἐν ἐκ τῶν πολλῶν ἔχομεν τὸ παράδειγμα τοῦ κτηματικοῦ ζητήματος τὸ ὁποῖον ἐπὶ δύο ἔτη διαχειρίζονται μερικὸι ἐκ τῶν ἐφόρων τῆς κτηματικῆς Ἐπιτροπῆς ἐνῶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἰδίας ἐπιτροπῆς καθὼς καὶ ἡ ὀλομέλεια τῆς Ἐφορείας δὲν ἐγνώριζον ἐπισήμως τὸ τί ἔγινε καὶ τί ἐδαπανήθη δι' αὐτὸ τὸ ζήτημα καὶ δὲν ἔλαβον γνῶσιν τῶν πεπραγμένων καὶ δαπανῶν, παρὰ μόνον μετὰ δύο ἔτη ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς 19 Σεπτ. 1929. Ἐν τῷ μεταξύ πολλοὶ Ἐφοροὶ ἀπέβλησαν εἰς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν καὶ εἰς αὐτὸν ἀκόμη τὸν Νομικὸν Σύμβουλον διὰ νὰ μάθουν τὸ ποσὸν τῶν δαπανῶν μὴ λαβόντες ὅμως συγκεκριμέναν πληροφορίαν κατέφυγον εἰς τὴν Ἐξελεγκτικὴν Ἐπιτροπὴν.

Τὸ σύστημα τοῦτο ἐργασίας τὸ ὁποῖον ἐπιτρέπει νὰ λύονται ζητήματα μεγάλης σπουδαιότητος καὶ νὰ γίνονται μεγάλα δαπάναι παρὰ 4-5 προσώπων εἶναι ἐπιζήμιον διὰ τὰ συμφέροντα τῶν Νοσοκομείων μας.

Ἐκτὸς αὐτοῦ μαραίνει τὸν ζῆλον τῶν μὴ προνομιούχων Ἐφόρων καὶ ἀντίκειται

(*) Ὁ κ. Λεοντιάδης ἀντικατέστησε τὸν κ. Μ. Φακατοῦλην παραιτηθέντα.

καὶ πρὸς τὴν ἐντολὴν τῆς κυριάρχου Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν Ἐνοριῶν, ἣ ὁποία διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν ὑποθέσεων τῶν Νοσοκομείων μας ἐξέλεξε **14 Ἐφόρους** μὲ ἴσα δικαιώματα καὶ ὄχι 4-5 προνομιούχους.

Ἀκριβῶς τὸ σύστημα τοῦτο ἐργασίας ὅπως καὶ λήψεις ἀποφάσεων ἐκτὸς τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἔγιναν αἰτία τῆς παραιτήσεως ἐκ τῆς Ἐφορίας κοινοτικού παραγόντος ὡς ὁ ἰατρὸς κ. Μ. Φακατσέλης.

Εἶναι ἀληθές ὅτι μερικοὶ ἐκ τῶν Ἐφόρων ὡς ὁ κ. Σ. Σισμάνογλου, ὡς Πρόεδρος τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ οἱ κ.κ. Δ. Γιαννακάκης, Δραγώνης καὶ Μ. Λάγγας προσεπάθησαν νὰ κάμουν ὅτι ἦτο ἀνθρωπίνως δυνατόν διὰ τὴν ἀγορὰν χονδρικῶς τῶν τροφίμων καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς ἐνδικοιότητος τῶν ἀσθενῶν, τὸν καλλωπισμὸν καὶ ἐπιδιόρθωσιν τῶν κτημάτων καὶ κτηρίων, οἱ 3 τελευταῖοι μάλιστα καὶ ἰδίαις δαπάναις. Αἱ ἀτομικαὶ αὐταὶ προσπάθειαι, **μὴ συντονισμέναι καὶ ἀνευσυστήματος** γενόμεναι, **δὲν ἀπέφερον φυσικὰ τὰ ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα** αἱ δὲ ἀτομικαὶ δαπάναι ὅσον ἀξιέπαινοι καὶ ἂν εἶναι **ὠχριοῦν ἐνώπιον τοῦ μεγέθους τῶν ζημιῶν ἃς ὑπέστησαν τὰ Νοσοκομεῖα μας** ἐνεκεν τῆς ἐλλείψεως συστήματος ἐργασίας, καὶ τῆς κακῆς διαχείρισεως παρὰ τῆς Ἐφορίας τοῦ ζητήματος τῆς ἐπιμελητείας, τῆς παραδοχῆς ἀνεξελέγκτως δωρεὰν ἀσθενῶν κτλ. καὶ ὅπως ἰδιαίτερος τῆς κακῆς καὶ καταστρεπτικῆς διαχείρισεως τοῦ Κτηματικοῦ Ζητήματος.

Πρέπει νὰ ἐννοήσουν οἱ κύριοι Ἐφοροὶ ὅτι ὅλοι ἔχουν τὰ ἴδια δικαιώματα καὶ εἶναι **συννυπεύθυνοι** διὰ τὴν διαχείρισιν καὶ ὅτι ἡ κοινότης δὲν ἀπαιτεῖ παρ' αὐτῶν δωρεὰς, **ἀλλ' ἐργασίαν διὰ τὴν θεραπείαν τῶν κακῶς ἐχόντων**. Πρέπει νὰ παύσουν νὰ δικαιολογοῦνται, ὅπως συμβαίνει σήμερον :

« Ἐγὼ ἔκαμα τὸ καθήκον μου, ἐπιδιόρθωσα τὸ Κωδωνοστάσιον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, » δὲν πταίω οὔτε διὰ τὸ κτηματικὸν οὔτε διὰ τὴν ἐπιμελητείαν, αὐτὰ τὰ διαχειρίζονται ὁ Α. » καὶ ὁ Β., δὲν τοὺς ἔκαμα καμμίαν ἐρώτησιν διὰ νὰ μὴ τοὺς προσβάλω!!»

Πρέπει νὰ ἐννοήσουν οἱ κ. κ. Ἐφοροὶ ὅτι **δὲν εἶναι ἀπόλυτοι ἄρχοντες ἀλλὰ ἐντολοδόχοι τῶν Κοινοτήτων** καὶ ὅτι εἶναι ὑποχρεωμένοι τὸ ἐλάχιστον κατ' ἔτος νὰ κάμουν ἐκθεσιν τῆς διαχειρισεως τῶν διὰ νὰ εἶναι ἡ Κυριάρχου Κοινότης ἐνήμερος τῆς καταστάσεως τῶν ὑποθέσεων τῶν Νοσοκομείων μας.

Εἶναι καιρὸς πλέον νὰ παύσῃ ἡ κωμωδία μερικῶν οἱ ὅποιοι προβάλλουν τὰ «ὑψιστα συμφέροντα» διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὸ ἔργον τῆς ἐξελέξεως καὶ τὸν Τύπον νὰ ὀμιλήσῃ διὰ νὰ συγκαλείψουν οὕτω τὰ λάθη τῆς διαχειρισεως τῶν.

Εἶναι καιρὸς πλέον νὰ παύσῃ νὰ θεωροῦνται ὡς «προδόται» ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων ἡ καρδιά αἰμάσσει ἐνώπιον τῆς ἐκρῦθμον καὶ κρισίμου καταστάσεως τῶν ὑποθέσεων τῶν Νοσοκομείων μας καὶ οἵτινες ἔχουν τὸ θάρρος νὰ καυτηριάσουν τὴν κακὴν διαχείρισιν τῶν κατὰ καιρὸν Ἐφοριῶν.

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις ἀποτελεῖται σήμερον ἀπὸ :

1 Γενικὸν Διευθυντήν

1 Γενικὸν Γραμματέα

1 Νομικὸν Σύμβουλον

1 Λογιστὴν

2 Βοηθοὺς λογιστὰς : (ὁ εἰς τούτων προσελήφθη τελευταίως. Ὁ διορισμὸς του ἐπεβάλλετο ἀπὸ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας,)

1 Τμηματάρχην διαχειρίσεως Κτημάτων

2 Εἰσπράκτορας

1 Φροντιστήν

1 Δακτυλογράφον

Τὰ καθήκοντα καὶ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τὰ συμμερίζονται καὶ οἱ 4-5 προνομιοῦχοι Ἐφοροὶ, οὕτως ὥστε ὅλοι διατάσσουν καὶ διευθύνουν, οὐδεὶς ὅμως εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν ὑπηρεσιῶν.

Ὁ Γεν. Διευθυντὴς **δὲν εἶναι ποτὲ εἰς θέσιν νὰ δώσῃ μίαν πληροφορίαν**, καταφεύγει δὲ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα καὶ ἰδίως εἰς τὸν Λογιστὴν, ὁ ὁποῖος ἂν καὶ εἶναι **λαμπρὸς ὑπάλληλος** δὲν ἠμπορεῖ φυσικὰ νὰ προφθάσῃ δι' ὅλα καὶ παραμελεῖ τοιοῦτοτρόπως τὰ ἀτομικά του καθήκοντα. Αὐτὸς δὲ εἶναι ὁ λόγος ποῦ ἐπὶ τόσα ἔτη καταχωροῦνται εἰς τὰ βιβλία μηνιαῖα καταστάσεις ἄρτων καὶ τροφίμων μὲ ἀριθμοὺς μὴ ἔχοντας σχέσιν μὲ τὴν πραγματικότητα, ἀκριβῶς διότι δὲν τῆ μένει καιρὸς νὰ τὰς ἐξελέγξῃ.

Τὸ Τμήμα «Διαχειρίσεις Κτημάτων» ἔχει ἐπὶ κεφαλῆς ὑπάλληλον ὁ ὁποῖος εἶναι **μία εἰδικότης** διὰ τὴν ἐργασίαν του, καὶ θὰ ἦτο πολὺ ὠφέλιμος καὶ διὰ τοὺς «μουαμελέδες» μεταγραφῆς, ἰντικᾶλ κτλ. τῶν κτημάτων καθὼς καὶ διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν καθυστερουμένων ἐνοικίων, μέσον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ. Δυστυχῶς ὅμως δὲν ἔχει ἐλευθερίαν δράσεως εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ μένη κλεισμένος εἰς τὸ γραφεῖον του καὶ νὰ βασιζέται ἐπὶ τῶν δηλώσεων τῶν εἰσπρακτῶρων διὰ τὴν ἀνανέωσιν τῶν Συμβολαίων καὶ καθορισμὸν τῶν ἐνοικίων ἐνῶ θὰ ἦτο καλὸν διὰ τὰ συμφέροντα τῶν Νοσοκομείων νὰ ἐξήταζε ὁ ἴδιος ἐπὶ τόπου τὰ τοιαῦτα ζητήματα καὶ νὰ ἐκθέτει αὐτὰ στὴν Ἐφορίαν.

Διὰ τὴν Ἐπιμελητείαν (ἀγορὰν τροφίμων καὶ διαφόρων εἰδῶν) ὀμιλήσαμεν ἤδη εἰς τὸ κεφάλαιον «Τροφοδοσία» καὶ «διάφορα εἶδη». Ἡ ὀργάνωσις τῆς ὑπηρεσίας ταύτης συνδέεται μὲ τὸ ζήτημα τοῦ τρόπου τῆς προμηθείας τροφίμων καὶ διαφόρων εἰδῶν (Ἴδε Κεφάλαιον : Προτάσεις)

ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ

Αἱ ὑπηρεσίαι τῶν Νοσοκομείων ἀποτελοῦνται ἀπὸ τὸ Ἰατρικὸν Σῶμα καὶ τὴν ἐσωτερικὴν Διεύθυνσιν καὶ ὑποδιαιροῦνται εἰς τὰ κατωτέρω τμήματα :

Γραμματεία

Ἰατρικὸς Σταθμὸς

Παθολογία ἀνδρῶν

Παθολογία Γυναικῶν

Εἰδικὰ νοσηλευτήρια

Μολυσματικῶν νόσων

Μικροβιολογικὸν ἐργαστήριον

Χειρουργεῖον

Ὁστο Ρινολαρυγγολογίαν

Ὁφθαλμιατρεῖον

Ἀκτινοθεραπευτήριον

Τμήμα ὀρφανῶν

Φαρμακεῖον

Φρενοκομεῖον

Γηροκομείον
 Ναός Ἀγ. Χαράλαμπος
 Ναός Ἀγ. Ἀναργύρων
 Νεκροστάσιον
 Μαγειρείον
 Τεχνικὸν Τμήμα
 Ἱματιοφυλάκιον
 Ραφείον

Μηχανικὸν Πλυντήριον
 Μηχανοστάσιον
 Ἀμαξοστάσιον
 Δαμαλοστάσιον
 Ἀρτοποιεῖον
 Ἀποθήκη
 Θυρωρεῖον.

Εἰς τὰ Νοσοκομεία μας ἡ μόνη ὑπηρεσία ἡ ὁποία λειτουργεῖ κανονικῶς καὶ ἴστατα εἰς τὸ ὄψος τῆς εἶνε ἡ τοῦ ἱατρικοῦ σώματος. **Ὅλοι αἱ ἄλλαι χωλαίνουσι καὶ ἄς μᾶς ἐπιτραπῆ νὰ μὴν ἐπεκταθῶμεν περισσότερον ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου.**

Ἡ Ῥωμαϊκὴ Κοινότης πρέπει νὰ εἶνε εὐγνώμων καὶ νὰ διατρανώσῃ τὰς εὐχαριστίας τῆς εἰς ὅλον τὸ Ἰατρικὸν Σῶμα καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς ἀρχηγούς ἱατροὺς τῶν Νοσοκομείων οἱ ὁποῖοι οὔτε κόπου οὔτε χρόνου φεῖδονται καὶ προσφέρουσι ἀφιλοκερδῶς καὶ φιλανθρωπῶς τὴν ἐπιστημονικὴν συνδρομὴν των εἰς τοὺς ἀσθενεῖς, πάσχοντας καὶ Γηροκομουμένους.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Πρὸς θεραπείαν τῶν κακῶς ἐχόντων λαμβάνομεν τὸ θάρρος ἵνα προτείνωμεν εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῶν Ἀντιπροσώπων καὶ τὰς Ἐφοροεπιτροπὰς τῶν Ἐνοριῶν τὴν ριζικὴν ὀργάνωσιν ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τὴν ἐκπόνησιν ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῶν Νοσοκομείων μας. Ὁ Κανονισμὸς οὗτος δεόν νὰ καθορίζῃ σαφῶς τὰ καθήκοντα τῆς Ἐφορίας καθὼς καὶ τὰ καθήκοντα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως, τῆς Ἐπιμελητείας καὶ τῶν ἄλλων ὑπηρεσιῶν τῶν Νοσοκομείων μας μὲ ποινικὰς ρήτρας διὰ τὴν παράβασιν αὐτοῦ παρὰ τοῦ προσωπικοῦ.

Ὡς κυριωτέρας διατάξεις τοῦ ἐν λόγῳ κανονισμοῦ προτείνομεν ὅπως :

Ἐφορία. α) Ὅλοι οἱ Ἐφοροὶ ἔχουσιν ἴσα δικαιώματα καὶ εἶναι συνυπεύθυνοι διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν υποθέσεων τῶν Νοσοκομείων.

β) Αἱ ὑποεπιτροπαί : Οἰκονομικὴ, Κτηματικὴ κτλ. τῆς Ἐφορίας μὴ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐκτελοῦν τὰς ἀποφάσεις των πρὶν ἢ τὰς υποβάλουσιν εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς ὁλομελείας.

γ) Κάθε ἀπόφασις ἀφορῶσα ἔκτακτον δαπάνην ἀνωτέραν τῶν 200 Λ. Τ, ἢ διορισμὸν ἢ καὶ παύσιν ὑπαλλήλου διὰ νὰ εἶναι ἔγκυρος πρέπει νὰ λαμβάνεται ἐν ἀπαρτίᾳ τῶν 2/3 τῶν μελῶν τῆς Ἐφορίας.

δ) Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους ἡ Ἐφορία ὑποχρεοῦται νὰ κάμῃ ἔκθεσιν τῆς διαχείρισεως τῶν Νοσοκομείων.

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

α) Γενικὸς Διευθυντής. Ὁ Γενικὸς Διευθυντής εἶναι ἡ θάσις τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Νοσοκομείων μας διότι αἱ Ἐφορίαι ἔρχονται καὶ παρέρχονται, ἐνῶ αὐτὸς μένει καὶ πρέπει νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ κατατοπίζῃ τοὺς νέους ἐφόρους εἰς τὰ καθήκοντα αὐτῶν καὶ νὰ κάμῃ τὰς ἀπαιτουμένας εἰσηγήσεις διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Νοσοκομείων.

Προτείνομεν ὅπως καθορισθῶσι σαφῶς αἱ δικαιοδοσίαι καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ οὕτως ὥστε νὰ εἶναι υπεύθυνος τὸσον διὰ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐφορίας ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀκριβῆ λειτουργίαν τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπηρεσιῶν.

Πρέπει νὰ ἐφοδιασθῆ μετὰ τὸ ἀπαιτούμενον κύρος καὶ νὰ μὴν εἶναι ἔρμαιον εἰς χεῖρας μερικῶν Ἐφόρων διὰ νὰ δύναται ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἀρνεῖται τὴν ἐκτέλεσιν διαταγῶν ἀφορωσῶν πληρωμὰς ἢ ἄλλα ζητήματα ἀρχῆς μὴ βασιζομένων εἰς σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐφορίας.

β) Τμήμα κτημάτων, λογιστήριον, κτλ. Ἐπίσης δεόν νὰ καθορισθῶσι τὰ καθήκοντα τῶν ἀρχηγῶν τῶν τμημάτων τούτων καὶ αἱ εὐθύναι, ἐνὸς ἐκάστου τῶν ὑπαλλήλων. Τότε δὲν θὰ ἔχωμεν πλέον οὔτε ἐπισφαλεῖς ὀφειλάς ἐκκερμῆεις ἐπὶ πολλὰ ἔτη, οὔτε μνηστιαίας καταστάσεις μετὰ φανταστικούς ἀριθμούς, διότι τὸ προσωπικὸν θὰ κρατηθῆ ὑπεύθυνον καὶ θὰ ὑποστῆ τὰς ποινικὰς ρήτρας τοῦ Κανονισμοῦ.

γ) Ἐπιμελητεία. Καθὼς ἐξεθέσαμεν εἰς τὰ εἰδικὰ κεφάλαια «Τροφοδοσίας» καὶ «Διὰ ἀφορα εἶδη», ὁ Κανονισμὸς δεόν νὰ καθορίζῃ ὅτι αἱ ἀγοραὶ τροφίμων καὶ «διαφόρων εἰδῶν» (διὰ τὰ εἶδη τοῦ ἠμποροῦν νὰ μένουσι ἐν τῇ ἀποθήκῃ χωρὶς νὰ φθαροῦν) θὰ διενεργοῦνται ἅπασι κατὰ τριμηνιαίαν τὸ ἐλάχιστον διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐπομένης τριμηνιαίας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ καταστῆ δυνατὸν ὅπως ἡ ἀγορὰ καὶ παραλαβὴ αὐτῶν γίνεται ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν ἀνωτέρων ὀργανισμῶν (Ἐφορία καὶ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ) καὶ θὰ παύσονται τὰ ἄτοπα ἅτινα προκαλεῖ ἡ βεβιασμένη ἀγορὰ τροφίμων καὶ ἄλλων εἰδῶν καὶ ἡ ἀνεξέλεγκτος παραλαβὴ αὐτῶν.

Ἐπίσης δεόν νὰ καθορισθῶσι σαφῶς αἱ εὐθύναι τοῦ φροντιστοῦ διὰ τὰς προμηθείας τροφίμων τῶν ὁποίων ἡ ἀγορὰ δεόν νὰ γίνεται καθημερινῶς καθὼς καὶ αἱ εὐθύναι τοῦ Ἐσωτερικοῦ Διευθυντοῦ καὶ Ἀποθηκαρίου διὰ τὰς διαφορὰς καταναλώσεως, ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἔδεσματολογίου, καὶ τὰς διαφορὰς τῆς ἀποθήκης (ἔλλειμα ἢ περίσσειμα) ἐπὶ τῇ θάσει τῶν μνηστιαίων καταστάσεων.

ἘΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ἐπείγει ἡ σύστασις ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ μέλη τῆς Ἐφορίας καὶ ἴσον ἀριθμὸν μελῶν ἐξ ὁμογενῶν ἱατρῶν ἀρχηγῶν τμημάτων κλινικῶν τῆς Πόλεώς μας (τῶν ἀρχηγῶν τμημάτων τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ ἐχόντων συμβουλευτικὴν ψήφον) **διὰ τὴν διοργάνωσιν τῶν ἐσωτερικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Νοσοκομείων μας,** καὶ τὸν καθορισμὸν τῶν καθηκόντων καὶ τῆς δικαιοδοσίας ὅλων τῶν ἐν τῷ Νοσοκομείῳ ἐργαζομένων ἀπὸ τοῦ Ἐσωτερικοῦ Διευθυντοῦ (ὁ ὁποῖος πρέπει ἐξάπαντος νὰ εἶναι ἱατρός) μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου ἐν τῷ Νοσοκομείῳ ἐργαζομένου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη δεόν νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν μόνον τὰ συμφέροντα τῶν ἀσθενῶν, φρενοβλαβῶν καὶ γηροκομουμένων, χωρὶς νὰ ἐπηρρεασθῆ ἀπὸ τὴν σκέψιν ὅπως γίνεται σήμερον, περὶ τοῦ τι θὰ γίνῃ ὁ ὑπάλληλος ὅστις θὰ δεήσῃ νὰ ἀπομακρυνθῆ τῆς ὑπηρεσίας ἢ οὔτινος ἢ θέσις θὰ καταργηθῆ.

Οὕτω θὰ ἀπομακρυνθῶσι τῆς ὑπηρεσίας οἱ προστατευόμενοι περιττοὶ ἢ κηφῆνες τῶν ὁποίων ἡ παρουσία ὄχι μόνον εἶναι βάρος διὰ τὸν προϋπολογισμὸν ἀλλ' ἀποθαρρύνει καὶ τὸ ἄλ-

λο προσωπικόν τὸ ὁποῖον χάνει οὕτω καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸ καθήκον καὶ τὸ σέβας πρὸς τοὺς προϊσταμένους του.

Ἡ ἴδια Ἐπιτροπὴ *πρέπει νὰ καθορίσῃ τοὺς ὅρους τῆς προσλήψεως δωρεὰν Ἀσθενῶν, Φρενοβλαβῶν καὶ Γηροκομουμένων* διὰ νὰ μὴ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἀνεξελέγκτως αἱ συστατικαὶ ἐπιστολαὶ, ἐπισκεπτήρια καὶ πιστοποιητικά. Διότι πρέπει τὰ Νοσοκομεία μας *νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὸν προορισμὸν των καὶ ὄχι νὰ εἶναι καταφύγια γερόντων οἱ ὁποῖοι ἔχουν τέκνα δυνάμενα νὰ πληρώσουν ἢ νὰ τοὺς κρατήσουν παρ' αὐτοῖς καὶ ἀσθενῶν οἱ ὁποῖοι ἐὰν ἐπήγαιναν εἰς ξένον Νοσοκομεῖον θὰ ἐπλήρωναν ἐξάπαντος.*

ΕΞΕΛΕΓΞΙΣ. Ἡ διαρκὴς ἐξέλεξις εἶνε θεσμὸς τὸν ὁποῖον ἀπεδέχθησαν, ἐφαρμόζουσι καὶ ἀπαιτοῦν ὅλα τὰ σοβαρὰ οικονομικὰ καθιδρύματα καὶ Ἐταιρίαι.

Τὸ νὰ διατείνεται τις ὅτι ἡ ἐξέλεξις εἶναι προσβλητικὴ διότι ἡ θέσις τῶν Ἐφόρων εἶναι τιμητικὴ καὶ ἄμισθος δὲν εἶνε σοβαρὸν. Ἀπεναντίας εἰς τοιαύτας περιστάσεις ὁ θεσμὸς τῆς διαρκούς ἐξελέξεως ἐπιβάλλεται ἀκόμη περισσότερο, διότι οἱ κ. κ. Ἐφοροὶ ἔχουν καὶ τὰς ἀτομικὰς των ἐργασίας καὶ δὲν ἔμποροῦν νὰ κρατοῦν διηλεκτῶς τὴν προσοχὴν των συγκεντρωμένην εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ὑπηρεσίας τῶν Νοσοκομείων μας, *"Ἄλλως τε κάθε σοβαρὸς Κύριος ὁ ὁποῖος θὰ ἐκαλεῖτο νὰ διοικήσῃ ὡς Ἐφορος ἕδρα ὡς τὸ Νοσοκομεῖον μας* μὲ προσωπικὸν 250 περίπου προσώπων καὶ ἐτησίαν διαχείρισιν ἄνω τῶν 400.000 Δ. Τ. *ὄχι μόνον δὲν θὰ ἐθεώρει προσβλητικὸν τὸν θεσμὸν τῆς διαρκούς ἐξελέξεως ἀλλὰ θὰ τὸν ἐδημιουργοῦσε ἐὰν δὲν ὑπῆρχε.*

Ἡ ἐξέλεξις ἡ γενομένη, ἓνα ἢ περισσότερα ἔτη μετὰ τὴν διαχείρισιν ἑνὸς ὑπαλλήλου ἢ ἑνὸς διοικητικοῦ Συμβουλίου δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἔχη πρακτικὰ ἀποτελέσματα καὶ δὲν *χρησιμεύει παρὰ διὰ νὰ σώξῃ τὰ προσχήματα.*

Εἰς τί θὰ ὠφελήσῃ τὸ Ταμεῖον τῶν Νοσοκομείων μας ποῦ ἐμάθαμεν σήμερον ὅτι ἀπὸ 7 ἔτη οἱ ἀριθμοὶ τῶν μηνιαίων καταστάσεων καταναλώσεως ἄρτου καὶ τροφίμων δὲν ἦσαν πραγματικοί; ὅτι ἡ κατανάλωσις τῶν τροφίμων δὲν συμφωνεῖ μὲ τὸ ἐδερματολόγιον, ὅτι ἡ παραλαβὴ τῶν τροφίμων γίνεται ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξελέξεως; ὅτι πολλὰ κτήματα δὲν ἀπέφερον τὸ ἐνοίκιον ποῦ ἔπρεπε καὶ τέλος ὅτι ἀπὸ 3 ἔτη τὸ Κτηματικὸν ζήτημα διεχειρίσθη καταστρεπτικῶς, ὅτι ἐσπαταλήθησαν μεγάλα ποσὰ διὰ τὴν μεταγραφὴν μερικῶν μόνον κτημάτων ἐνῶ τὰ ἄλλα ἔμειναν ἐκτεθειμένα εἰς σοβαροὺς κινδύνους;

Δὲν ἀρκεῖ νὰ καταγγέλλῃ τις τὸ κακὸν ὅπου ἔγινε ἀλλὰ νὰ εὕρῃ τὰ μέσα νὰ τὸ προλάβῃ.

Ἡ ἐξέλεξις διὰ νὰ εἶναι ἀποτελεσματικὴ *πρέπει νὰ εἶνε διαρκὴς καὶ νὰ γίνεται ἀπροόπτως.* Ἀπροόπτος ἐπιθεώρησις παρὰ ἐλεγκτῶν γνωρίζοντων τὰ καθήκοντά των (διότι καὶ ἡ ἐξέλεξις ἀπαιτεῖ εἰδικὰς γνώσεις καὶ πείραν) εἰς τὰς ἀποθήκας ἀρτοποιείου, μαγειρείου, ὑπηρεσίας Ζωοδόχου πηγῆς καὶ Γραφεῖα (Γενικὴ καὶ ἐσωτερικὴ Διεύθυνσις) θὰ φέρῃ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα. *"Ὅταν ὁ ὑπάλληλος γνωρίζῃ ὅτι ἔμπορεῖ τὴν στιγμήν ποῦ δὲν τὸ περιμένει νὰ δεχθῇ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἐλεγκτῶν θὰ εἶναι πολὺ προσεκτικὸς εἰς τὸ καθήκον του ἵνα μὴ χάσῃ τὴν θέσιν του.*

Διὰ τὰς τυχόν καταχρήσεις ἢ ἀμελείας τοῦ προσωπικοῦ ἢ Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ὑποβάλλῃ τὰς ἐκθέσεις τῆς εἰς τὴν Ἐφορίαν ἢ ὁποῖα, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ Κανονισμοῦ, θὰ λαμβάνῃ τὰς ἀπαιτούμενας ἀποφάσεις διὰ τὴν τιμωρίαν τῶν ἐνόχων.

Εἰς τὸ τέλος δὲ τοῦ ἔτους θὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Ἀντιπροσωπείαν τῶν Ἐνοριῶν, μέσον τῶν Ἐφοροεπιτροπῶν, ἔκθεσιν τῆς ἐτησίας διαχειρίσεως τῶν Νοσοκομείων ἐκτὸς ἐὰν ἐπείγουσα ἀνάγκη τῆς ἐπιβάλλῃ, νὰ τὸ κάμῃ καὶ ἐνωρίτερον.

Ἡναγκάσθημεν νὰ προτείνωμεν ταῦτα πάντα ἕνεκεν τῆς ἐλλείψεως ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ. *"Ὁ παλαιὸς τοιοῦτος ὄχι μόνον δὲν ἔχει σήμερον καμμίαν νομικὴν ἀξίαν, ἀλλὰ καὶ δὲν εἶναι συγχρονισμένος πρὸς τὰς σημερινὰς ἀνάγκας ἐπὶ πλέον δὲ παραβιασθεὶς διὰ μεταγενεστέρων ἀποφάσεων τῆς Ἐφορίας ἀντικειμένων πρὸς τὰς διατάξεις του κατερρακώθη καὶ δὲν ἔμπορεῖ φυσικὰ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν διὰ τὰς ὑπολειπομένας διατάξεις του.*

Εἶναι ἀνάγκη ὅπως ὁ νέος Κανονισμὸς ἐκπονηθῇ τὸ ἀργότερον ἐντὸς 3 μηνῶν ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν τῆς Νέας Ἐφορίας καὶ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Γεν. Συνελεύσεως.

Τὸ πρᾶγμα ἴσως θὰ φανῇ δύσκολον εἰς μερικοὺς ἀλλ' εἶναι ἀπλούστατον. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκπόνησιν τοῦ ἐν λόγῳ Κανονισμοῦ, θὰ σταλῇ εἰς σχέδιον εἰς τοὺς Ἀντιπροσώπους τῶν Ἐνοριῶν διὰ νὰ τὸν μελετήσουν καὶ θὰ συνέλθουν μετὰ ἓνα μῆνα εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν ὅπως ἀναγνωσθῇ καὶ ψηφισθῇ κατ' ἄρθρον εἰς δύο ἢ τρεῖς ὥρας.

Ἐργασιμῶν οὕτω τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Νοσοκομείων μας,

1ον) Θὰ παύσῃ ἡ ἀδικαιολόγητος πρόσληψις δωρεὰν ἀσθενῶν καὶ γερόντων.

2ον) Θὰ καταργηθοῦν αἱ περιτταὶ θέσεις.

3ον) Θὰ παύσουν τὰ ἄτοπα ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ παραλαβῆς τροφίμων καὶ διαφόρων εἰδῶν καὶ ἡ σπατάλη εἰς τὰς ὑπηρεσίας καταναλώσεως.

4ον) Θὰ ἐπέλθῃ οἰκονομία τὸ ἐλάχιστον 20 ο)ο ἐπὶ τῶν δαπανῶν, ἢ ὁποῖα πρέπει νὰ διατεθῇ διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ἐνδαιτιότητος τῶν Ἀσθενῶν, Φρενοβλαβῶν καὶ Γηροκομουμένων καὶ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ προσωπικοῦ.

5ον) Θὰ ἐπανέλθῃ ἡ τάξις εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Νοσοκομείων μας καὶ θὰ ἐπανακτῆσουν ταῦτα τὴν παλαιάν των φήμην καὶ αἴγλην.

6ον) Διὰ τῶν ἐτησίων ἐκθέσεων τῆς Ἐφορίας καὶ ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς ἢ Κυρίαρχος Κοινότης θὰ εἶναι πάντοτε ἐνήμερος τῶν ὑποθέσεων καὶ ἐν γένει τῆς διαχειρίσεως τῶν Νοσοκομείων μας καὶ δὲν θὰ εὐρίσκειται πλέον πρὸς τετελεσμένων γεγονότων. Αὐτὸ δὲ θὰ συντελέσῃ ἐπίσης ὅπως παύσῃ καὶ ἡ ἀδιαφορία τοῦ κοινῆς διὰ τὰς ὑποθέσεις τῶν Νοσοκομείων μας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀφίνῃ τοὺς κ. κ. Ἐφόρους νὰ ὑποθέτουν ὅτι εἶναι ἀπόλυτοι ἄρχοντες αὐτῶν.

7ον) *θὰ ἀπλοποιηθῇ κατὰ μέγα μέρος ἡ ἐργασία τοῦ Ἐφόρου* καὶ δὲν θὰ εἶναι ὑποχρεωμένη ἢ Ἐφορία νὰ συνέρχεται ὅπως σήμερον δις τῆς ἐβδομάδος παρὰ μόνον κατὰ δεκαπενθημερίαν ἐκτὸς ἐὰν παρουσιασθῇ ἐπείγουσα ὑπόθεσις· τότε ὅλοι οἱ Ἐφοροὶ θὰ δύνανται νὰ παρευρίσκονται εἰς τὰς συνεδρίας καὶ δὲν θὰ ἀπομένῃ πλέον ἢ διαχείρισις εἰς 4-5 πρόσωπα.

Ἐπίσης ἡ ἀπλοποίησις τῆς ἐργασίας τοῦ Ἐφόρου *θὰ συντελέσῃ ὅπως πολλοὶ ἔγ-*

κριτοι και ικανοι ομογενεις οι οποιοι σημερον αποφευγουν να λαβουν μέρος εις τα της διοικήσεως των Νοσοκομείων μας, λόγω έλλείψεως χρόνου, δεχθούν ευχαρίστως να εργασθούν ως "Εφοροι και θα παύση ούτω το όφφίκιον του Έφορου να κατέχεται μονοπωλιακώς από 5-10 πρόσωπα. Πριν τελειώσωμεν την έκθεσίν μας θεωρούμεν, επιβεβλημένον καθήκον ήμῶν ὅπως κάμωμεν έκκλησιν εις τα φιλανθρωπικά αισθήματα της Σεβαστής Αντιπροσωπείας και των Έφοροεπιτροπῶν της Ρωμαϊκής Κοινοτήτος από τους ὁποίους εξαρτώνται τα Νοσοκομεία μας, δια την ριζικὴν διοργάνωσιν αὐτῶν.

Αξιότιμοι Κύριοι, ὅπως γνωρίζετε ἤδη, δὲν πρόκειται περὶ διαχειρίσεως τῶν υποθέσεων μιᾶς ἀπομεμακρυσμένης μικρᾶς Ένορίας της Αρχιεπισκοπῆς **ἀλλὰ περὶ τοῦ μεγαλύτερου τῶν εὐαγῶν ἡμῶν καθιδρυμάτων.** Σκεφθῆτε ὅτι σημερον, λόγω της κακοδιοικήσεως τῶν κατὰ καιρὸν Έφοριῶν και της ἀδιαφορίας ἡμῶν τὰ Νοσοκομεία μας ὄχι μόνον κινδυνεύουν νὰ χάσουν μέγα μέρος της Κτηματικῆς των περιουσίας ἀλλ' ἔφθασαν και εις κατάστασιν νὰ μὴν ἐκτελοῦν παρὰ ἀτελῶς τὸν προορισμὸν των, ἐνῶ μὲ τὰς σημερινὰς προσόδους των και μὲ καλλιτέραν ὀργάνωσιν και ἐπίβλεψιν θὰ ἐπανεκτούν την παλαιάν των φήμην. **Μὴ λησμονεῖτε ὅτι ἔχετε ἱερὸν καθήκον ὅπως βελτιώσητε τὴν τύχην τῶν πτωχῶν, ἀσθενῶν, φρενοβλαβῶν και γηροκομουμένων οἱ ὁποῖοι εὐρίσκουν ἄσυλον εις τὰ Νοσοκομεία μας.**

Μὴν ἀρκεσθεῖτε νὰ ἐκλέγετε νέαν Έφορίαν και, βασιζόμενοι εις τὴν Έξελεγκτικὴν Έπιτροπὴν, νὰ παύετε δια 2-3 ἔτη, μέχρι τῶν Νέων Έκλογῶν, νὰ ἐνδιαφέρεσθε δια τὸ Καθίδρυμα τοῦτο της Φιλανθρωπίας. **Τί ἡμπορεῖ νὰ πράξη ἡ Έξελεγκτικὴ Έπιτροπὴ ἄνευ Κανονισμοῦ, ὅταν ἀρνεῖται μιὰ Έφορία νὰ υποβληθῆ εις ἐξέλεξιν ; (ὅπως συνέβη εις ἡμᾶς).**

Καθορίσατε ὡς πρόγραμμα εις τὴν Έφορίαν, τὴν ριζικὴν διοργάνωσιν ὅλων τῶν **Υπηρεσιῶν τῶν Νοσοκομείων μας και τὴν ἐκπόνησιν Κανονισμοῦ καθορίζοντος τὰ καθήκοντα της Έφορίας καθὼς και τὰ καθήκοντα τῶν ὑπ' αὐτὴν διαφόρων Υπηρεσιῶν τῶν Νοσοκομείων μας.** Ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις δὲν μᾶς ἠρνήθη ποτὲ τὴν ἀδειαν της συναθροίσεως τῶν Αντιπροσώπων εις Γενικὴν Συνέλευσιν ἢ διεξαγωγῆς ἐκλογῶν. Κατὰ συνέπειαν ἔχετε, ὅλα τὰ νόμιμα μέσα δια νὰ ἐπιβάλετε εις τὴν ἐκλεγησομένην Έφορίαν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος ἡμῶν.

Ἄλλως, ἐὰν ἀφήσετε νὰ παραταθῆ αὐτὴ ἡ κατάστασις θὰ ἐκλέξετε ἴσως ὡς Έφόρους Κυρίου πρώτης τάξεως, ἐκ τῶν ὁποίων μερικοὶ μὲ ἄλλο σύστημα ἐργασίας θὰ ἔκαμαν θαύματα, ἀλλ' οἵτινες μὴ γνωρίζοντες ^{τα καθήκοντα και δικαιώματα} αὐτῶν, ἄλλοι μὲν θ' ἀπασχολοῦνται μὲ τὸ βάψιμο τοῦ Έθ. Χανίου, και ἄλλοι μὲ τὸν καλλωπισμὸν τοῦ Ἁγιάσματος της Ζωοδόχου Πηγῆς ἐξοδεύοντες ἐν ἀνάγκῃ και ἐξ ἰδίων, θὰ τὰ βλέπετε και θὰ εἴσθε ὑπερήφανοι δια τὴν ἐκλογὴν σας, θὰ μανθάνετε ὅμως μετὰ δύο ἔτη, **ὅταν εἶναι ἀργὰ πλέον δια νὰ ἀντιδράσετε πρακτικῶς,** ὅτι τὸ Κτηματικὸν ζήτημα διεχειρίσθη καταστρεπτικῶς, ὅτι πολλὰ χρήματα ἐξοδεύθησαν ἀσκοπῶς, ὅτι μέγα μέρος της Κτηματικῆς περιουσίας τῶν Νοσοκομείων μας κινδυνεύει, και ὅτι ἡ Γενικὴ κατάστασις τῶν Νοσοκομείων μας δὲν εἶναι καθόλου καλὴ.

Τότε φυσικὰ θὰ ἀρχίσουν πάλιν νέαι συζητήσεις και ἀντεγκλήσεις εις τὰ διάφορα

κέντρα και ἀργότερον ἐν τῷ Τύπῳ και ἡ μὲν Έφορία, δια τῶν φίλων αὐτῆς θὰ παρουσιάσῃ ὅλα ρόδινα οἱ δὲ γνωρίζοντες τὰ πράγματα θὰ διατείνονται τὸ ἐναντίον. Ἐλλείψει ἐκθέσεως της Έξελεγκτικῆς Έπιτροπῆς, θὰ προσπαθήσετε νὰ καταποισθῆτε, ἐντὸς τοιοῦτου κυκεῶνος ἀντιλήψεων και κρίσεων, χωρὶς νὰ τὸ κατορθώσετε και θὰ ζητήσετε λύσιν και διέξοδον ἐν τῇ διεξαγωγῇ νέων ἐκλογῶν.

Θὰ προσέλθετε εις τὰς Κάλπας **μὴ γνωρίζοντες ποῖοι εἶνε οἱ ὑπεύθυνοι,**—διότι οἱ ἐπιτήδειοι κατορθώνουν νὰ ἐπιπλέουν,—θὰ ἐκλέξετε νέαν Έφορίαν, **θα ἐπαναλάβετε πολλάκις τὸ ἴδιον πείραμα** ἕως ὅτου τὰ νοσοκομεία μας καταστήσουν κάθε ἄλλο, παρὰ τοιαῦτα **και εἶναι πλέον ἀργὰ δια τὴν διοργάνωσιν και διάσωσιν αὐτῶν.**

Διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς και ὑπολήψεως

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΔΥΤΙΝΟΣ ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ Β. ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ

Τῇ 10^ῃ Σεπτεμβρίου 1929
 Καὶ τὸν
 Παναγιώτης

ΕΓΓΡΑΦΑ ΣΥΝΗΜΜΕΝΑ

Ἀριθμὸς 1.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Συμβόλαιον μεταξὺ τῆς Ἐφορίας τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ
καὶ τοῦ δικηγόρου Μεχμέτ Ναήλ βέη,
ὑπὸ ἡμερομηνίαν 30 Μαρτίου 1926

Μεταξὺ τοῦ κ. Λέοντος Καζανόβα, ἐνεργούντος διὰ λογαριασμὸν τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Μεχμέτ Ναήλ βέη, Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Μονοπωλείου τῶν καπνῶν ἀφ' ἑτέρου, συνεφωνήθησαν τὰ ἀκόλουθα:

1ον) Ὁ κ. Λ. Καζανόβας δηλοῖ καὶ ὁμολογεῖ, ὅτι ἀνέθεσε εἰς τὸν διαληφθέντα δικηγόρον Μεχμέτ Ναήλ βέην τὴν ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ ἀρμοδίων Κυβερνητικῶν τμημάτων ἐνέργειαν, **διὰ τὴν διὰ διοικητικῆς ὁδοῦ ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐγκαταλελειμμένων Περιουσιῶν Ἐπιτροπῆς τῶν Κτημάτων τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ, τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ πρὸ 13 ἐτῶν, ἤτοι κατὰ τὸ 1329, εἰς τὸ Κτηματολόγιον ὑποβληθέντι καταλόγῳ, ἅτινα καίπερ ἐδηλώθησαν ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ὑπὸ χρονολ. 1328 περὶ νομικῶν προσώπων ἐκδοθέντος νόμου εἰς τὸ Κτηματολόγιον καὶ συνεπῶς ἀνήκουσιν εἰς τὰ Νοσοκομεία Βαλουκλῆ οὐχ' ἤττον ἢ ἐπὶ τῶν Ἐγκαταλελειμμένων Περιουσιῶν Ἐπιτροπῇ προβαίνει εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν, καθόσον εἰσὶν ἐγγεγραμμένα ταῦτα εἰκονικῶς ἐπ' ὀνόματι διαφόρων προσώπων.**

2ον) Ὁ Μεχμέτ Ναήλ βέης μεταβαίνει εἰς Ἀγκυραν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν, ἵνα προβῇ εἰς τὰ ἀπαιτούμενα διοικητικῆς φύσεως διαβήματα, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν λήψιν διαταγῶν, ἵνα μὴ ἐπεμβαίῃ τοῦ λοιποῦ ἢ ἐπὶ τῶν Ἐγκαταλελειμμένων Περιουσιῶν Ἐπιτροπῇ καὶ προβαίῃ εἰς τὴν κατάσχεσιν τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ ἀναφερομένων κτημάτων, ἀναγνωριζομένων τούτων ὡς ιδιοκτησίας τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ, καὶ οὕτως καταλόγου ὁ Μεχμέτ Ναήλ βέης δηλοῖ ὅτι ἔλαβεν ἀντίγραφον ἐκ τοῦ γραφείου τῶν εἰρημένων Νοσοκομείων.

3ον) Ὁ κ. Καζανόβας ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν διὰ λ)σμὸν τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ, ἵνα μετρήσῃ τῷ Μεχμέτ Ναήλ βέη 4 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ὡς ἄνω κτημάτων, ἐν ἣ περιπτώσει τὰ διαβήματα αὐτοῦ ἤθελον στεφθῆ ὑπὸ ἐπιτυχίας, ἤτοι ὅταν τὰ Νοσοκομεία Βαλουκλῆ ἀρχίσωσιν νὰ νέμονται κατὰ βούλησιν καὶ ἐλευθέρως τὰς προσόδους τῶν κτημάτων τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐγκαταλελειμμένων Περιουσιῶν ἀποξενουμένης τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπεμβάσεως καὶ κατασχέσεως αὐτῶν.

4ον) Τὰ Νοσοκομεία Βαλουκλῆ ἐδέχθησαν ἵνα μετρήσωσιν εἰς τὸν Ναήλ βέη Λ. Τ. 700 ἐναντι ὀδοπορικῶν καὶ λοιπῶν αὐτοῦ ἐξόδων συμψηφισθησομένης εἰς τὴν ἐκ 4 ο)ο ὡς ἄνω παρασχεθησομένην αὐτῷ ἀμοιβήν.

5ον) Ἐν ἀπότυχίᾳ τῶν ἐνεργειῶν αὐτοῦ ὁ Μεχμέτ Ναήλ βέης δὲν ὑποχρεοῦται μὲν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ Νοσοκομεία Βαλουκλῆ τὰς καταβληθείσας αὐτῷ 700 Λ. Τ., ἀλλὰ καὶ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα οὐδ' ὀβολὸν νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτῶν ὑφ' οἰανδήποτε ἀφορμήν.

6ον) Ἐν ἡ περιπτώσει ἡ Κυβέρνησις ἐξαιροῦσα κτήματα τινὰ ἤθελεν ἀναγνωρίσει τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ ἐπὶ τῶν ὑπολειπομένων τοιούτων ὁ Μεχμέτ Ναήλ βέης δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ἵνα ζητήσῃ ἀμοιβὴν τινὰ ἐκ τῶν ἐξαιρηθέντων κτημάτων.

7ον) Τὰ ἐν τῷ 3ῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενα 4 ο)ο **ἀναβιβάζονται**, κοινῇ συναινέσει, εἰς 5 ο)ο καὶ ἐκ τούτων τὰ 3 ο)ο θέλουσι μετρηθῆ εἰς τὸν Μεχμέτ Ναήλ βέην **ἅμα τῇ λήψει ἐξ Ἀγκύρας διαταγῆς, πρὸς τὴν Νομαρχίαν ἢ πρὸς τὴν Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν εἴτε πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐγκαταλελειμένων Περιουσιῶν Ἐπιτροπὴν, πρὸς ἀπαλλαγὴν καὶ πρὸς μὴ ἐπέμβασιν ἀπὸ μέρους τῆς τελευταίας εἰς τὴν κατάσχεσιν τῶν κτημάτων**, τὰ δὲ 2 ο)ο ἅμα ὡς ἠθέλεν ἀρχίσει ἢ ἐπ' ὀνόματι τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ ἐγγραφῆ τῶν κτημάτων τούτων.

8ον) Ὁ τρόπος τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἀξίας τῶν κτημάτων εἶναι ὁ ἑξῆς :

Τὸ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καθορισθὲν ἀκαθάριστον εἰσόδημα, ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν θάσιν τοῦ καθορισμοῦ τῶν φόρων (θεργιά), συμφώνως πρὸς τὸ Κυβερνητικὸν σύστημα θὰ πολλαπλασιασθῆ ἐπὶ 100 καὶ θὰ διαιρεθῆ διὰ τοῦ 6, τὸ δὲ πηλίκον θὰ πολλαπλασιασθῆ ἐπὶ 4 καὶ τὸ γινόμενον θ' ἀποτελέσῃ τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ καταβληθῆ τῷ Ναήλ βέην ἢ ἐκ 5 ο)ο ἀμοιβή. Διὰ τὰ ἐν τῷ καταλόγῳ ἀναφερόμενα κτήματα ὑπ' ἀρ. 2, 3, 4, 7, 9, 12, 95, 96, 109, 145 καὶ 153 δὲν θὰ πληρωθῆ ἀμοιβή καθόσον ταῦτα ἐπωλήθησαν εἰς τρίτους. Ἐπίσης δὲν θὰ πληρωθῆ αὐτῷ ἀμοιβή διὰ τὰ κτήματα, ἅτινα εἰσὶν ἤδη ἐγγεγραμμένα ἐπ' ὀνόματι τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ καὶ περιλαμβάνονται ἐν τῷ διαληφθέντι καταλόγῳ.

Ἐν Κων]πολεὶ τῇ 30 Μαρτίου 1926

(Ἵπογρ.) ΜΕΧΜΕΤ ΝΑΗΛ

(Ἵπογρ.) Λ. ΚΑΖΑΝΟΒΑΣ

Ἄριθμὸς 2.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τοῦ μεταξὺ τῆς Ἐφορίας τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ καὶ τοῦ δικηγόρου Μεχμέτ Ναήλ βέη ὑπὸ ἡμερομ. 30 Μαρτίου 1926 Συμβολαίου

Ἐν ἡ περιπτώσει πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν κτημάτων τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ ἀποφάσεως αἱ μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος διαπραγματεύσεις ἠθέλον λήξῃ εἰς τὸ συμπέρασμα τῆς ἄρσεως τῆς κατασχέσεως, εἴτε τῆς ἐπ' ὀνόματι τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ ἐγγραφῆς τῶν κτημάτων αὐτῶν, τὸ ὑπὸ Χρονολ. 30 Μαρτίου ε. ἔ. **συμβόλαιον καθίσταται ἄκυρον** καὶ συνεπῶς ὁ Ναήλ βέης δὲν θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσῃ οὔτε τὴν ἐκ 2 ο)ο οὔτε τὴν ἐκ 3 ο)ο ἐκ τῆς μετ' αὐτοῦ συμφωνίας ὀριζομένην ἀμοιβήν.

Σημειωτέον ὅμως ὅτι αἱ εἰς τὸν Ναήλ βέην εἰς τρεῖς δόσεις **παρασχεθεῖσαι 1,500 Λ. Τ.** δὲν θὰ ἐπιστραφῶσιν ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ταμεῖον τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ.

Ἐν ἡ περιπτώσει ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν κτημάτων ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ἢ ἡ ἐγγραφῆ αὐτῶν ἐπ' ὀνόματι τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ ἠθέλον ἐξαρτηθῆ ἐκ τῆς προφορικῆς ἢ ἐγγράφου δηλώσεως τῶν διαφόρων προσώπων, ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων εἰσὶν εἰκονικῶς ἐγγεγραμμένα τὰ κτήματα ταῦτα, ἡ Ἐφορία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ἵνα προβῆ εἰς τὰς ἀπαιτουμένας πρὸς τοῦτο ἐνεργείας. Ἐν περιπτώσει ὅμως καθ' ἣν ἐκ τῆς μὴ ἐγκαίρου λήψεως τῆς συγκαταθέσεως ἐνὸς ἐκάστου ἐκ τῶν ἀνωτέρω προσώπων ἀναβληθῆ ἢ ἀποπεράτωσις τοῦ ζητήματος, ἠθέλον δ' ἐν τῷ μεταξὺ λυθῆ εὐνοϊκῶς διὰ τὰ κτήματα τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ αἱ Τουρκοελληνικαὶ διαπραγματεύσεις ὁ Ναήλ Βέης ἔχει τὸ δικαίωμα εἰσπράξεως τῆς ὀρισθείσης αὐτῷ ἀμοιβῆς.

Ἐν Κων]πόλει τῇ 22 Μαΐου 1926

(Ἵπογρ.) ΜΕΧΜΕΤ ΝΑΗΛ

Ἀριθμὸς 3.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΓΕΔΗ ΚΟΥΛΕ

Ἐντολὴ ὑπ' ἀριθ. 3161 τῆς 25 Ἰουλίου 1926
 τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν
 πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Ἐγκαταλελειμμένων Περιουσιῶν
 Σταμποῦλ

Ἐπειδὴ ὁ περὶ ἀποκτήσεως δικαιώματος ἰδιοκτησίας ἀκινήτων τῶν Νομικῶν προσώπων ὑπὸ ἡμερ. 16 Ἀπριλίου 1328 Νόμος ἀναφέρει τὰ ἑξῆς :

Τὰ κτήματα τὰ ἐγγεγραμμένα εἰκονικῶς ἐπ' ὀνόματι τρίτων καὶ τὰ ἀνήκοντα εἰς τὰ εὐαγγὴ καθιδρύματα τὰ εὐρισκόμενα ἐντὸς τῶν Πόλεων καὶ Κωμοπόλεων ὀφείλουν τὰ ἐνδιαφερόμενα καθιδρύματα ἐντὸς 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ νόμου, ἀπευθυνόμενα εἰς τὸ κτηματολόγιον νὰ τὰ ἐγγράψωσιν ἐπ' ὀνόματι τῶν εὐαγγῶν καθιδρυμάτων, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει πᾶσα δι-εκδικησις κτημάτων ἐκ μέρους εὐαγγῶν καθιδρυμάτων δὲν θέλει γίνῃ εἰσακουστή, ἐπειδὴ δὲ ἐκ τοῦ ὑπὸ ἡμερ. 29 Μαΐου 1926 τεσκερὲ τοῦ κτηματολογίου Κων]πόλεως **καταφαίνεται ὅτι τὰ Νοσοκομεῖα τοῦ Γεδῆ-Κουλε, ἐμπροθέσμως ἀπετάθησαν διὰ νὰ ἐγγράψωσι τὰ εἰς αὐτὰ ἀνήκοντα κτήματα ἐπ' ὀνόματι τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλή** καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν ὑπῆρχον νόμοι περὶ ἐγκαταλελειμμένων περιουσιῶν καὶ ἐπομέ-νως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι ὑποκρύπτεται σκοπὸς φυγαδεύσεως τῶν ἐν λόγῳ κτημάτων, **διὰ ταῦτα ἢ μεταβίβασις τῶν ἐν λόγῳ κτημάτων ἐπ' ὀνόματι τοῦ Νοσοκομείου εἶναι ἀπαραίτητος καὶ ἐπιβεβλημένη.**

Ἀφ' ἑτέρου δὲ ὡς δῆλον γίνεται ἐκ τοῦ τεσκερὲ ὑμῶν, τὰ ἄτομα ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποί-ων εἶναι ἐγγεγραμμένα τὰ κτήματα ταῦτα μέχρι σήμερον δὲν ἐξηκριβώθη εἰς εἶναι φυγάδες ἢ ὄχι καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν κατεσχέθησαν εἰσέτι καὶ ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης—κατάσχεσις, ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ὑπὸ χρονολογίαν 15 Ἀπριλίου 1339 Νόμου δὲν ἐπιτρέπεται, διὰ ταῦτα πάντα, **δηλοῦται ὑμῖν ὅτι πᾶσα ἐπέμβασις καὶ κατάσχεσις θὰ εἶναι παράνομος.**

25 Ἰουλίου 1926

Ἐπεται ἡ ὑπογραφή

Ἀριθμὸς 4

Γνωμοδότησις Α'. Νομικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου
 παρὰ τῶν κ. κ. Σ. Καραγιάν, Α. Βουτσίνου, Π. Σκαρπαθιώτου
 Γ. Νικολαΐδου, Χρ. Θωμαΐδου καὶ Α. Μόσχου

Καθ' ἃ ἐξάγεται ἐκ τοῦ περιεχομένου τοῦ ὑπὸ χρον. 30 Μαρτίου 1926 μεταξὺ τῆς Ἐφορίας τῶν ἐν Ἑπταπυργεῖῳ Νοσοκομείων Βαλουκλή καὶ τοῦ δικηγόρου Ναήλ θέη συναφθέν-τος Συμβολαίου ἐπειδὴ ἀφ' ἑνὸς ἐζητήθη μὲν ἐντὸς τῆς ὀρισμένης προθεσμίας, ἢ συνωδὰ τοῦ ὑπὸ χρ. 14 Φεβρ. 1328 νόμου ἐπ' ὀνόματι τῶν Νοσοκομείων ὡς ἠθικοῦ προσώπου μεταγραφῆ τῶν ἀνέκαθεν ἐπ' ὀνόματι ἀτόμων εἰκονικῶς ἐγγεγραμμένων «ἀκαρᾶτων» αὐτοῦ, ἀλλὰ μέχρι σήμερον δὲν ἐγένετο ἢ ἐν λόγῳ μεταγραφῆ ὑπὸ τοῦ «Τεφτερχανά» καὶ ἐπειδὴ ἀφ' ἑτέρου ἢ Διευθ. τῶν Ἐγκαταλελειμμένων Περιουσιῶν προφασίζομένη τὴν ἀπουσίαν τινῶν ἐκ ἀτόμων ἐφ' ὧν εἶναι εἰκονικῶς ἐγγεγραμμένα τὰ κτήματα τῶν Νοσοκομείων, κατέσχε τὰ ἐν λόγῳ κτήματα ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ὑπὸ 15 Ἀπρ. 1339 Νόμου καὶ ἤρξατο εἰσπράττουσα τὰ ἐνοί-κια αὐτῶν, ὡς ἐκ τούτου ὁ Ναήλ θέης ἀναλαμβάνει διὰ τοῦ παρόντος Συμβολαίου : 1ον) νὰ προκαλέσῃ διαταγὴν ἐκ μέρους τοῦ ἀρμοδίου τμήματος πρὸς τὴν Νομαρχίαν Κων]πόλεως ἢ πρὸς τὸ Τεφτερδαρλίκη ἢ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Ἐγκαταλελειμμένων Περιουσιῶν περὶ παρεμποδίσεως τῆς εἰς τὰ ρηθέντα ἀκαρᾶτα γενομένης ἀναμίξεως ἐναντι ἀμοιβῆς 3 ο)ο καὶ 2ον) νὰ διενεργήσῃ παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ τμήματι τὴν μεταγραφὴν τῶν ρηθέντων κτημάτων ἐναντι ἀμοιβῆς 2 ο)ο.

Ἐπειδὴ ὁμοῦ ἐν τῇ Ἐφορίᾳ ἐγεννήθησαν ἐσχάτως ἐνδοιασμοὶ περὶ τοῦ ἂν ὁ Ναήλ θέης ἀπέκτησε δικαίωμα ἐπὶ τῶν 3 ο)ο τῶν συμπεφώνημένων ἀπέναντι τῆς πρώτης ὑπ' αὐτοῦ ἀναληφθείσης υποχρεώσεως καὶ ἐπειδὴ ἐδηλώθη εἰς ἕκαστον ἐξ ἡμῶν γραπτῶς, ὅτι ἐδέη-ησεν ἵνα ζητηθῇ ἢ γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ νομομαθῶν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, διὰ ταῦτα οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι ὑποβάλλομεν τὸ πόρισμα τῆς μελέτης τοῦ ζητήματος τῆς γενομένης ἐπισταμένης, **ἐν τρισὶ συνεδριάσειν.**

Ὁ ὑπὸ τοῦ Νοσοκομείου ἐπιδιωκόμενος ἀρχικὸς σκοπὸς καὶ τὸ ἀρχικὸν καθήκον, τοῦ ὁποίου τὴν ἐκτέλεσιν ἀνέλαβεν ὁ Ναήλ θέης, τυγχάνει ἢ ἐπίτευξις τῆς τελείας παρεμποδίσεως τῶν παρανόμων ἀναμίξεων καὶ τῆς ἀνευ ἐμποδίου καὶ κατὰ βούλησιν ἐλευθέρας διαχειρίσεως τῶν ὡς εἴρηται Κτημάτων. Διότι ἢ ἐπίτευξις τοῦ ἀρχικοῦ τούτου σκοποῦ ἐξαρτᾶται κυρίως ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Κυβερνήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς κυριότητος τῶν Νοσοκομείων ἐπὶ τῶν ρηθέντων κτημάτων καὶ ἀφ' ἑνὸς τῆς βελτιώσεως τῆς παρούσης καταστά-σεως ἢ τοῦ ἐμπράκτου παρεμποδίσεως τῶν γενομένων ἀναμίξεων καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς ἐξασφα-λίσεως τοῦ μέλλοντος, τῆς πραγματοποιήσεως δηλονότι τοῦ «μουαμελέ» τῆς μεταγραφῆς. Καίτοι ἐν τῷ 3ῳ ἄρθρῳ τοῦ Συμβολαίου γενικῶς ἐδηλώθη ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν παρεμποδισθῇ ἢ ἀνάμιξις καὶ τὸ Νοσοκομεῖον ἀρχίσῃ νὰ διαχειρίζεται τὰ κτήματα καὶ ἀκαρᾶτα αὐτοῦ, κατὰ τὸ δοκοῦν καὶ ἀκωλύτως νὰ δοθῇ τῷ Ναήλ θέη τὸ ποσὸν τῶν 4 ο)ο, οὐχ ἤττον ἐν τῷ 7 ἄρ-θρῳ τὸ καθήκον τοῦ ρηθέντος Κυρίου καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ἀμοιβῆς δικαίωμα, σαφῶς ἐχωρίσθησαν

εις δύο μέρη : 1ον) μέρος είναι ή άρσις τής γενομένης αναμίξεως και 2ον) ή εκτέλεσις και συμπλήρωσις του «μουαμελέ» τής μεταγραφής.

Όσον άφορᾷ τὸ σημεῖον ἂν ὁ Ναήλ βέης ἐκ τῶν δύο τούτων ὑποχρεώσεων ἐξετέλεσε τὴν πρώτην καθ' ὄλοκληρίαν καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἀπέκτησε τὸ δικαίωμα τῶν 3 ο)ο κατὰ τὰ συμπεφωνημένα, ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδρίας τῆς ἡμετέρας ἐπιτροπῆς τινὲς ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ἐδήλωσαν ὅτι μετὰ τὴν 6 Αὐγ. 1341 ἀνάμιξις τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐγκαταλελειμμένων Κτημάτων ἦτο παράνομος καὶ ὅτι σύμφωνα τῇ δημοσιευθῆσῃ ἀποφάσει, καθ' ἣν δὲν ἐπετρέπετο ἡ κατάσχεσις κτημάτων Ἑλληνωνύπηκῶν μετὰ τὴν 10ην Μαΐου 1926, ἡ ἀνάγκη τῆς ἄρσεως ἀναμίξεως εἰς τὰ ἀκαράτια τὰ ἀνήκοντα μὲν εἰς τὰ Νοσοκομεῖα, ἐγγεγραμμένα δὲ εἰκονικῶς, ἤδη ἐβεβαιώθη καὶ ἀπεφασίσθη καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ Ναήλ Βέης οὐδένα κόπον κατέβαλε διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀλλ' ὅτι ἔσχεν ἀποτελέσματα ἤδη παραχθέντα ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐκ μέρους τοῦ ἐνεργείας, ὡς ἐκ τούτου πρὸς διεξαγωγὴν τῶν συζητήσεων ἐν πλήρει τάξει καὶ κανονικότητι, διηρέσαμεν τοὺς προμνησθέντας «καραρναμέδες» καὶ ἀνταλλάξαντες σκέψεις ἐπὶ τοῦ σημείου ἂν ὁ Ναήλ βέης, συνωδὰ τῷ 3 καὶ τῷ 7 ἄρθρῳ ἐξετέλεσε τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀναληφθεῖσαν ὑποχρέωσιν περὶ παρεμποδίσεως, ἀπεφασίσσαμεν παμψηφεί νὰ ἐκφέρωμεν γνώμην ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ ἐνεκρίναμεν ἵνα ἐὰν αἱ ψῆφοι εἶνε καταφατικαί, ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, νὰ προβῶμεν εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ δευτέρου σημείου δηλ. εἰς τὸ ὅτι ἂν ἡ δημοσίευσίς τῶν δύο τούτων καραρναμέδων ἀποτελεῖ ἐμπόδιον ἢ οὐ εἰς τὸ 3 ο)ο δικαίωμα τοῦ Ναήλ βέης.

Δηφθέντων ὑπ' ὄψιν :

1ον) Ὅτι ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐν τῇ γνωμοδοτήσει αὐτοῦ ὑπὸ ἡμ. 27 Μαΐου 1926, ἀπεφάνθη ὅτι ὁ μουαμελὲς τῆς μεταγραφῆς ἐπιβάλλεται, δηλ. ἀνεγνώριζε τὸ δικαίωμα κυριότητος τῶν Νοσοκομείων ἐπὶ τῶν ἀκαρατίων τῶν ἀναφερομένων ἐν τοῖς καταλόγοις τοῖς ὑποβληθέντοις ὑπὸ τῆς Ἐφορίας αὐτῶν.

2ον) Ὅτι ἐν τῷ ἀπὸ 27 Μαΐου 1926 τεσκερὲ τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ἐθν. Κτημάτων ἀναφέρεται ὅτι συμφωνεῖ αὕτη πρὸς τὴν γνώμην τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου καὶ τοιοῦτοτρόπως παραδέχεται καὶ ἐπικυροῖ τὸ ἐπὶ τῶν κτημάτων τούτων δικαίωμα τῶν Νοσοκομείων καὶ ἀποφαίνεται ὅτι δέον ἵνα ἀρθῇ ἡ ἐπὶ τῶν κτημάτων τούτων κατοχὴ τῆς Διευθύνσεως τῶν Ἐγκαταλελειμμένων Περιουσιῶν καὶ ἀφεθῶσι ταῦτα τὸ ταχύτερον εἰς τὰ Νοσοκομεῖα.

3ον) Ὅτι ἐν τῷ ἐπισήμῳ ἐγγράφῳ ὑπὸ χρονολογίαν 25 Ἰουλίου 1926, τῷ σταλέντι πρὸς τὴν ἐν Κων)πόλει Διεύθυνσιν τῶν Ἐγκαταλελειμμένων Περιουσιῶν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπείας τῶν Οἰκονομικῶν, τῆς ἀνωτάτης ἀρχῆς καὶ μόνης ἀρμοδίας περὶ τοῦ ζητήματος, παραδέχεται καὶ ἐπιβεβαιοῖ τὴν ὡς ἄνω γνώμην τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου, ἀποφαίνεται ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῶν Ἐγκαταλελειμμένων Περιουσιῶν ἀνάμιξις εἰς τὰ Κτήματα τῶν Νοσοκομείων ἀντίκειται πρὸς τὸν Νόμον, ὅτι ἐπιβάλλεται κατὰ νόμον ἡ ἐκτέλεσις τῆς μεταγραφῆς καὶ ἀναγνωρίζει τὸ δικαίωμα τῆς κυριότητος τῶν Νοσοκομείων.

4ον) Ὅτι ἐν τῷ τεσκερὲ, τῷ σταλέντι ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῶν Ἐγκαταλελειμ-

μένων Περιουσιῶν πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Νοσοκομείων, δηλοῦται ὅτι : «τῆς Ἐπιτροπείας τῶν Οἰκονομικῶν δι' ὑψηλοῦ τακτορίου, ὑπὸ χρονολογ. 25 Ἰουλίου 1926 δηλωσάσης, ὅτι δέον νὰ ἀρθῇ ἡ ἐκ μέρους τῆς Διευθύνσεως ἡμῶν γενομένη ἀνάμιξις εἰς τὰ εἰκονικῶς ἐγγεγραμμένα κτήματα τῶν Νοσοκομείων, κοινοποιεῖται ὑμῖν, ὅτι δὲν θὰ γίνηται τοῦ λοιποῦ τοιαύτη ἀνάμιξις» καὶ ὅτι συνεπῶς λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Κεντρικὴ Κυβέρνησις ἀνεγνώρισε τὸ δικαίωμα τῆς κυριότητος τῶν Νοσοκομείων καὶ ὅτι ἡ Διεύθυνσις τῶν Ἐγκαταλελειμμένων Περιουσιῶν ἐδήλωσεν ἐπισήμως, ὅτι δὲν θὰ ἀναμιχθῇ, ἀποφαινόμεθα ὅτι ὁ Ναήλ βέης συμφώνως τῷ 3ῳ καὶ 7ῳ ἄρθρῳ τοῦ Συμβολαίου, ἐπέτυχε τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πρώτου μέρους τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀναληφθείσης ὑποχρεώσεως, μετὰ μόνης τῆς διαφορᾶς ὅτι ἐπειδὴ ἡ ἐκ τοῦ δικαιώματος τῆς κυριότητος ὠφέλεια ὡς καὶ πρότερον, τῶν Νοσοκομείων ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀνακλήσεως τῆς ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῶν Ἐγκαταλελειμμένων Περιουσιῶν προηγουμένως εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς δοθείσης διαταγῆς καὶ ἐκ τῆς ἐγγράφου δηλώσεως, ἐκ μέρους τῆς ρηθείσης Διευθύνσεως πρὸς τοὺς ἐν λόγῳ ἐνοικιαστὰς ὅτι ἀφείλουσιν εἰς τὸ ἐξῆς νὰ καταβάλλωσιν τὰ ἐνοίκια τῶν Κτημάτων τῶν Νοσοκομείων ὡς καὶ πρότερον εἰς τὴν Ἐφορίαν καίτοι δὲν ὑπάρχει σχετικὴ διασάφισις ἐν τῷ συμβολαίῳ καὶ περὶ τῆς τελευταίας ὑποχρεώσεως τοῦ Ναήλ βέης, οὐχ ἦττον ἐπειδὴ καὶ τὸ σημεῖον τοῦτο εἶναι τὸ οὐσιωδέστερον τῶν ὡς ἄνω ἄρθρων τοῦ Συμβολαίου, ἦτοι τοῦ 3ου καὶ 7ου, διὰ ταῦτα ὁ Ναήλ βέης ἀπέκτησε δικαίωμα ἐπὶ τῶν 3 ο)ο ὑπὸ τὸν ὄρον ἵνα ἐκτελεσθῇ ἐκ μέρους του καὶ ὁ τελευταῖος οὗτος μουαμελὲς.

Ἄς ἔλθωμεν εἰς τὸ 2ον σημεῖον :

1ον) Ὁ πρῶτος ἐκ τῶν ὡς ἄνω ρηθέντων καραρναμέδων ἀφορᾷ ἀποκλειστικῶς τοὺς ἰδιοκτήτας ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων εἶναι ἐγγεγραμμένα Κτήματα ἐν τῷ Τεφερ-χανὰ καὶ δὲν δύναται νὰ συμπεριλάβῃ τοὺς κατόχους κτημάτων διατελούντων ὑπὸ τὴν κυριότητα Ἰδρυμάτων, οἷα τὰ Νοσοκομεῖα καὶ εἰκονικῶς ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν ἐγγεγραμμένων. Δηλ. ὑποθετέον ὅτι τὰ Νοσοκομεῖα ἀνεφέρθησαν ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ὡς ἄνω καραρναμέ εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Ἐγκαταλελειμμένων Περιουσιῶν καὶ ἐζήτησαν τὴν παρεμπόδισιν τῆς ἀναμίξεως. Εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας ὅτι θὰ δηλωθῇ ἐκ μέρους αὐτῆς εἰς τὴν ρηθεῖσαν Ἐφορίαν, ὅτι δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τοιοῦτον τι, ἐφ' ὅσον δὲν γίνεται ἡ μεταγραφὴ.

2ον) Ἐπειδὴ δὲν ἐλύθη εἰσέτι ὀριστικῶς τὸ ζήτημα (ἐταμπλι) τὸ ἀφορὸν μέρος Ρωμηῶν Τούρκων ὑπηκόων, ὡς ἐκ τούτου φυσικῶ τῷ λόγῳ ἡ Διεύθυνσις αὕτη θὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἡ ἀνάμιξις δὲν θὰ ἀρθῇ, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξακριβωθῇ ὅτι τινὰ ἐκ τῶν προσώπων, ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων εἶναι ἐγγεγραμμένα κτήματα τοῦ Νοσοκομείου, εἶναι «ἐταμπλι» ἢ οὐ. Ἡ δημοσίευσίς τοῦ καραρναμέ δὲν ἐμποδίζει τοῦτο.

3ον) Ἡ διαταγὴ περὶ Ἑλλήνων ὑπηκόων ἀφορᾷ ἀποκλειστικῶς τὰ κτήματα τὰ κατασχεθέντα μετὰ τὸν Μάιον τοῦ τρέχοντος ἔτους καὶ ἐπομένως δὲν δύναται παραδείγματος χάριν νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὴν Ρωσικὴν Τράπεζαν ἡ ὁποία κατεσχέθη κατὰ Φεβρουάριον ἐ. ἔ. Κατὰ συνέπειαν ἡ Ἐφορία δὲν δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν παρεμπόδισιν ἀναμίξεως ἐπὶ τῆς ρηθείσης Τραπεζῆς βασιζομένην εἰς τὴν ἀναληφθεῖσαν διαταγὴν.

Συνελόντι εἰπεῖν ἂν παραδεχθῶμεν τὰς ὑπερβολὰς τοῦ Ναήλ βέη, λέγοντες ὅτι ὁ Νομικὸς Σύμβουλος, ἡ Διεύθυνσις τῶν Ἑθν. Κτημάτων καὶ ἡ Ἐπιτροπεία τῶν Οἰκονομικῶν ἀνεγνώρισαν πάνυ δικαίως τὴν κυριότητα τῶν Νοσοκομείων ἐπὶ τῶν Κτημάτων τοῦ Καταλόγου, ἡ Ἐπιτροπεία τῶν Οἰκονομικῶν ἀπεφάσισε τὴν παρεμπόδισιν τῆς ἀναμίξεως καὶ συνωδῶ τῆ ἀποφάσει ταύτῃ καὶ ἡ Διεύθυνσις τῶν Ἐγκαταλειμμένων Περιουσιῶν ἐδήλωσεν ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θὰ ἀναμιχθῇ καὶ οὕτω ἐτέθη τέρμα εἰς τὰς ἐνστάσεις περὶ τῆς ἀποφάσεως ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἰκονικὰ πρόσωπα τὴν ἀπουσίαν αὐτῶν, τὸ «ἐταμπλι» καὶ τὰ τοιαῦτα. Τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἀποτέλεσμα ἐπετεύχθη οὐχὶ διὰ τοῦ Τααλιμαναμὲ καὶ τῶν διαταγῶν ἀλλὰ χάρις εἰς τὰς φροντίδας καὶ προσπαθείας τοῦ Ναήλ βέη, ἐν τούτοις ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ κύριος σκοπὸς εἶναι καὶ ἡ ἐν τῷ μέλλοντι παρεμπόδισις ἀναμίξεως εἰς τὰ ρηθέντα ἀκαράτια καὶ ὅτι τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς μεταγραφῆς, καταλήξαμεν μὲν εἰς τὸ ν' ἀποφανθῶμεν ὅτι τὸ 3 ο]ο δέον νὰ πληρωθῇ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν καὶ τὸν μοναμελὲ τούτου, ἀλλ' ἡ ἀπόφανσις καὶ γνώμη ἡμῶν αὕτη ἀπωθεῖ καθ' ὁλοκληρίαν τὸ σαφὲς κείμενον τοῦ 7ου ἄρθρου ἐνῶ εἶναι γνωστὸν ὅτι αἱ διατάξεις τῶν Συμβολαίων ἔχουσιν ἰσχὺν Νόμου μετὰ τῶν συμβαλλομένων. Ἐνεκα τῶν ἀνωτέρω λόγων καὶ ἐπιχειρημάτων ἡ γνώμη τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἡμῶν, τῆς υπογραψάσης τὴν γνωμοδότησιν ταύτην συναψίζεται ὡς ἐξῆς :

Ἐὰν αἱ Διευθύνσεις τῶν Ἐγκαταλειμμένων Περιουσιῶν καὶ τῶν Ἑθν. Κτημάτων δηλώσωσιν εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς ὅτι ὀφείλουσιν οὕτοι, ὡς καὶ πρότερον νὰ πληρώσωσι τὰ ἐνοίκια εἰς τὴν Ἐφορίαν τῶν Νοσοκομείων, τότε συμφώνως τῷ Νόμῳ καὶ τῷ Συμβολαίῳ, ἡ ἀμοιβὴ 3 ο]ο δέον νὰ δοθῇ τῷ Ναήλ βέη.

Οἱ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς κ. κ. Χρ. Θωμαΐδης καὶ Α. Μόσχος ἔχοντες ἀντίθετον γνώμην ἐδήλωσαν ὅτι θὰ υποβάλωσι τὴν γνώμην των ἰδιαίτερος ἡτιολογημένην.

2 Σεπτεμβρίου 1926.

ΣΤΕΦΑΝ ΚΑΡΑΓΙΑΝ

Α. ΒΟΥΤΣΙΝΟ

Π. ΣΚΑΡΠΑΘΙΩΤΗΣ

Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Ἄριθμὸς 5.

Γνωμοδότησις πρώην νομικοῦ συμβούλου τῶν Νοσοκομείων κ. Σ. Βαλλιᾶ ὑποβληθεῖσα εἰς τὴν πρώην Ἐφορίαν τῇ 30 Σεπτ. 1926 πρὸ τῆς καταφυγῆς τοῦ Ναήλ βέη εἰς τὰ Δικαστήρια

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Ἐφορίαν τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ

Κύριοι,

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 25 Μαρτίου ἀπόφασιν τῆς Γενικῆς Συνεδρίας τῆς σεβαστῆς Ἐφορίας τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ καὶ εἰς τὰς διαφόρους φάσεις τὰς ὁποίας ἐλάβε τὸ γνωστὸν ζήτημα τῶν Κτημάτων τοῦ Νοσοκομείου ἐθεώρησα καθήκον μου νὰ υποβάλω ἡμῖν τὰ ἐξῆς.

Τὸ οὐσιῶδες καὶ σοβαρὸν ζήτημα περὶ τοῦ ὁποίου ἔχει νὰ ἀσχοληθῇ ἡ Σεβαστὴ Ἐφορία φρονῶ ὅτι εἶναι νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς Ὑπουργικῆς ἐντολῆς διὰ νὰ κανονίσῃ ἀπαξ διὰ παντὸς τὴν μεγάλην κτηματικὴν περιουσίαν τοῦ Νοσοκομείου ἣτις εὐρίσκεται ἐγγεγραμμένη ἐπ' ὀνόματι διαφόρων προσώπων καὶ ὡς ἐκ τούτου τὰ ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν κτήματα ἐκάστοτε διατρέχουν τὸν κίνδυνον τὸν ὁποῖον διέτρεξαν μέχρι σήμερον καὶ ὅχι μόνον τοῦτο ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ προδῇ μὲ τὰς σημερινὰς συνθήκας τῶν κληρονόμων τῶν διαφόρων τούτων προσώπων διασπαρμένων εἰς διάφορα μέρη τοῦ κόσμου ὑπὸ ποίας παραστάσεις θὰ εὐρεθῶσιν ἀργώτερον.

Φρονῶ ὅτι ἡ διαρκὴς αὕτη ἀναβολὴ καὶ ἡ μὴ ἔγκαιρος σκέψις περὶ ἀμέσους διακανονίσεως τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος τῆς κτηματικῆς περιουσίας τοῦ Νοσοκομείου Βαλουκλῆ θὰ εἶναι παράληψις ἡ ὁποία θὰ φέρῃ ἐπὶ τῶν χειριζομένων τὴν κτηματικὴν περιουσίαν μεγάλην εὐθύνην.

Ἡ σημερινὴ κατάστασις δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἀκολουθήσωμεν τὸ ἴδιον σύστημα καὶ τὸν ἴδιον τρόπον τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν κτημάτων μας ἔχοντες ταῦτα ἐγγεγραμμένα ἐπ' ὀνόματι τρίτων. Κατόπιν τῶσων νόμων μὴ ἐπιτρεπόντων τὴν ἐπικαρπίαν ἀκινήτων ἐγγεγραμμένων εἰκονικῶς εἰς διάφορα πρόσωπα καὶ κατόπιν τῶσων δυσκολιῶν καὶ ἀπωλειῶν ἐπελθουσῶν ἐκ τοῦ συστήματος τούτου φρονῶ ὅτι οἱ ὑπευθύνως διαχειριζόμενοι τὴν Νοσοκομειακὴν ταύτην περιουσίαν ἐπιβάλλεται ἵνα συμφώνως τῷ νόμῳ καὶ τῇ Ὑπουργικῇ ἐντολῇ ἐξασφαλίσουν τὰ κτήματα ταῦτα ἐγγράφοντες αὐτὰ ἐπ' ὀνόματι τοῦ πραγματικοῦ ἰδιοκτῆτου ἧτοι τοῦ Νοσοκομείου. Οὐδέποτε ἐπιτρέπεται εἰς τὸν διαχειριστὴν ξένης περιουσίας νὰ ἔχῃ τὴν γνώμην ὅτι θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν περιουσίαν ταύτην μὲ τὸ μέχρι σήμερον ἐφαρμοσθὲν σύστημα τῆς εἰκονικότητος διότι ἡ γνώμη αὕτη θὰ εἶναι ἀτομικὴ, ἐνῶ ἡ νομικὴ γνώμη εἶναι ὅπως ἄλλοῖα μὴ ἐπιτρέπουσα τὰς εἰκονικότητος, προβαίνων δὲ ὁ διαχειριστὴς ξένης περιουσίας εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὑπαγορευθέντα μέτρα ἀπαλλάσσεται πάσης εὐθύνης δι' ὅλας τὰς συνεπείας τοῦ μέλλοντος, ἐνῶ ἀκολουθῶν τὸ ἄλλο σύστημα τῆς εἰκονικότητος ἀναλαμβάνει πλήρη τὴν εὐθύνην τῶν ἐνδεχομένων τοῦ μέλλοντος πολὺ δὲ περισσότερον κατόπιν τῶν ὅσα ἐδοκίμασε.

Ἐὰν μόνη ἡ σκέψις τοῦ ὅτι κατόπιν τῆς μεταγραφῆς θὰ πληρῶνῃ δέκα τοῖς χιλίοις μουακατὰ κάμει τὴν Σεβαστὴν Ἐφορίαν νὰ διατίσῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς μεταγραφῆς, γεν-

Συνελόντι εἰπεῖν ἂν παραδεχθῶμεν τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ναήλ βέη, λέγοντες ὅτι ὁ Νομικὸς Σύμβουλος, ἢ Διεύθυνσις τῶν Ἐθν. Κτημάτων καὶ ἡ Ἐπιτροπεία τῶν Οἰκονομικῶν ἀνεγνώρισαν πάνυ δικαίως τὴν κυριότητα τῶν Νοσοκομείων ἐπὶ τῶν Κτημάτων τοῦ Καταλόγου, ἢ Ἐπιτροπεία τῶν Οἰκονομικῶν ἀπεφάσισε τὴν παρεμπόδισιν τῆς ἀναμίξεως καὶ συνωδῶ τῇ ἀποφάσει ταύτῃ καὶ ἡ Διεύθυνσις τῶν Ἐγκαταλελειμμένων Περιουσιῶν ἐδήλωσεν ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θὰ ἀναμιχθῇ καὶ οὕτω ἐτέθη τέρμα εἰς τὰς ἐνστάσεις περὶ τῆς ἀποφάσεως ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἰκονικὰ πρόσωπα τὴν ἀπουσίαν αὐτῶν, τὸ «ἐταμπλι» καὶ τὰ τοιαῦτα. Τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἀποτέλεσμα ἐπετεύχθη οὐχὶ διὰ τοῦ Τααλιμαναμὲ καὶ τῶν διαταγῶν ἀλλὰ χάρις εἰς τὰς φροντίδας καὶ προσπαθείας τοῦ Ναήλ βέη, ἐν τούτοις ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ κύριος σκοπὸς εἶναι καὶ ἡ ἐν τῷ μέλλοντι παρεμπόδισις ἀναμίξεως εἰς τὰ ρηθέντα ἀκαράτια καὶ ὅτι τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς μεταγραφῆς, καταλήξαμεν μὲν εἰς τὸ ν' ἀποφανθῶμεν ὅτι τὸ 3 ο]ο δέον νὰ πληρωθῇ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν καὶ τὸν μοναμελὲ τούτου, ἀλλ' ἡ ἀπόφανσις καὶ γνώμη ἡμῶν αὕτη ἀπωθεῖ καθ' ὁλοκληρίαν τὸ σαφὲς κείμενον τοῦ 7ου ἄρθρου ἐνῶ εἶναι γνωστὸν ὅτι αἱ διατάξεις τῶν Συμβολαίων ἔχουσιν ἰσχὺν Νόμου μετὰ τῶν συμβαλλομένων. Ἐνεκα τῶν ἀνωτέρω λόγων καὶ ἐπιχειρημάτων ἢ γνώμη τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἡμῶν, τῆς ὑπογραφῆσιν τὴν γνωμοδότησιν ταύτην συνοψίζεται ὡς ἐξῆς :

Ἐὰν αἱ Διευθύνσεις τῶν Ἐγκαταλελειμμένων Περιουσιῶν καὶ τῶν Ἐθν. Κτημάτων δηλώσωσιν εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς ὅτι ὀφείλουσιν οὕτοι, ὡς καὶ πρότερον νὰ πληρώσωσι τὰ ἐνοίκια εἰς τὴν Ἐφορίαν τῶν Νοσοκομείων, τότε συμφώνως τῷ Νόμῳ καὶ τῷ Συμβολαίῳ, ἢ ἀμοιβῇ 3 ο]ο δέον νὰ δοθῇ τῷ Ναήλ βέη.

Οἱ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς κ. κ. Χρ. Θωμαΐδης καὶ Α. Μόσχος ἔχοντες ἀντίθετον γνώμην ἐδήλωσαν ὅτι θὰ ὑποβάλωσι τὴν γνώμην των ἰδιαιτέρως ἠτιολογημένην.

2 Σεπτεμβρίου 1926.

ΣΤΕΦΑΝ ΚΑΡΑΓΙΑΝ

Α. ΒΟΥΤΣΙΝΟ

Π. ΣΚΑΡΠΑΘΙΩΤΗΣ

Γ. ΝΙΚΟΛΑ-Γ. ΔΗΣ

Ἄριθμὸς 5.

Γνωμοδότησις πρώην νομικοῦ συμβούλου τῶν Νοσοκομείων κ. Σ. Βαλλιᾶ ὑποβληθεῖσα εἰς τὴν πρώην Ἐφορίαν τῇ 30 Σεπτ. 1926 πρὸ τῆς καταφυγῆς τοῦ Ναήλ βέη εἰς τὰ Δικαστήρια

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Ἐφορίαν τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ

Κύριοι,

Ἄναφερόμενος εἰς τὴν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 25 Μαρτίου ἀπόφασιν τῆς Γενικῆς Συνεδρίας τῆς σεβαστῆς Ἐφορίας τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ καὶ εἰς τὰς διαφόρους φάσεις τὰς ὁποίας ἔλαβε τὸ γνωστὸν ζήτημα τῶν Κτημάτων τοῦ Νοσοκομείου ἐθεώρησα καθήκον μου νὰ ὑποβάλω ἡμῖν τὰ ἐξῆς.

Τὸ οὐσιῶδες καὶ σοβαρὸν ζήτημα περὶ τοῦ ὁποίου ἔχει νὰ ἀσχοληθῇ ἡ Σεβαστὴ Ἐφορία φρονῶ ὅτι εἶναι νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς Ὑπουργικῆς ἐντολῆς διὰ νὰ κανονίσῃ ἅπαξ διὰ παντὸς τὴν μεγάλην κτηματικὴν περιουσίαν τοῦ Νοσοκομείου ἥτις εὐρίσκεται ἐγγεγραμμένη ἐπ' ὀνόματι διαφόρων προσώπων καὶ ὡς ἐκ τούτου τὰ ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν κτήματα ἐκάστοτε διατρέχουν τὸν κίνδυνον τὸν ὅποιον διέτρεξαν μέχρι σήμερον καὶ ὄχι μόνον τοῦτο ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ προῖδῃ μὲ τὰς σημερινὰς συνθήκας τῶν κληρονόμων τῶν διαφόρων τούτων προσώπων διεσπαρμένων εἰς διάφορα μέρη τοῦ κόσμου ὑπὸ ποίας παραστάσεις θὰ εὐρεθῶσιν ἀργότερον.

Φρονῶ ὅτι ἡ διαρκὴς αὕτη ἀναβολὴ καὶ ἡ μὴ ἔγκαιρος σκέψις περὶ ἀμέσου διακανονίσεως τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος τῆς κτηματικῆς περιουσίας τοῦ Νοσοκομείου Βαλουκλῆ θὰ εἶναι παράληψις ἢ ὁποία θὰ φέρῃ ἐπὶ τῶν χειριζομένων τὴν κτηματικὴν περιουσίαν μεγάλην εὐθύνην.

Ἡ σημερινὴ κατάστασις δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἀκολουθήσωμεν τὸ ἴδιον σύστημα καὶ τὸν ἴδιον τρόπον τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν κτημάτων μας ἔχοντες ταῦτα ἐγγεγραμμένα ἐπ' ὀνόματι τρίτων. Κατόπιν τῶσων νόμων μὴ ἐπιτρεπόντων τὴν ἐπικαρπίαν ἀκινήτων ἐγγεγραμμένων εἰκονικῶς εἰς διάφορα πρόσωπα καὶ κατόπιν τῶσων δυσκολιῶν καὶ ἀπωλειῶν ἐπελθουσῶν ἐκ τοῦ συστήματος τούτου φρονῶ ὅτι οἱ ὑπευθύνως διαχειριζόμενοι τὴν Νοσοκομειακὴν ταύτην περιουσίαν ἐπιβάλλεται ἵνα συμφώνως τῷ νόμῳ καὶ τῇ Ὑπουργικῇ ἐντολῇ ἐξασφαλίσουν τὰ κτήματα ταῦτα ἐγγράφοντες αὐτὰ ἐπ' ὀνόματι τοῦ πραγματικοῦ ἰδιοκτῆτου ἥτοι τοῦ Νοσοκομείου. Οὐδέποτε ἐπιτρέπεται εἰς τὸν διαχειριστὴν ξένης περιουσίας νὰ ἔχῃ τὴν γνώμην ὅτι θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν περιουσίαν ταύτην μὲ τὸ μέχρι σήμερον ἐφαρμοσθὲν σύστημα τῆς εἰκονικότητος διότι ἡ γνώμη αὕτη θὰ εἶναι ἀτομικὴ, ἐνῶ ἡ νομικὴ γνώμη εἶναι ὅπως ἀλλοῖα μὴ ἐπιτρέπουσα τὰς εἰκονικότητας, προβαίνων δὲ ὁ διαχειριστὴς ξένης περιουσίας εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὑπαγορευθέντα μέτρα ἀπαλλάσσεται πάσης εὐθύνης δι' ὅλας τὰς συνεπείας τοῦ μέλλοντος, ἐνῶ ἀκολουθῶν τὸ ἄλλο σύστημα τῆς εἰκονικότητος ἀναλαμβάνει πλήρη τὴν εὐθύνην τῶν ἐνδεχομένων τοῦ μέλλοντος πολὺ δὲ περισσότερον κατόπιν τῶν ὅσα ἐδοκίμασε.

Ἐὰν μόνη ἡ σκέψις τοῦ ὅτι κατόπιν τῆς μεταγραφῆς θὰ πληρώνη δέκα τοῖς χιλίοις μουακατὰ κάμει τὴν Σεβαστὴν Ἐφορίαν νὰ διστάσῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς μεταγραφῆς, γεν-

νάται τὸ ἐρώτημα : Ἄραγε διὰ τὸν διαχειριζόμενον ξένην περιουσίαν καὶ δὴ ὀρφανικὴν ἐπιτρέπεται λόγῳ οἰκονομίας νὰ θέσῃ εἰς κίνδυνον διαχειριζομένην περιουσίαν ; Φρονῶ ὅτι ἡ ἀπάντησις θὰ εἶναι ἀρνητικὴ δ. λ. δ. δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν διαχειριζόμενον τοιαύτην περιουσίαν νὰ διατάσῃ οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν λόγῳ τῆς πληρωμῆς τοῦ μουκατά. Ἐὰν ἡ σκέψις τῆς διακανόνισεως τοῦ ζητήματος τῆς ἀμοιβῆς τοῦ Ναήλ θέη ἀναβάλλῃ τὴν διακανόνισιν τοῦ ζητήματος τῶν ἐν λόγῳ κτημάτων, τοῦτο κατ' ἐμὲ εἶναι ἕλως δευτερεύον καὶ δύναται εὐκόλως νὰ κανονισθῇ ὡς ἄλλοτε κατὰ τὰς διαφόρους συνεδριάσεις σας ἀνέπτυξα καὶ καθὼς ἐκ τῶν συνεντεύξεων τὰς ὁποίας μέλη τῆς Ἐφορίας ἔλαβον τελευταίως δῆλον ἔγινεν ὅτι ὁ Κύριος οὗτος εἶναι ἐνδοτικὸς εἰς τὰς ἀπαιτήσεις του ἐὰν δὲ κατόπιν τῶν συστάσεων μου ἀπ' ἀρχῆς ἐγένετο τοῦτο, τὸ ζήτημα θὰ ἦτο κανονισμένον.

Κάμω ἔκκλησιν εἰς τὰ φιλόφρονα αἰσθήματα τῆς Σεβαστῆς Ἐφορίας ὅπως μελετήσῃ τὰ ὡς ἄνω ἐκτεθέντα καὶ θέουσα κατὰ μέρος διαφόρους εἰσηγήσεις ἔξωθεν γενομένας καὶ περιπλεξάσας τὴν ὑπόθεσιν οὕτως ὥστε νὰ παραμεληθῇ τὸ ζωτικὸν καὶ φλέγον ζήτημα τῆς διευθετήσεως τῆς κτηματικῆς περιουσίας τοῦ Νοσοκομείου διὰ τῆς συζητήσεως τοῦ ἕλως ἐπουσιώδους ζητήματος τῆς ἀμοιβῆς τοῦ Ναήλ θέη, ἀποφασίσῃ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ διατυπώσεων διὰ τὴν ὀριστικὴν μεταγραφὴν (τασσίχη-Καίτ) τῶν κτημάτων ἐπ' ὀνόματι τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλή.

Τῆ 30 Σεπτεμβρίου 1926

Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος Σ. ΒΑΛΛΙΑΣ

Ἄριθμὸς 6

Τεσκερὲς ὑπ' ἀριθμ. 4736 καὶ ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου 1926
τοῦ Ἐπιτελείου τῶν Οἰκονομικῶν
πρὸς τὸ Τεφερδαράτον Σταμποῦλ

Ἀπάντησις εἰς τὸν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 9 Σεπτεμβρίου 1926 καὶ ὑπ' ἀριθμὸν 1391|22389 τεσκερὲ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἐμλάκη-Μιλλιέ.

Ὡς καὶ ἐπανειλημμένως ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν ἐπειδὴ οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐν καιρῷ ἀπετάθησαν λέγοντες, ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ Ἄλ. Φωτιάδου, ἐπὶ τοῦ διαληφθέντος Χανίου (Ρωσικὴ Τράπεζα) εἶναι εἰκονικὸν καὶ ἐζήτησαν τὴν μεταγραφὴν αὐτοῦ «τασσίχη-Καίτ» διὰ ταῦτα δέον ὅπως διεκπεραιωθῶν τελείως αἱ νόμιμοι περὶ τούτου διατυπώσεις καὶ **ἐὰν ἀπουσιάζει ὁ προρηθεὶς Ἄλ. Φωτιάδης**, τὸν ὁποῖον σεις παρουσιάζεσθε ὡς Ἕλληνα ὑπήκοον, **εἶναι δυνατόν νὰ δοθῇ τὸ τακρίριον διὰ πληρεξουσίου** καὶ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ τασσίχη-Καίτ, αἴροντες τὴν χεῖρα σας δέον ὅπως τὸ παραδώσῃτε εἰς τὸν πραγματικὸν ἰδιοκτήτην. (Εἰς τὸ Νοσοκομεῖον). Ἐπειδὴ ὅλα ταῦτα ἀναφέρονται εἰς τὴν γνωμοδοτήσιν τοῦ Νομ. Συμβούλου, συμφώνως τῇ γνωμοδοτήσιν ταύτῃ—νὰ προβῆτε εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Τασσίχη-Καίτ.

Ἐπιτελεῖται ἡ ὑπογραφή

Ἄριθμός 7

Γνωμοδότησις τοῦ πρώην Νομικοῦ Συμβούλου Σ. Βαλλιᾶ
ὑποβληθεῖσα τῇ 16 Μαρτίου 1927 εἰς τὴν πρώην Ἐφορίαν

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Ἐφορίαν τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ.

Κύριοι,

Τὰ ἐπ' ὀνόματι τρίτων ἐγγεγραμμένα κτήματα τῶν Νοσοκομείων ἐπιβάλλεται ὅπως ἐγγραφῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Νοσοκομείου διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους: 1ον) Ὁ περὶ παροχῆς δικαιοῦματος ἰδιοκτησίας ἀκινήτων εἰς τὰ εὐαγγῆ καθιδρύματα νόμος ὑπὸ ἡμ. 28 Φεβρουαρίου 1328 ρητῶς ἀπαγορεύει τὴν εἰκονικὴν ἐγγραφὴν τῶν εἰς αὐτὰ ἀνικόντων κτημάτων. Ἐπειδὴ δὲ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὡς ἄνω νόμου δὲν ἐδίδετο τὸ δικαίωμα ἰδιοκτησίας εἰς ἠθικὰ πρόσωπα καὶ συνεπῶς ταῦτα τὰς ἰδιοκτησίας τῶν ἐνέγραφον ἀναγκαστικῶς ἐπ' ὀνόματι τρίτων, ὁ ὡς ἄνω νόμος διὰ τὴν διευκολύνη τὴν ἐγγραφὴν τῶν τοιούτων κτημάτων ἐπ' ὀνόματι τῶν εὐαγγῶν καθιδρυμάτων ἔταξε ἐξάμηνον προθεσίαν ὅπως οἱ ἐνδιαφερόμενοι διενεργήσουν τὰς δεούσας διατυπώσεις τῆς μεταγραφῆς μετὰ δικαίωμα πληρωμῆς 4 000 ἀντὶ 165 000 ὡς γίνεται εἰς τὰς συνήθεις πωλῆσεις.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο καὶ τὰ ἡμέτερα καταστήματα ἐμπροθέσμως ὑπέβαλον μὲν τὸν σχετικὸν κατάλογον τῶν κτημάτων αὐτῶν εἰς τὸ Κτηματολόγιον οὐχ ἦττον ὅμως καίτοι παρήλθον ἔκτοτε 14 ἔτη καὶ 16 ἡμέραι μέχρι σήμερον δὲν προσέβημεν εἰς τὴν ἐν λόγῳ μεταγραφὴν τῶν κτημάτων μας ἀλλὰ καὶ δὲν ἐπαύσαμεν νὰ ἐπικαλούμεθα τὸν κατάλογον τοῦτον δόξαις αἱ περιστάσεις μᾶς ἐξηνάγκαζον ὅπως ἐπεκαλέσθημεν καὶ ἐστηρίχθημεν εἰς αὐτὸν ὡς ἄγκυραν σωτηρίας κατὰ τὴν παρούσαν κατάστασιν. Ἐὰν ὅμως σήμερον δὲν ἐπωφεληθῶμεν τῆς παρούσης εὐκαιρίας, δὲν προδῶμεν εἰς ἐνέργειαν τῶν θεόντων πρὸς μεταγραφὴν τῶν κτημάτων τούτων κατὰ τὸ ὑπόλοιπον χρονικὸν διάστημα τῶν μηνῶν καὶ ἀφήσωμεν νὰ συμπληρωθῶσιν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου 15 ἔτη παραγραφομένου τοῦ δικαιοῦματος τῆς χρήσεως μεταγραφῆς (τασχήχη-καίτ) τοῦ ὑπὸ τοῦ Νόμου παρεχομένου θὰ ἀπολέσωμεν πλέον τὸ δικαίωμα τῆς χρήσεως τοῦ καταλόγου τούτου.

2ον) Ὡς εἶναι γνωστὸν ἡ Κυβέρνησις διοργάνωσεν εἰς ὅλας τὰς περιφερείας ἐπιτροπὰς «καδάστρου» πρὸς νέαν καταγραφὴν τῶν κτημάτων καὶ ἀνταλλαγὴν τῶν παλαιῶν τίτλων διὰ νέων συνεδευομένων μετὰ χάρτας καὶ ὑπογεγραμμένα δηλωτικὰ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν γειτόνων αὐτῶν. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν διατυπώσεων τούτων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως δὲν θὰ δύναται οὐδεὶς πλέον ἐπικαλούμενος καταλόγους, ἢ προβάλλων ἄλλας ἀξιώσεις νὰ ἐπικαλεσθῆ τὸ δικαίωμα τῆς χρήσεως τοῦ «τασχήχη-καίτ». Σημειωτέον ὅτι ἀπὸ καιροῦ προσκαλούμεθα διὰ διάφορα κτήματά μας ἐν Σταμποῦλ ἀπὸ τὰς ἐπιτροπὰς τοῦ Καδάστρου ὅπως παρουσιάσωμεν τοὺς τίτλους μας ὑπογράφοντες τὰ σχετικὰ δηλωτικὰ εὐρισκόμεθα εἰς ἀμηχανίαν καὶ ἄλλοτε ἐπικαλούμεθα τὸν σχετικὸν ὑποβληθέντα κατάλογόν μας, ἄλλοτε δὲ δὲν γνωρίζομεν τί νὰ ἀπαντήσωμεν. Ἡ κατάστασις αὕτη βεβαίως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διαιωνισθῆ, ἐπανειλημμένως αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται μᾶς στέλλουν ἰχμπαρνεμέδες διὰ νὰ τεθῶμεν ἐν τάξει δηλοῦντες ἡμῖν ὅτι ἐν ἐναντίῳ περιπτώσει τὰ κτήματα ταῦτα θὰ ἐγγραφῶσιν ἐπ' ὀνό-

ματι τοῦ δημοσίου (ἔρα ἰχπαρναμέ περὶ κτήματος Ζινδὰν Καποῦ ἐγγεγραμμένου ἐπ' ὀνόματι Εὐαγγελινῆς Μάγκου). Διὰ τοὺς ἐκτεθέντας ἄνω δύο λόγους παρελθούσης τῆς Πιμῆνου προθεσμίας τὰ Νοσοκομεία δὲν θὰ δυνηθῶσιν πλέον νὰ στηριχθῶσιν εἰς τὸν ὑποβληθέντα ἐν λόγῳ κατάλογον καὶ θὰ χάσωσι τὸ δικαίωμα τῆς χρήσεως τοῦ τασχήχη-καίτ, ἦτοι μετὰ 4 000.

3ον) Τὸ σύστημα τοῦτο τῆς εἰκονικότητος ἐφημερόσθη μέχρι σήμερον ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι ὁ νόμος δὲν ἐπέτρεπε τὴν ἐγγραφὴν εἰς ἠθικὰ πρόσωπα καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰ πρόσωπα ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων ἦσαν ἐγγεγραμμένα τὰ ἐν λόγῳ κτήματα εὐρίσκοντο πάντοτε ἐνταῦθα. Μετὰ τὸν πόλεμον ὅμως διεσπάρησαν εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ κόσμου καὶ ἀργότερον δὲν γνωρίζομεν εἰς ποίαν οικονομικὴν κατάστασιν θὰ εὐρεθῶσιν οἱ κληρονόμοι αὐτῶν. Ἐνας ἐκ τῶν λόγων διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ἐγένετο ἡ ἐγγραφὴ ἐγκαίρως ἐπ' ὀνόματι τῶν Νοσοκομείων ἦτο διὰ νὰ ἀποφύγωμεν νὰ πληρώνωμεν 10 000 μουκατὰ ἀντὶ τῶν 2.500 000 ἕπερ πληρώνουν τὰ ἄτομα. Δὲν φρονῶ ὅτι προσήλθε κέρδος τι ἐκ τούτου εἰς τὰ Νοσοκομεία.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐκτὸς τοῦ κινδύνου τῆς εἰκονικότητος πόσα ἐξοδεύθησαν διὰ μεταγραφὰς λόγῳ θανάτου, ἐπ' ὀνόματι τῶν κληρονόμων; Πόσα ἐξοδεύθησαν εἰς διαφόρους ἐποχὰς λόγῳ ἐπεμβάσεως ἄλλοτε μὲν τοῦ Ἐθνακίου ἄλλοτε δὲ ἐκ μέρους ἄλλων Κυβερνητικῶν τμημάτων;

Ἐνα πρόχειρον παράδειγμα :

Χθὲς ἐτέθησαν εἰς πλειστηριασμὸν τὰ καταστήματα Σίγγερ ἐν Σουλτὰν Χαμάμ παρὰ τοῦ Ἐθνακίου. Πληροφορηθέντες τοῦτο μετέβημεν εἰς τὸ Ἐθνακίον παρουσιάζοντες ἐγγραφα τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου δηλοῦντα ὅτι ἡ μακαρίτις Σοφία Νεγρεπόντη, ἐπ' ὀνόματι τῆς ὁποίας ἦσαν ἐγγεγραμμένα τὰ κτήματα ταῦτα, ἀποθανοῦσα ἀφήκε κληρονόμους τέσσαρα τέκνα καὶ δὲν ἀπεβίωσεν ἄκληρος, προσεπιδηλοῦντες ὅτι τὰ κτήματα ταῦτα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ γνωστοῦ καταλόγου ἀνήκουν εἰς τὰ Νοσοκομεία. Εἰς ἀπάντησιν μᾶς ἐδηλώθη ὅτι οὔτε κατάλογον γνωρίζουσι ἀλλ' οὔτε τέκνα τῆς Νεγρεπόντη καὶ ὅτι ἡ γενομένη ἔρευνα ἀπέδειξεν ὅτι τὰ κτήματα ταῦτα εἶναι ἀδέσποτα (μαχλοῦλ). Θὰ ἀκολουθήσῃ νέα ἀγωγὴ, νέα δικαστικὰ ἐξόδα, νέος δικαστικὸς ἀγὼν διὰ τὸ πενιχρὸν ταμεῖον τοῦ Νοσοκομείου καὶ ὅλα ταῦτα διὰ νὰ κάμῃ ἡ Ἐφορία μίαν οἰκονομίαν 7.500 000 ἐτησίως ἰτζαρέ ἀντὶ τοῦ ὁποίου ἂν ἐξετάσωμεν λεπτομερῶς ἴσως δαπανῶμεν περισσότερα.

Πόσα ἐζημιώσαμεν λόγῳ τῆς τελευταίας κατασχέσεως τῶν ἐνοικίων ;

Πόσα θὰ ἐξοδεύσωμεν διὰ τὴν ἀγωγὴν τοῦ Ναήλ θέη ;

4ον) Δὲν πρέπει νὰ παρίδωμεν τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποίους διατρέχει ἕκαστον κτήμα τοῦ Νοσοκομείου ὃν προσδεδεμένον εἰς τὴν τύχην ἐκείνου ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποίου εἶναι ἐγγεγραμμένον τοῦτο. Οἱ κίνδυνοι οὗτοι εἶναι διάφοροι : Δήμευσις λόγῳ ἀπελάσεως, ὑποχρεωτικὴ πώλησις ἐντὸς 4 ἐτῶν τῶν ἐπ' ὀνόματι φυγάδων ἐγγεγραμμένων κτημάτων, κατάληψις αὐτῶν λόγῳ ἀνταλλαξιμότητος, κατασχέσις λόγῳ χρέους, π. χ. προπέρυσιν κατεσχέθη ἡ Ρωσικὴ Τράπεζα παρὰ τοῦ κ. Χαριτωνίδου λόγῳ ἀγωγῆς, ἣν ἦγειρεν οὗτος κατὰ τοῦ προσώπου, ἐφ' οὗ εἶναι ἐγγεγραμμένον τὸ κτήμα τοῦτο. Ἐχομεν κτήματα τῶν ὁποίων ἀπεβίωσεν ὁ εἰκονικὸς ἰδιοκτήτης, ὅστις ἀφήκε κληρονόμους, οἱ ὁποῖοι ἀπέθανον ἀφήνοντες ἄλλους κληρονόμους. Ἡμεῖς δὲ μέχρι σήμερον δὲν ἔχομεν κάμῃ τὴν μεταβίβασιν τῶν κτημάτων τούτων ἐπ' ὀνόματι τῶν κληρονόμων, λόγῳ διαφόρων κωλυμμάτων.

Διὰ ταῦτα πάντα ἐπιβεβαιῶν τὴν ὑπὸ ἡμερ. 30 Σεπτεμβρίου 1926 ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὑποβλήθεισαν τῇ Ἐφορίᾳ γνωμοδοτήσιν μου φρονῶ ὅτι τὸ οὐσιῶδες καὶ ζῶτικόν ζήτημα περὶ τοῦ ὁποίου ἔχει νὰ ἀσχοληθῇ ἡ Ἐφορία εἶναι νὰ κανονίσῃ ἅπαξ διὰ παντὸς τὴν θέσιν τῆς μεγάλης ταύτης κτηματικῆς περιουσίας τῶν Νοσοκομείων ἣτις εὐρίσκεται ἐγγεγραμμένη ἐπ' ὀνόματι διαφόρων προσώπων καὶ τὰ ὁποία διατρέχουν εἰς τὸ μέλλον τοὺς ἰδίους κινδύνους τοὺς ὁποίους διέτρεξαν μέχρι σήμερον.

Ἄλλωστε οὐδέποτε ἐπιτρέπεται εἰς τὸν διαχειριστὴν ξένης περιουσίας νὰ ἔχη τὴν γνώμην ὅτι θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν περιουσίαν ταύτην μὲ τὸ μέχρι σήμερον ἐφαρμοσθὲν σύστημα τῆς εἰκονικότητος διότι ἡ γνώμη αὕτη θὰ εἶναι ἀτομικὴ, ἐνῶ ἡ νομικὴ γνώμη εἶναι ὅλως ἄλλοια μὴ ἐπιτρέπουσα τὰς εἰκονικότητας προβαίνων δὲ ὁ διαχειριστὴς ξένης περιουσίας εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὑπογορευόμενα μέτρα ἀπαλλάσσεται πάσης εὐθύνης δι' ὅλας τὰς συνεπείας τοῦ μέλλοντος, ἐνῶ ἀκολουθῶν τὸ ἄλλο σύστημα τῆς εἰκονικότητος ἀναλαμβάνει πλήρη τὴν εὐθύνην τῶν ἐνδεχομένων τοῦ μέλλοντος, πολὺ δὲ περισσότερον κατόπιν τῶν ὅσα ἐδοκίμασε.

Τῇ 16ῃ Μαρτίου 1927

Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος
Σ. ΒΑΛΛΙΑΣ

Ἀριθμὸς 8

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΦΟΡΙΑΝ ΤΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ ΒΑΛΟΥΚΛΗ

Προσεκλήθημεν διὰ γνωμοδοτήσιν ἐπὶ τῶν ἐξῆς δύο ζητημάτων :

1ον) Ἐὰν ἡ μεταγραφὴ (τασχίχ-καίτ) τῶν εἰς ὄνομα φυσικῶν προσώπων εἰκονικῶς ἐγγεγραμμένων, ἐν τῇ πραγματικότητι ὅμως εἰς τὰ Νοσοκομεία μας ἀνηκόντων ἀκινήτων, ὑπόκειται εἰς παραγραφὴν ἢ οὐ.

Ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς μελέτης μιᾶς τῶν ἐπισυνημμένων τριῶν αἰτιολογικῶν ἐκθέσεων, δύο ἐξ ἡμῶν εἶναι τῆς γνώμης, ὅτι ὅπως ὅλαι αἱ διαφοραὶ τοιοῦτοτρόπως καὶ αὕτη παραγράφεται, κατὰ τὸν Ἀστικὸν Κώδικα, μετὰ παρέλευσιν (15) δέκα πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταθέσεως τοῦ καταλόγου αὐτῶν εἰς τὸ Κτηματολόγιον, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 16)29 Φεβρουαρίου 328 ἐιδικοῦ Νόμου. Ἐπειδὴ δὲ πλησιάζει νὰ λήξῃ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ὀφείλει ἡ Ἐφορία νὰ προβῇ εἰς τὰς μεταγραφὰς, ἵνα μὴ χάσῃ τὴν μεγάλην διαφορὰν μεταξὺ τῶν ἐξόδων τασχί-ι 6 00]00 καὶ τῶν ἐξόδων πωλήσεως ἢ δωρεᾶς 55 00]00.

Πέντε δ' ἐκ τῶν παρόντων εἶναι τῆς γνώμης, ὅτι δι' οὓς λόγους ἀναφέρεται εἰς τὰς δύο ἄλλας αἰτιολογικὰς ἐκθέσεις αὐτῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔνστασις παραγραφῆς δὲν χωρεῖ, διότι εἰς μὲν τὸν σχετικὸν νόμον τοῦ 1328 δὲν ὑπάρχει εἰδικὴ τις διάταξις περὶ τούτου ὁ δὲ Ἀστικὸς Κώδικξ δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ ζητημάτων φύσεως διοικητικῆς. Ἡ διαφορὰ τοῦ φυσικοῦ καὶ ἠθικοῦ προσώπου ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Κτηματολογίου ἀφ' ἑτέρου, πρὸς μεταγραφὴν, εἶναι ζήτημα διοικητικόν, καθόσον μάλιστα ὁ παλαιὸς ὅσον καὶ ὁ νέος Ἀστικὸς Κώδικξ πραγματεύονται περὶ παραγραφῆς τῶν ἀγωγῶν μεταξὺ ἀστῶν καὶ ἀπαγορεύουν τοὺς δικαστὰς καὶ ὄχι τοὺς διοικητικοὺς ὑπαλλήλους ν' ἀκούσουν πᾶσαν ἀγωγὴν παραγραφείσαν ἤδη. Τὸ θέμα μας εἶναι καθ' ὅλοκληρίαν ἄσχετον μὲ τὰς ἀγωγὰς καὶ τοὺς δικαστὰς! Ὁ δὲ Διευθυντὴς τοῦ Κτηματολογίου ἐλλείψει ἐιδικοῦ Νόμου δὲν δικαιούται νὰ ἐφαρμόζῃ τὸν Ἀστικὸν Κώδικα.

Αὕτη λοιπὸν εἶναι ἡ περὶ παραγραφῆς γνώμη τῆς πλειοψηφίας ἀπὸ ἀπόψεως αὐστηρῶς νομικῆς. Ἐὰν δέ τις ὑπάλληλος τοῦ Κτηματολογίου θελήσῃ ποτὲ νὰ παραβιάσῃ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἀστικοῦ καὶ Πολιτικοῦ Δικαίου, τοῦτο δὲν θὰ εἴπη ὅτι εἶναι καὶ ὀρθόν.

Αἱ κάτωθι σκέψεις θὰ διευκρινίσουν ἔτι περισσότερον τὸ σημεῖον τοῦτο.

2ον) Ἐρωτώμεθα ἐὰν τὰ κτήματα τῶν Νοσοκομείων πρέπει νὰ ἐξακολουθήσουν, ὡς καὶ πρὶν, νὰ μένουν εἰς ὄνομα τῶν φυσικῶν προσώπων ἢ νὰ μεταβιβασθῶσι κατ' εὐθείαν πλέον εἰς ὄνομα τοῦ ἠθικοῦ προσώπου αὐτῶν;

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης τὰ κτήματα διηρέσαμεν εἰς δύο κατηγορίας.—Τούτων ἡ πρώτη ἀποτελεῖται ἀπὸ ἰδιοκτησίας μικρὰς τε καὶ μεγάλας, ἐγγεγραμμένας εἰς ὄνομα εἴτε **Μαργίας Ἰωακείμ**, Νικολάου καὶ Δημητρίου Χρήστου καὶ ἄλλων παρομοίων, εἴτε φυσικῶν προσώπων, ἀπωλεσάντων ἤδη τὴν πρώτην αὐτῶν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν θέσιν. Ἐπὶ τοῦ ση-

μείου τούτου άνευ πολλών συζητήσεων έμείναμεν παμφηφει σύμφωνοι, **δι ταυτα πρέπει άμέσως να μεταγραφώσιν εις τὸ ὄνομα τοῦ ἠθικοῦ προσώπου.**

Εἰς ταυτα πρέπει να προστεθῶσι καὶ τὰ **κτῆματα τῶν φυγάδων Ρωμηῶν**, οἵτινες ἄλλως τε κατὰ τὸν Νόμον εἶναι ὑποχρεωμένοι να πράξουν τοῦτο.

Ἔς ἔλθωμεν εις τὴν δευτέραν κατηγορίαν.

Τὸ ζήτημα τοῦτο μελετήσαντες ἐπισταμένως καὶ ἀπὸ πολλὰς ἀπόψεις κατελήξαμεν δμοφώνως εις τὸ συμπέρασμα ὅτι εἶναι προτιμώτερον ὥστε **ὅλα ἐν γένει τὰ προσοδοφόρα κτῆματα να μεταγραφώσιν** εις ὄνομα τῶν ἠθικῶν προσώπων ἀντὶ να μείνουν, ὡς καὶ πρὶν, εις ὄνομα τῶν φυσικῶν τοιούτων, διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους.

1ον) Ἐξετάσαντες πρωτίστως τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιτάξεων, ἀπαλλοτριώσεων, ἀνταλλαγῆς, κατασχέσεων διὰ χρέος, ἀπελάσεων ἢ ἐξαφανίσεων εὔρομεν ὅτι καὶ εις τὰς δύο περιπτώσεις διατρέχομεν τοὺς ἰδίους σχεδὸν κινδύνους. Ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦτου μὴ δυνάμενοι να ἐπεκταθῶμεν περισσότερο ἀφίνομεν τὸ περιπλέον εις τὴν εὐθυκρισίαν ὑμῶν.

2ον) Ὁ συνταγματικὸς χάρτης τῆς Τουρκικῆς μας Δημοκρατίας ἀναγνωρίζει καὶ ὑποστηρίζει τὸ δίκαιον τοῦτο τῶν ἠθικῶν προσώπων.

3ον) Ὁ περὶ ἠθικῶν προσώπων Νόμος Φεβρουαρίου 1328, ὁ Ἀστικὸς καὶ Ἐμπορικὸς Κώδικξ τοῦ 1926, σέβονται τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν ἠθικῶν προσώπων.

Τέλος πάντων οὐδεὶς νόμος ὑπάρχει θέτων ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν ἰδιοκτησίαν ταύτην, ἐκτὸς ἀπροόπτων.

4ον) Πρέπει πρὸ παντὸς να γνωρίζῃ ἡ Σεβαστὴ Ἐφορία ὅτι **τὰ ἀντίγραφα** (μουβαζάα σενετλερί), ἐφ' ὧν στηρίζεται μέχρι σήμερον, **οὐδεμίαν ἰσχὺν ἔχουσιν** ἐν περιπτώσει διαφορᾶς καὶ διαδικασίας μεταξὺ τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλή καὶ τῶν φυσικῶν προσώπων, εις ὧν τὰ ὀνόματα εἶναι ἐγγεγραμμένα, ὅτι μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων δύο καὶ ἡμίσεως ἐτῶν, άνευ ἀποχρῶντος λόγου ὁ δικαστὴς δὲν ἀκούει ἀγωγὴν στηριζομένην ἐπὶ ἀντιγράφων.

5ον) Δὲν πρέπει να ἐπαναπαυῶμεθα ἐπὶ τῆς καλῆς πίστεως ὄλων τῶν φυσικῶν προσώπων ἀνεξαιρέτως, διότι οἱ κοινωνικοὶ ὅροι ἀνετράπησαν, αἱ συνθήκαι τοῦ θεοῦ ἠλλαξαν, ἢ πρὸς τὰ θεῖα καὶ ἱερὰ πίσις ἐπαισθητῶς ἠλαττώθη. Ὡς ἐκ τούτου οὐχὶ ὀλίγα ἀπωλέσαμεν εις τὸ παρελθόν, δὲν εἶναι δὲ καὶ μικρὰ ὅσα εἶναι ἐν κινδύνῳ σήμερον. Ἴδου ἐν ἐτι παράδειγμα.

Ἡ κυρία Κ. Κ., εὐπόληπτος καὶ εὐκατάστατος σήμερον, ὡς καὶ πρὶν, ἀρνεῖται να ἐπιστρέψῃ τὰ εις ὄνομα αὐτῆς δύο Κοινοτικά κτῆματα, ἢ δὲ Κοινότης, εις ἣν ἀνήκουν ταυτα, ἀδυνατεὶ να προστρέξῃ εις τὰ Δικαστήρια.

6ον) Πρέπει συνάμα να ἔχωμεν ὑπ' ὄψει, ὅτι ὅσον παρέρχοντα: τὰ ἔτη καὶ ἀπομακρύνονται οἱ πρῶτοι κάτοχοι τόσον αὐξάνουν οἱ κίνδυνοι καὶ τὰ ἐξοδα. Πόσοι ἄνθρωποι ἄλλοτε εὐκατάστατοι καὶ ἀξιόχρεοι σήμερον κατήντησαν ἐνδεεῖς καὶ ἀναξιόχρεοι. Εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν ἐνδιαφέρονται μόνον τὰ Νοσοκομεία μας, ἀλλ' ὅλαι αἱ Ἐνορίαι τῆς περιοχῆς τοῦ Σεχίρ Ἐμανετίου, ἀναμένουσαι ἀνυπομόνως τὴν ἣν θὰ λάβητε ἐπὶ τοῦ ζωτικῶ τούτου ζητήματος ἀπόφασιν. Ὡστε πρέπει να ἐπεκτείνητε τὰς σκέψεις σας ἐπὶ ὄλων τῶν κτημάτων τῆς Μειονό-

τητός μας μὴ λησμονοῦντες συνάμα, ὅτι πλείστα πρόσωπα τῆς ἐμπιστοσύνης μας ἔλειψαν, ἢ δὲ λειψανδρία, ἢ ὑφιστάμεθα, δὲν γνωρίζομεν ποῦ θὰ καταλήξῃ.

7ον) **Λέγουσί τινες ἔξωθεν**, ὅτι τὸ **μέγα τοῦτο κακὸν δύναται να περιορισθῇ δι' ἐνὸς γιοκλαμᾶ** κατ' ἐκάστην δεκαπενταετίαν, πρὸς συγκέντρωσιν τῶν εις κληρονομίας περιεχομένων κτημάτων διὰ τοῦ τρόπου τῆς πωλήσεως φεράγ ἔστω καὶ δωρεὰν **μεταγραφῆς εις ὄνομα ἐνὸς τῶν συγκληρονόμων ἢ ἄλλου τινὸς πάλιν φυσικοῦ προσώπου, ὑποκειμένου καὶ τούτου εις θάνατον, πτώχευσιν, κατάσχεσιν κλπ.** Διὰ να γνωρίσητε δέ, κύριοι, **πόσον δυσχερὲς καὶ πολυδάπανον** θὰ ἦναι τὸ σύστημα τοῦτο σὰς προβάλλομεν τὸ ἐξῆς παράδειγμα: Ἡ κυρία Ἐλένη Ζαρίφη, εις τὸ ὄνομα τῆς ὁποίας εἶναι ἐγγεγραμμένα πλὴν τῶν τῶν Νοσοκομείων καὶ ἄλλων ἐνοριῶν τὰ κτῆματα, ἀποθανοῦσα κατὰ τὸ 1909 κατέλειπε τέσσαρας κληρονόμους ἐκ τούτων ὁ εἰς μόνον ζῆ ἐν Μασσαλίᾳ, ὁ δεύτερος ἀποθανὼν ἐν Ἀθήναις ἀφήκεν ἕξ κληρονόμους, ἢ τρίτη θανοῦσα ἐν Βουκουρεστίῳ ἀφήκε τέσσαρας κληρονόμους, ἐξ' ὧν ἢ μία θανοῦσα ἀφήκε δύο κληρονόμους, ἢ τετάρτη θανοῦσα ἐν Παρισίοις ἀφήκε τρεῖς κληρονόμους.

Ὡστε διὰ να συγκεντρώσωμεν τὴν κυριότητα εις ὄνομα ἐνὸς ἢ καὶ δύο ἐκ τῶν γόνων τῆς μακαρίτιδος Ἐλένης ἔχομεν ἀνάγκην α') τεσσάρων πιστοποιητικῶν κληρονομίας ἀπὸ τέσσαρας χώρας β') 15 δηλωτικῶν συνάμα καὶ πληρεξουσίων, ὅτι πωλοῦν εἴτε δωρεῶν εις ἓνα ἢ δύο ἀδελφούς των τὰ μερίδιά των ἐπὶ εἴκοσι, τριάντα κτημάτων γ') πληρωμῆς δικαιωμάτων πωλήσεως (χάρτζι φεράγ), εἴτε δωρεᾶς, ἢ ὁποία ὑπάγεται εις τὸν αὐτὸν φόρον καὶ ἀμοιβῆς διὰ τὰς διατυπώσεις ταύτας. Τοῦτ' αὐτὸ πρέπει να ἐπαναληφθῇ κατὰ πᾶσαν δεκαπενταετίαν, ἔστω δὲ καὶ εἰκοσαετίαν. **Φαντάζεσθε λοιπὸν πόσον δυσχερὲς καὶ πολυδάπανον εἶναι τὸ σύστημα αὐτὸ εἰμὴ ἀδύνατον.**

8ον) Ταυτοχρόνως πρέπει να γνωρίζωμεν, Κύριοι, ὅτι κατὰ τὸν **περὶ κληρονομίας Νόμον τοῦ 1926 ὑποκειμεθα ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουνίου ἰ. ἐ. εις κληρονομικὸν φόρον** οὐ μόνον διὰ τὴν κινητὴν ἀλλὰ καὶ τὴν ἀκίνητον παντὸς εἴδους περιουσίαν, **καταργηθέντος τοῦ συστήματος τῶν δωρεᾶν «ἰντικὰλ»** (Ἄρθρ. 49ον).—Κατ' ἀκολουθίαν, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἐπισυννημμένου πίνακος, ἐπὶ ἐνὸς κτηματοῦ ἀξίας π. χ. 10,000 Λ. Τ. οἱ μὲν πρωτοβάθμιοι κληρονόμοι ὀφείλουν να πληρώσουν 400 Λ. Τ., οἱ δευτεροβάθμιοι 450, οἱ τριτοβάθμιοι 700, οἱ τετάρτου βαθμοῦ, ἦτοι οἱ ἀδελφοὶ καὶ αἱ ἀδελφαὶ 1100, οἱ δὲ πέμπτου, ὁ θεῖος καὶ ἡ θεία δηλ. Λ. Τ. 1400 καὶ τέλος οἱ τοῦ ἔκτου 1700. Ἐπερχομένων δὲ νέων θανάτων τὸ αὐτὸ σύστημα τῆς φορολογίας θὰ ἐπαναλαμβάνηται (Ἄρθρ. 5ον). Φαντασθῆτε λοιπὸν τί ποσὰ θὰ πληρώσουν τὰ Καταστήματά μας καὶ αἱ λοιπαὶ ἐνορίαι ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουνίου 1926 διὰ να προτιμήσουν τὴν κυριότητα τῶν θνητῶν ἀντὶ τῆς κυριότητος τῶν σχετικῶν ἀθανάτων καὶ πληρώσουν ἐτησίως 2.50 0000 ἀντὶ 10 0000 μουκαταᾶ. Εἰς ταυτα προσθετέον καὶ τὸ ἐξῆς: Ἐὰν ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν δὲν γείνη ἢ δῆλωσις, ὁ κληρονόμος ὀφείλει να πληρῶσῃ ἐκ περισσοῦ καὶ 20 0000 πρόστιμον (Ἄρθρ. 43ον).

9ον) Πρὸ πάσης συζητήσεως καὶ ἀποφάσεως πρέπει ἢ Ἐφορία να γνωρίξῃ ὅτι ὁ Νόμος οὔτος θὰ ἔχῃ ὀπισθενεργὸν δύναμιν καὶ διὰ κληρονομίας παλαιᾶς, ἐφ' ὅσον οἱ ἐνδιαφερόμενοι **ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του δὲν κανονίσουν τὴν θέσιν των** ἀπέναντι τοῦ Δεφτερδαράτου.

Κύριοι,

Ἐκτοτε **παρῆλθον δέκα τρεῖς (13) μῆνες** καὶ δὲν μᾶς **ὑπολείπονται εἰμὴ μόνον 11 μῆνες**. Ἴδου ἡ **παραγραφή**, ἡ ὁποία ἔπρεπε νὰ τομισθῇ ἐγκαίρως. Ἴδου Ὁ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ἀπωλείας **χιλιάδων λ. Τ., διὰ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ κρουσθῇ ὁ κώδων**. Σημειώσατε δὲ κύριοι, ὅτι δὲν εἶναι καὶ τόσο εὐκολόν νὰ συγκεντρωθῶσι τόσα καὶ τόσα πιστοποιητικά τῶν κληρονομιῶν καὶ τὰ πληρεξούσια τῶν κληρονόμων, ὡς προείπομεν. Ἀφοῦ δὲ κατ' ἀνάγκην θὰ περισυλλέξωμεν ταῦτα **διατὶ ταῦτοχρόνως νὰ μὴ προβῶμεν καὶ εἰς τὴν μεταγραφὴν, ἀπαλλαττόμενοι τοιοντοτρόπως πλὴν τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν καὶ ἀπὸ τὰ τέλη τῆς ἀγοροπωλησίας καὶ ΔΩΡΕΑΣ**, πληρώνοντες ἀπλῶς 6 0000 τασχήχ.

Ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν καὶ ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ διὰ ν' ἀπαλλάξῃ καὶ τὰς Κοινοτήτας ἀπὸ τοὺς κινδύνους τῶν εἰκονικῶν χρήσεων, α') κατήγγησε τὰς εἰκονικὰς πράξεις, β') ἀνεγνώρισε τὰ ἠθικὰ πρόσωπα ὁμοῦ μὲ τὸ δικαίωμα ἰδιοκτησίας ἀκινήτων, γ') ἔταξε μίαν προθεσίαν δύο καὶ δύο ἡμισυ ἐτῶν, πρὸς διακανονισμὸν τῶν ἀταξιῶν, πηγαζουσῶν ἀπὸ τὴν μὴ ἀναγνώρισιν τῆς ἀρχῆς τοῦ ἠθικοῦ προσώπου καὶ διέταξε τοὺς δικαστὰς τῆς νὰ μὴ ἀκούουν καμμίαν ἀγωγὴν στηριζομένην εἰς ἀντίγραφα. Ἡμεῖς ἠρκέσθημεν εἰς τὴν ὑποβολὴν τοῦ καταλόγου καὶ ἐσταματήσαμεν ἐκεῖ ὅπου εἴμεθα καὶ πρῖν. Ἡ Κυβέρνησις καίτοι γνωρίασα τὰ καθ' ἡμᾶς πάλιν ἠνέχθη. Ἐπῆλθεν ἡ ἀνταλλαγὴ καὶ ἐγεννήθη τὸ ζήτημα τῶν φυγάδων Ρωμηῶν καὶ ἀπόντων Ἑλλήνων. Ἀμέσως, ἦτοι εἰς τὰς 30 Μαρτίου 1926, προσετρέξαμεν εἰς τοὺς καταλόγους, ὡς πρὸς τὴν ἄγκυραν σωτηρίας. Ἄμα τῇ δημοσιεύσει τῶν περὶ Ρωμηῶν φυγάδων καὶ Ἑλλήνων ἀπόντων Νόμων τῆς 10ης καὶ 13ης Ἰουνίου 1926 πάλιν ἐσταματήσαμεν ἐξακολουθοῦντες τὸ σεσηπὸς καθ' ἡμᾶς πανάρχαιον σύστημα.

11ον) Πάλιν ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις διὰ τοῦ Νόμου τοῦ Καδάστρο μᾶς ὑπενθύμισεν, ὅτι ἅπαντες ἐν γένει, εἴτε φυσικὰ εἴτε ἠθικὰ πρόσωπα, ὀφείλομεν νὰ κανονίσωμεν τὴν θέσιν ἡμῶν ἀπέναντι τοῦ Κτηματολογίου, ἄλλως τὰ μὴ κανονιζόμενα κτήματα θὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀδέσποτα καὶ θὰ καταγραφῶσιν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου. Καίτοι ἔχομεν ἀνὰ χεῖρας τρεῖς ἐπιταγὰς (ἱχταρναμὲ) ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο πάλιν ἀρκοῦμεθα μὲ τὴν προσωπικὴν ἰδιοκτησίαν. Ἴδου δὲ ἓν παράδειγμα: Ἐπειδὴ ἐγκαίρως δὲν ἠδυνήθημεν νὰ υποβάλωμεν τὰ ἀπαιτούμενα ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα τοῦ ἐν Σταμπούλ καταστήματος Σίγγερ ἡ Κυβέρνησις κατέσχε τοῦτο ὡς ἀδέσποτον καὶ δικαζόμεθα διὰ νὰ τὸ ἀπαλλάξωμεν.

12ον) Πλὴν τῶν προρρηθισῶν ἀπωλειῶν καὶ τῶν ζημιῶν τῶν τελευταίων κατασχέσεων ἐὰν ὑπολογίσῃ τις τὰς θυσίας καὶ τὰ ἔξοδα εἰς ἃ ἐξετέθημεν καὶ ἐκτιθέμεθα καθημερινῶς, διὰ τὴν περίσωσιν τῶν ἐν διασπορᾷ κτημάτων, ἐγγεγραμμένων κατὰ μέγα μέρος εἰς ὄνομα προσώπων διεσπαρμένων καὶ τούτων εἰς διαφόρους χώρας, εἶναι ἀδύνατον, ἔστω καὶ μὲ θυσίαν ἀπωλείας ἐν τῇ μέλλοντι, νὰ μὴ παραδεχθῶμεν τὴν ἀρχὴν τῆς συγκεντρώσεως αὐτῶν εἰς ὄνομα τοῦ ἠθικοῦ προσώπου, εἰς ὃ ἀνήκουσιν. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου τούτου καὶ ἡ ἀγωγὴ Ναήλ βέη θὰ μᾶς χρησιμεύσῃ ὡς μάθημα ἀπὸ τὰ πλέον πικρά.

13ον) Ἴδου οἱ **συμπολίται μᾶς Ἀρμένιοι καὶ Ἰσραηλίται**, οἵτινες **τμηματηδὸν**

μεταφέρουν εἰς ὄνομα τοῦ ἠθικοῦ προσώπου τῆς Κοινοτήτός των τὴν ἀκίνητον αὐτῶν περιουσίαν. ΠΡΕΠΕΙ ΔΕ ΝΑ ΟΜΟΛΟΓΗΣΩΜΕΝ, ΟΤΙ ΕΚΕΙΝΟΙ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΩΤΕΡΟΙ ἡμῶν, οἵτινες δυστυχῶς πνιγόμεθα εἰς θεωρίας καὶ συζητήσεις ἀτελευτότους.

Συνελόντι εἰπεῖν πρέπει πλέον νὰ δοθῇ πέρας εἰς τὴν ἀοριστίαν ταύτην, ἐκ τῆς ὁποίας βλέπομεν μᾶλλον ζημίαν παρά ὠφελείαν. **Οἱ δὲ χειριζόμενοι ὀρφανικὰς καὶ Κοινοτικὰς περιουσίας πρέπει νὰ εἶναι περισσότερον φειδωλοὶ** εἰς τὰς δαπάνας καὶ τὰς θυσίας.

Δι' ὅλους τοὺς λόγους τούτους ἀποφαινόμεθα:

α'.) Ναὶ μὲν δὲν ὑπάρχει φόβος παραγραφῆς, κατὰ πλειοψηφίαν, διὰ τὸ τασχήχ, ἀλλ' **ἡ παραγραφή τοῦ περὶ ἰντικὰλ εἰδικοῦ Νόμου ἐπίκειται καὶ πρέπει ἄνευ ἀναβολῆς, ΑΠΟ ΑΥΡΙΟΝ ΜΑΛΙΣΤΑ, ν' ἀρχίσουν αἱ διατυπώσεις τοῦ ἰντικὰλ καὶ νὰ συμπληρωθῶσι ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ ΜΑ·Ι·Οἱ 1928**, προστιθεμένων εἰς τὰ πληρεξούσια καὶ τῶν ὄρων τασχήχ, φεράχ, χιπέ, βασιγιέτ.

β') Ἐπίσης ἀπὸ αὔριον ν' ἀρχίσῃ τὸ τασχήχ εἰς ὄνομα τῶν Νοσοκομείων τῶν εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν ἀναφερομένων κτημάτων, τὸ δὲ τῶν εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν ἀναφερομένων βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον.

γ') Ἐσπευσμένως καὶ ἀρμοδίως νὰ εἰδοποιηθῶσιν αἱ Ἐφορίαι τῶν Ἐνοριῶν διὰ τὰ ἄνωθι ἐπείγοντα ζητήματα.

Ἐν Κων]πόλει, τῇ 22 Ἰουνίου 1927.

Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ

SISMANOGLIO
MEGARPO